

ČTVRTEK, 22. května 2008

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Libanon (předložené návrhy usnesení): viz zápis

4. Nárůst cen potravin v Evropské unii a v rozvojových zemích (předložené návrhy usnesení): viz zápis

5. Jednání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zrušení víz (předložené návrhy usnesení): viz zápis

6. Evropská nadace pro vzdělávání (přepřacování) (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem programu je zpráva pana Lehideuxe, jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, o návrhu nařízení Evropského Parlamentu a Rady o zřízení Evropské nadace odborného vzdělávání (přepřacovaná verze) (KOM(2007)0443 – C6-0243/2007 – 2007/0163(COD)) (A6-0131/2008).

Louis Michel, člen Komise. - (FR) Vážená paní předsedající, vážený pane zpravodaji, dámy a pánové, chtěl bych vzdát poctu práci Parlamentu, pokud jde o toto přepřacované znění návrhu nařízení o zřízení Evropské nadace odborného vzdělávání a poděkovat zejména Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a jeho zpravodaji, panu Lehideuxovi.

Jak zajisté víte, Evropská nadace odborného vzdělávání (ETF) byla založena v roce 1990 s cílem podporovat provádění programu vnější pomoci v oblasti odborného vzdělávání, PHARE. V současnosti působí v zemích, na něž se vztahovaly předcházející programy TACIS, CARDS a MEDA. V politikách Evropské unie v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, a rovněž vnějších vztahů, došlo k důležitému vývoji, a proto je potřebná změna nařízení o ETF, která zohlední nový vývoj. Výsledkem je návrh Komise, na kterém jste pracovali.

V našem návrhu nejsou definovány žádné nové aktivity ETF. Cílem tematické působnosti, která je uvedena v nařízení o zřízení ETF, je přispět k lepší definici úloh, které budou zahrnovat také rozvoj lidských zdrojů, zejména vzdělávání a odbornou přípravu s ohledem na celoživotní učení.

Návrh rozšiřuje zeměpisnou působnost ETF s ohledem na nové nástroje EU v oblasti vnějších vztahů. V této nové souvislosti, musí být odpovídajícím způsobem upraveny úlohy ETF, které však zůstanou zaměřené na jasně stanovené priority.

Jsem vděčný Evropskému parlamentu za kladnou prezentaci návrhu Komise. Díky dobré spolupráci mezi třemi institucemi se nám podařilo najít řešení, která všechny uspokojila, dokonce i v tak citlivých otázkách, jakými jsou složení správní rady a způsob, jakým může Evropský parlament přispívat svými odbornými znalostmi. Proto Komise jednoznačně přijala upravený text, který je výsledkem konstruktivního dialogu.

Na závěr bych rád jménem svého kolegy Jána Figel'a zdůraznil, jak je pro naši spolupráci důležité, aby byla úspěšná, protože to Evropské nadaci odborného vzdělávání umožní ve správný čas těžit z jejího nového právního základu, a tak bude moci poskytovat účinnější pomoc přijímajícím zemím, což je také i smyslem její existence.

Bernard Lehideux, zpravodaj. - (FR) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, když jsem byl v Turíně, ocenil jsem výborně odvedenou práci nadace, která je podstatným a vysoce účinným nástrojem propagace rozvoje systémů odborné přípravy v partnerských zemích EU. Návrh Komise aktualizuje

úlohy a řízení ETF s cílem zajistit pevný právní základ pro její aktivity. Podle mého názoru nabízí kompromisní řešení, na které přistoupila Komise, pokrok ve dvou základních směrech.

Především, nové znění nařízení umožní nadaci působit ve všech partnerských zemích EU, včetně těch, které nejsou součástí evropské politiky sousedství, ani předvstupních programů. To je důležité. Například, Unie rozhoduje o přímém dosahu na hospodářství partnerů ze zemí AKT. Nemusím komisaři Michelovi připomínat, že toto se stalo v nedávné minulosti, a to v případě reformy KOM o cukru, která přinutila tyto země radikálně změnit svoje průmyslové aktivity. ETF mohla být v tomto případě využita s ohledem na tento vývoj a v budoucnosti může svou činností přispět k řešení podobných případů.

Druhou výhodou tohoto kompromisu, která je podle mého názoru mimořádně důležitá, je, že se na kontrole aktivit nadace podílejí i poslanci Evropského parlamentu. Tato otázka však sahá za hranice působnosti této agentury. Parlament má jen jednu příležitost, často velmi krátkou, aby prostřednictvím hlasování o rozpočtu a vypracování rozpočtu pozoroval, jak pracují tyto agentury. Podle mne už není možné, zejména s ohledem na blížící se vstup Lisabonské smlouvy v platnost, aby se Parlament nezabýval otázkami, které řeší agentury. Proto bude odteď v případě nadace ETF Parlament jmenovat tři zástupce, kteří nebudou mít hlasovací právo, a tři zástupců do správní rady, kteří budou mít zkušenosti v oblastech, v nichž působí nadace. Parlament může jmenovat tyto zástupce z poslanců Parlamentu nebo externích odborníků. Rozhodnutí, stejně jako úroveň zastoupení ve správní radě bude záviset na Parlamentu. Důležité je, že odteď bude možný výběr a že byla zahájena diskuse o zapojení Parlamentu.

S ohledem na rostoucí počet agentur je pro všechny evropské instituce nevyhnutné, aby se zabývaly opatřeními monitorování aktivit těchto agentur. V této souvislosti jsem přesvědčen, že je potřebné vytvořit propojení Parlamentu s agenturami. Podobně je nové nařízení zaměřeno na to, aby bylo úředně schváleno slyšení ředitele nadace v parlamentních výborech. Už několik let vystupuje jednou ročně současná ředitelka nadace před Parlamentem na pozvání Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, ale toto pozvání nebylo v minulosti úředně schválené. Následně bude správní rada jmenovat ředitele na období pěti let a na základě seznamu alespoň tří kandidátů, který předloží Komise; kandidát vybraný správní radou bude muset před svým jmenováním pronést prohlášení před zodpovědnými výbory Evropského parlamentu a odpovídat na otázky členů těchto výborů.

Budme upřímní. Pokud jde o kompromis, kterého jsme dosáhli, účast Parlamentu je menší, než jsem doufal. Ale musíme pohlédnout věcem zpráma do očí. Podle toho, jakým směrem se ubírá diskuse, lidé ještě nejsou připraveni jít dále. Proto je rozumné podpořit dohodnutý soubor opatření, aby mohla nadace fungovat v co nejkratším možném čase a na pevném základu.

Proto žádám členů o přijetí kompromisního pozměňovacího návrhu č. 11, který je výsledkem dialogu, o němž před chvílí hovořil komisař Michel, o jeho přijetí v celém rozsahu, aby nebyla narušena rovnováha, které jsme dosáhli.

Děkuji slovinskému předsednictví a Komisi za kvalitu našeho dialogu, pokud jde o tyto otázky, a samozřejmě děkuji všem stínovým zpravodajům za jejich podporu.

Gabriele Stauner, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, dovoluji mi začít vyjádřením díky za konstruktivní jednání s Radou a Komisí a samozřejmě největší vděčnost vyjádřit našemu zpravodaji, panu Lehideuxovi.

Ve výboru a v rámci dialogu jsme dosáhli kompromisu pro nadaci v Turíně, která je postavená na zcela novém základu a s ohledem na nové nařízení. Naším hlavním cílem při novém znovuzaměření agentury se sídlem v Turíně je posílit vztahy mezi nadací a Evropským parlamentem a zlepšit celkovou účinnost fungování nadace. Parlament přikládá vysokou prioritu podpoře odborného vzdělávání v Evropě a jsme přesvědčeni, že bychom dále neměli hodnotit práci nadace pouze *ex post* jako součást auditu, ale měli bychom hrát konkrétní úlohu v procesu určování obsahu a podoby jejích programů a měli bychom dokázat přispět svými názory.

Proto přikládáme velký význam dvěma bodům. Prvním je složení správní rady a druhým je postup výměny ředitele nadace. Pokud jde o druhý bod, ve výboru jsme dospěli k bezchybnému řešení na základě návrhu PPE-DE. Jak již řekl zpravodaj, podle článku 10 nového nařízení bude ředitel jmenován na základě užšího seznamu tří kandidátů, který předloží Komise. Před jmenováním budou kandidáti předvoláni před příslušný výbor nebo výbory Evropského parlamentu, aby zde učinili prohlášení a odpovídali na otázky.

Mnohem těžší otázkou, a jednou z těch, které v současném kompromisu ještě nebyly vyřešeny ke spokojenosti mé skupiny, jsou úvahy o složení správní rady. Opatření uvedená v článku 7, podle kterého může Parlament

jmenoval tři zástupce bez hlasovacího práva, je bezúčelné. Chceme mít příležitost stát se účinnými aktéry, pokud jde o rozhodování správní rady, a nebýt jen na ozdobu. Proto je nevyhnutelné, aby mohl Parlament vyslat do rady trojici odborných zástupců, kteří samozřejmě musí mít stejná hlasovací práva jako ostatní členové správní rady.

Pro zajištění účinného fungování správní rady, je podle našeho přesvědčení nevyhnutelné omezit počet jejích členů. Nevidíme žádnou závažnou potřebu, aby měl každý členský stát svého zástupce ve správní radě. Namísto toho by měli správní radu tvořit zástupci dvou třetin členských států po vzoru Lisabonské smlouvy. I když bude mít svého zástupce Komise, Parlament a partnerské země, členské státy budou stále v převaze. Navíc správní rada není zasedáním spoluúčastníků, ale zastupuje orgán spoluúčastníků v každodenních rozhodnutích.

Proto znovu žádám Radu – jejíž zástupce zde, bohužel, není přítomen – aby přehodnotila své stanovisko. Z důvodu účinného řízení žádám Parlament o podporu pozměňovacímu návrhu 10.

Ole Christensen, jménem skupiny PSE. – (DA) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a páni, rád bych poděkoval zpravodaji, panu Lehideuxovi, za jeho spolupráci a práci na zprávě o Evropské nadaci odborného vzdělávání v Turíně. Byl jsem stínovým zpravodajem za skupinu socialistů v Evropském parlamentu a zúčastnili jsme se nelehkých jednání s Radou, ale jsem přesvědčený, že jsme dosáhli dobrého kompromisního návrhu. I když se práce této nadace zaměřuje na země, které nejsou členy EU, a proto nepřijaly lisabonské cíle, je naproti tomu smysluplné hovořit o cílech v této souvislosti. Vždyť lisabonské cíle jsou ve skutečnosti způsobem k dosažení pokroku a růstu a země nemusí být členem EU, aby si tyto cíle stanovila.

Vzdělávání je jedním z faktorů, které podporují růst a rozvoj v rámci EU. Investice do lepšího vzdělávání může být zárukou, že v EU dosáhneme lisabonských cílů a spolu učiníme z Evropy lepší místo pro život. Dalším důležitým nástrojem k dosažení lisabonských cílů je flexikurita na pracovním trhu, vzdělávání a flexikurita jsou velmi úzce propojeny. Prostřednictvím vzdělávání se vytváří lepší a konkurenčnější pracovní síla, která umožňuje dosažení rychlejšího růstu.

Je důležité pohlížet na budoucnost EU z dlouhodobého hlediska. Proto je Evropská nadace odborného vzdělávání mimořádně důležitou agenturou. EU nesmí být uzavřenou společností. Je důležité, abychom co nejvíce pomohli potenciálním novým členským zemím. Musíme samozřejmě žádat od nových členských států, aby splnily jisté požadavky a standardy, ale musíme jim také pomáhat při plnění těchto požadavků. Věřím, že nová struktura, kterou jsme představili pro nadaci v Turíně, je největší výhodou pro budoucí výzvy a věřím, že nadace pomůže potenciálním novým členským státům stát se součástí EU.

Velmi mě těší, že nová struktura nadace posiluje spojení mezi Evropským parlamentem a nadací. Získáváme příležitost vyměnit tři odborníky ve správní radě. To svědčí o tom, že Rada přijala skutečnost, že Evropský parlament musí mít v této oblasti větší vliv.

Renate Weber, jménem skupiny ALDE. – Vážená paní předsedající, ráda bych poděkovala panu Lehideuxovi za jeho správu. Zcela se ztotožňuji s jeho názorem ohledně rozšíření zeměpisného mandátu Evropské nadace odborného vzdělávání (ETF).

Tato agentura, která pracuje jako nástroj vnější politiky EU má potenciál reagovat na výzvy zemí z oblastí, jako jsou Afrika, Karibik a Tichomoří. Bohaté zkušenosti, které nadace ETF získala během let své činnosti, se mohou nyní využít v oblastech, které zoufale potřebují odborné vzdělávání s cílem zlepšit přístup ke vzdělání a sociálnímu začlenění.

Nejvíce zemí v oblasti AKT v současnosti čelí významným hospodářským reformám, a aby uspěly, potřebují lidské zdroje. Nadace ETF musí mít pověření a zdroje, které by jí umožnily reagovat na podobné požadavky. Zajdu ještě dále, jak budeme rozšiřovat mandát nadace ETF, měli bychom plánovat založení dočasných úřadů pro spolupráci v oblastech, v nichž se soustřeďují aktivity agentur. Takové úřady by umožnily nadaci ETF lépe organizovat své aktivity a zviditelnit svoje činnosti v třetích zemích. Zcela souhlasím s návrhem zpravodaje, že je potřebná větší transparentnost, a souhlasím s jeho názorem, pokud jde o návrh doplnit osoby z řad poslanců Parlamentu do správní rady agentury.

Zakončím svou řeč tím, že v souvislosti s lidskými zdroji by Evropská unie měla rozšířit svůj přístup. Chceme vytvořit postup „modré karty“, který umožní kvalifikované pracovní síle ze zahraničí legálně pracovat v Evropě, a pravděpodobně bude EU přispívat na jejich odborné vzdělávání. Jak jsem již uvedl, kvalifikovaná

pracovní síla je rovněž velmi potřebná v jejich vlastních zemích, má-li být zabezpečen skutečný rozvoj příslušných regionů. Proto bude úloha Evropské nadace odborného vzdělávání nevyhnutelná.

Sepp Kusstatscher, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi začít pochvalou Evropské nadace odborného vzdělávání se sídlem v Turíně, a to za její hodnotnou práci, kterou vykonává od roku 1994.

Práce agentur a nadací není často považována za nic jiného než za položku nákladů. Pevně věřím, že práce naší nadace v Turíně zahrnuje velmi užitečnou sousedskou pomoc, ať již jde o Balkán, východní Evropu nebo severní Afriku. Praktická pomoc, kterou poskytuje nadace ETF našim partnerským zemím v oblasti rozvoje a tvorby vysoce kvalitních systémů odborného vzdělávání, může být jen těžko docenitelná. Proto vyjadřuji své poděkování a uznání jejím řídicím orgánům.

Musím adresovat několik otevřeně kritických slov Radě, jejíž taktika při jednání měla za následek dosažení shody názorů v prvním kole, ale jejíž součástí bylo i zvýšení zastoupení Rady na 27 členů, a následně nepochopila, proč my v Parlamentu rovněž toužíme mít své zástupce ve správní radě, aby nakonec souhlasila se třemi odbornými zástupci bez hlasovacího práva. Postoj Rady byl jednoduše nepochopitelný.

Mohu jen zopakovat, že vůbec nechápu podrážděný obranný postoj předsednictva Rady. Je to další důkaz toho, s jakými těžkostmi se střetávají vlády našich členských států, pokud jde o přiřazení významu Evropskému parlamentu, jediné demokraticky volené instituce Unie.

Děkuji zpravodajovi.

Derek Roland Clark, *jménem skupiny IND/DEM*. – Vážená paní předsedající, Komise má opět naspěch s právními předpisy. EU nemá ve své pravomoci vzdělávání, aspoň ne do té doby, dokud nebude ratifikována Lisabonská smlouva a její ratifikace závisí na výsledcích irského referenda. Je tento výsledek předem dohodnutou záležitostí, nebo bude toto „ne“ smetené ze stolu, jak tomu bylo v případě francouzského a nizozemského referenda?

V každém případě, jakou bude mít strukturu tato nadace odborného vzdělávání? Vidím, že naším návrhem je, aby tuto nadaci řídilo šest zástupců různých členských států, dále šest zástupců Komise a jen tři zástupci Parlamentu, nebo ještě další zástupci partnerských zemí, jež bude jmenovat Komise. V posledním případě bude odpovědnost zčásti i v rukou zemí, které nejsou členskými státy, což zároveň dává Komisi většinové právo. To je sotva demokratické.

Obsahem pozměňovacího návrhu 7 je, aby Komise navrhla kandidáty na funkci ředitele nadace ETF, což vyvolává mnohé pochybnosti. To mělo za následek další návrhy, jako například vytvoření rady nadace ETF, která se skládala ze zástupců každého členského státu.

Mnoho takových částečných návrhů v souvislosti se složením rady nadace ETF není začátkem, ale vyvolává to otázku: Proč si někdo myslí, že potřebujeme takovou nadaci? Tvrdím, že nadace odborného vzdělávání není nezbytnou, dokonce bude kontraproduktivní. Pokud se podíváte na evropské země, tak na rozdíl od EU uvidíte vzdělávací programy všech druhů. Jde o různé standardy, ale mezi sebou rozvíjejí mnoho odborných dovedností, díky kterým má Evropa bohaté dědictví. Každá země měla vždy své umělce, skladatele, autory a tak dále. Dokonce i v malých zemích najdete například skladatele světového jména. Každá země vychovává své vůdčí představitele a odborníky, své techniky, bankéře, sportovce a sportovkyně a rozvíjí všechny možné odborné dovednosti, které jsou umocněny odborným vzděláváním.

Takže existují rozmanité dovednosti, které každá země rozvíjí svým vlastním způsobem. Pokud se je pokusíme všechny spojit v Evropské nadaci odborného vzdělávání, vyčerpáme život z programů odborného vzdělávání v mnohých zemích. Jediná nadace ETF nebude mít skutečné hodnoty národního charakteru. Potřebujeme rozmanitost, nikoliv jedno úzce zaměřené téma.

Zkrátka tímto projektem ztratíme víc, než získáme. Prosím zapomeňte na to a nechte evropské země, aby přispěly svou částí k celku. To může přispět k nadšení pro projekt Evropské unie, které tu chybí, jak usuzují z výsledků zamítavých hlasování ve dvou zakládajících státech EU a z nepřetržitého úsilí prodat EU jejím národům.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi začít poděkováním Bernardu Lehideuxovi za jeho výbornou práci, výborné kontakty s předsednictvem a koordinátory během celého procesu a za to, že nám umožnil dosáhnout dohody už v prvním čtení. Těž chci poděkovat zástupcům Evropské nadace odborného vzdělávání za jejich příspěvek, důležitý přínos poskytující mnoho dalších kontaktů. Vzdělávání,

odborné vzdělávání a celoživotní vzdělávání jsou stále důležitější. Jsou důležité nejen v EU, ale i v partnerských zemích. Proto je potřebná spolupráce mezi Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop) a Evropskou nadací odborného vzdělávání.

Tento návrh nového nařízení obsahuje některé prvky, které zajistí zlepšení. Rozšířené jsou pravomoci, které zahrnují i celoživotní vzdělávání namísto zaměření výhradně na odborné vzdělávání. Toto je koncepce, k níž jsme dospěli a která je pro naši politiku důležitá. Za druhé, počet zemí se zvyšuje, jak řekl pan Lehideux. Patří mezi ně všechny partnerské země, a nejen ty, které leží v sousedství a účastní se předstupních programů, ale všechny partnerské země. Zatřetí, vztahy s Parlamentem jsou zesílené. Těšíme se z dobré spolupráce, která se nyní může rozvíjet prostřednictvím nového nařízení. Myslím, že jsme dospěli k dobré dohodě v obou případech, nejen pokud jde o způsob jmenování ředitele nadace, ale rovněž v souvislosti s tím, že můžeme do správní rady jmenovat tři odborníky, kteří nebudou mít hlasovací právo. Nedosáhli jsme všeho, co jsme chtěli, ale je to stále dobrý kompromis, který je dobrým znamením pro budoucnost. Je to dobrá výchozí pozice. Můžeme rozvíjet celoživotní vzdělávání jako proces spolupráce mezi Parlamentem a nadacemi, které se zabývají touto problematikou. To je důležité.

Louis Michel, člen Komise. - (FR) Vážená paní předsedající, nejprve chci poděkovat a přivítat různá prohlášení, která tu dnes zazněla a která byla zároveň vyjádřením podpory zprávě pana Lehideuxe. I já ji podporuji, protože věřím, že je velkým krokem vpřed. Už teď vidím a předpokládám nové možnosti, které – ať si říká kdo chce, co chce – se otevírají a teší mě, že v souvislosti s tímto návrhem nepochybně dosáhneme širokého konsensu. Dovolte mi odpovědět na dvě námitky, které tu dnes byly vzneseny.

Zprvu, pozměňující návrh 10 k článku 7: Rád bych jen připomněl paní Staunerové, že existuje riziko střetu zájmů, protože Parlament je orgánem, který zodpovídá za plnění rozpočtu. Aspoň z právního hlediska by tu proto nastal jasný střet zájmů.

Zadruhé, považuji za rozumné oddělit pravomoci. Byl jsem poslancem mnoho let, ale nikdy jsem nepožadoval odpovědnost za nic jiného, než za to, co jsem měl jako poslanec ve své pravomoci. Základní úlohou poslance, musím říci, bohužel, není řídit. Základní úlohou poslance je podrobně přezkoumávat a připravovat zákony a samozřejmě monitorovat vlády nebo vedoucí pracovníky. Proto nerozumím přesunutí důrazu, jež někteří lidé považují za normální. Hovořím za sebe, ale nyní vedeme parlamentní rozpravu a věřím, že Parlament si zmýlil svou kontrolní úlohu s řídicí úlohou, což je neslučitelné s jeho rolí, a mohlo by to negativně ovlivnit jeho základní úlohu. To je způsob, jakým by mohl být parlament zničený. V případě, že se chce Parlament stát jakýmsi řídicím shromážděním, pak to nebude v souladu se zásadou demokracie. Říkám to, protože věřím, že rozdělení pravomocí je důležité.

Jsem přesvědčen, že dosažený kompromis je jedním z nejučinnějších kompromisů, hlavně proto, že zabezpečuje nezávislost Parlamentu, pokud jde o jeho kontrolní funkci.

Připouštím, že mě často velmi překvapí některé vyjádřené názory, ale nakonec, to je důvod, proč jsme tady. Myslím, že to byl pan Clark, který řekl, že Komise rozšířila svoje pravomoci a že Evropská nadace odborného vzdělávání může být kontraproduktivní. Jde však o protichůdné informace, pokud zvážíme skutečný stav a zcela nezávislé hodnocení významné práce nadace.

Jako komisař zodpovědný za rozvoj mohu již nyní předvídat – díky hlavnímu pozměňujícímu návrhu, který bude nepochybně přijatý – že možnosti, pokud jde o účinnost, budou zejména kladné možnosti, jež se nabídnou, jak navrhovali někteří řečníci, v zemích v rámci mé pravomoci, kde je odborné vzdělávání klíčové. Mám na mysli, například, centrum pro řízení přistěhovalectví a informací v Mali, a zkušební projekt, který v dohledné době spustíme. Dokážu si představit, jakou užitečnou úlohu by v tomto mohla sehrát nadace.

Proto mohu jen uvítat výsledek a zcela odmítám kritiku, pokud jde o kontraproduktivitu nadace. Lidé zjevně nemohou změnit svou podstatu: ti, kteří nemají rádi Evropu zveličují problémy a – dovolte mi říci se vsí úctou k zúčastněným členským státům – to je přehnané, proto je to úplně bezvýznamné.

Bernard Lehideux, zpravodaj. - (FR) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, věřím, že všichni, nebo skoro všichni, máme shodný názor na problém a děkuji komisaři za to, co právě pronesl o budoucích možnostech nadace.

Nevyřešený však zůstává ještě jeden bod, a já k němu chci něco říci: Jde o pozměňovací návrh 10, který předložila skupina PPE. Dialog mezi evropskými institucemi je rozhodně nezbytný. Tento dialog se uskutečnil. Můj kolega pan Kusstatscher tvrdí, že postoj Rady během tohoto dialogu nebyl přesně takový, jaký bychom očekávali. Má pravdu, ale na konci jsme se stali svědky dialogu, zúčastnili jsme se několika zasedání a na

konci těchto zasedání jsme dosáhli náznaků naší dohody. Nevěřím, že dialog mezi našimi institucemi je možný, pokud naši dohodu pár dní po jejím dosažení zrušíme tím, že předložíme pozměňovací návrh. Takže jsme dále diskutovali, nedosáhli jsme úplné dohody o všem, každý učinil krok ke sblížení s ostatními a výsledkem bylo kompromisní znění.

Žádám skupiny, všechny skupiny, aby se smířily s myšlenkou, že v souvislosti s rozhodnutím, které jsme učinili s ohledem na dohodu, jíž jsme předložili Radě a Komisi na konci trialogu, prokážeme, že jsme soudržní, a žádám je, aby tuto soudržnost dokázali i v průběhu hlasování. Pokud někdo požaduje změnu, musí vědět i to, jak daleko může zajít. Před chvílí jsem řekl, že bych rád šel dále, ale nevěřím, že všichni z nás jsou na to připravení. Jako zpravodaj jsem toho dosáhl dost a mé práci byla vyjádřena podpora ze strany mých kolegů, rád bych je proto požádal, aby až do hlasování i nadále prokazovali podporu naší kompromisní dohodě.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční dnes ve 12:00.

7. Kroky v návaznosti na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci z roku 2005 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je zpráva pana Van Heckeho jménem Výboru pro rozvoj o krocích v návaznosti na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci z roku 2005 (2008/2048(INI)) (A6-0171/2008).

Johan Van Hecke, zpravodaj. - (NL) Před třemi lety se více než 100 dárců a partnerských zemí v Paříži zavázalo zefektivnit pomoc určenou rozvojovým zemím, mezi další cíle patří i vyšší míra harmonizace, demokratické kontroly, společné odpovědnosti a větší transparentnosti.

Na rozdíl od deklarací z Monterrey, stanovila Pařížská deklarace jasné cíle, které jsou převedeny na dvanáct činností a ukazatelů, a znamená skutečně velký krok vpřed. V prosinci tohoto roku v Akkře bude vypracované počáteční hodnocení všech závazků.

Je třeba připomenout, že v uplynulých letech vyvinula Evropská komise značné úsilí směrem k uplatnění nového programu pomoci. Může být hrdá na to, čeho dosáhla, pokud se týká dělby práce, lepší koordinace a příspěví na místní úrovni. V roce 2006, na podnět komisaře Michela, se podařilo překročit hranice Pařížské deklarace a schválit ambiciózní akční plán a dělbu práce, stejně jako řízení založené na výsledcích. Ještě stále nás však čeká mnoho práce. Ještě je třeba realizovat mnoho záměrů.

Například pomoc ještě stále dostatečně nesleduje vnitrostátní systémy a existuje mnoho různých systémů plateb. V souvislosti s rozdělováním pomoci jsme se sotva pohnuli z místa. Technická spolupráce je stále příliš kontrolována dárci. Seznam dárců naléhavě potřebuje aktualizaci a rozšíření a následné zaměření na nejzaostalejší země a odvětví.

Kromě toho schválení kodexu chování týkající ho se dělby práce je problematické. Především proto, že členské státy neplní své závazky. Členské státy zaostávají v oblastech působnosti i účinnosti. Poprvé od roku 2000 se snížilo procento oficiálně poskytnuté pomoci z 0,41 % v roce 2006 na 0,38 % v roce 2007. Abychom dosáhli rozvojových cílů tisíciletí, potřebujeme zásadní změnu kurzu. Pokud si chce Rada udržet svou důvěryhodnost, musí okamžitě potvrdit své závazky. Členské státy se musí zavázat k časovému harmonogramu ohledně kvantity a také kvality poskytované pomoci. Kvantita a kvalita jsou neoddělitelné a navzájem souvisí.

Výzva kvalitativní reformy stále posiluje naše vlastní příspěvky a společnou odpovědnost. To však vyžaduje pravidelný dialog s občanskou společností, místními vládami a především s parlamenty. Větší transparentnost je podmínkou *sine qua non*. Větší podpora rozpočtu vyžaduje účinné parlamentní přezkoumání všech slíbených a vyplacených finančních prostředků. Proto tato zpráva obhájí doplnění třináctého ukazatele do Pařížské agendy. Je-li úloha evropských a afrických parlamentů tak důležitá, pokud jde o zajištění vyšší účinnosti, proč by to nemohlo být vyjádřené dalším samostatným ukazatelem?

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, Unie jako největší dárců musí v Akkře převzít své povinnosti. Musí však nejprve zamést před vlastním prahem. Jen potom může v Akkře převzít vedoucí postavení a předložit ambiciózní plán. Unie nemá jen odborné zkušenosti, ale i schopnost stát se nejučinnějším dárcem. Proto je potřebné přejít od slov k činům. To je podstatou této zprávy, a proto si trůfám požádat vás o její podporu.

Louis Michel, člen Komise. - (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval zpravodaji, panu Van Heckeovi a Výboru pro rozvoj za výbornou zprávu. Jsem rovněž rád, že máme stejný přístup a bojujeme za dosažení totožných cílů.

Věřím, že následujících šest měsíců bude důležitou zkouškou skutečného odhodlání Evropské unie pokročit v oblastech tří hlavních pilířů rozvojové politiky: zaprvé, dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí, zadruhé, zvýšit míru pomoci, zatřetí, zlepšit účinnost pomoci. Zasedání v Akkře, které se uskuteční v září, bude zkouškou spolehlivosti celého procesu a všech zúčastněných subjektů. Tento proces buď skutečně uspěje, nebo navždy skončí na mrtvém bodu.

Dnešní rozprava je velmi důležitá, protože může vyslat jasnou zprávu Radě ve složení pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy, která bude zasedat příští týden. Rada bude rokovat o návrzích předložených Komisí v souvislosti s cíli. Doufám, že Rada vyšle vzkaz, který bude aspoň tak ambiciózní jako ten, který se nachází ve zprávě pana Van Heckeho. Společnými silami jsme my Evropané přispěli k lepším výsledkům v Paříži v roce 2005. Musíme být stejně ambiciózní i dnes a zajistit, abychom se v Akkře posunuli od řečí k činům, pokud se týká všech našich závazků.

Zaslechl jsem hodně hlasů z našich členských států, které chtějí změnit konferenci v Akkře a tuto diskusi na technickou diskusi o uskutečnitelnosti, účinnosti a tak dále. Tato diskuse není technická. Konference v Akkře není technická schůze. Jde o politické zasedání, na němž zjistíme, zda mají členské státy politickou vůli splnit své závazky.

Tato bitva ještě není vyhraná. Komise nemůže jednat sama. Proto vás žádám o mobilizaci všech vašich zdrojů a kontaktů, aby bylo zajištěno, že tento summit skončí skutečným úspěchem. Důkazní břemeno leží na členských státech a podporovatelů mimo území Evropy. Spojenectví Parlamentu a Komise je proto nezbytné.

Nebudu opakovat obsah zprávy. Téměř ve všem s ní souhlasím. Potřebujeme konkrétní pokrok v důležitých oblastech, z nichž uvedu jen několik. První je předvídatelnost pomoci. Nejvíc mě teší podpora Parlamentu, pokud jde o rozvojové cíle tisíciletí. Je to jeden z návrhů, které v Akkře přednesu. Samozřejmě se budou muset partnerské země na této smlouvě podílet a my budeme muset vytvořit kontrolní mechanismy.

Zadruhé je tu otázka většího využití postupů partnerských zemí. Proto jsem prohlásil, že v zemích, kde je možnost využití rozpočtové pomoci, by měla být tato pomoc hlavním nástrojem pro směřování pomoci. Je zajímavé (jsem přesvědčen, že je důležité, abyste si zapamatovali údaje, které uvedu), že až do dnešního dne Tanzanie vypracovala 2 400 zpráv pro různé dárce a pozorně vyslechla více než 8 000 zpráv o auditu pro multilaterální rozvojové banky. Musíte připustit, že je to ohromující a představuje to velký problém.

Zpráva klade důraz na potřebu zvýšení transparentnosti a zodpovědnosti v oblasti rozvojové pomoci, i když je to zjevně nemožné s ohledem na džungli zpráv. Je to možné jen tehdy, pokud bude dohled Parlamentu nad financováním rozvojové pomoci intenzivnější a tato pomoc, jak řekl zpravodaj, bude zařazena do státního rozpočtu. Musíme posilnit „demokratické vlastnictví“ a budeme podporovat partnerské země v jejich úsilí posilnit toto vlastnictví a dohled. Parlamenty a občanská společnost zjevně hrají v této oblasti klíčovou úlohu.

Můj třetí bod se týká dělby práce. Kodex chování se musí začít uplatňovat. Další příklad: v Mali se do rozvoje venkova zapojilo 26 dárců, zatímco v Burkině Faso jen 5 dárců v polovině všech odvětví v zemi a polovina všech dárců se podílí na jedné třetině všech odvětví. Toto je rozpětí, v němž je důležité zabezpečit zlepšení v různých zemích, pokud jde o účinnost, a já bych měl rád podporu Parlamentu ve snaze přesvědčit členské státy o potřebě lepší dělby práce. To by zároveň přineslo značné zlepšení v účinnosti pomoci.

Můj čtvrtý bod se týká nestálosti situace. Příkladem je, že v roce 2006 bylo 65 % pomoci poskytnuté Pobřeží slonoviny, Libérii a Středoafričké republice pocházelo jen od tří bilaterálních dárců. Opětovně jsme navrhli pilotní země, z nichž největší počet tvoří členské země. Z procesního hlediska jsem požádal Komisi, aby byla co nejpružnější v souvislosti se snahou o zlepšení naší schopnosti jednat v rámci svých možností s ohledem na současná pravidla. Jak jsem již řekl, nesmíme zapomínat, že otázka účinnosti pomoci není exkluzivní oblastí působnosti dárců, ale naopak, musí být základním kamenem činnosti partnerských zemí a hlavním tématem našeho dialogu s nimi. Jen partnerské země jsou v pozici, aby nás přinutily poskytovat účinnější pomoc aktivním určováním nejen jejich rozvojových cílů, ale taktéž opatřeními, jimiž je možné těchto cílů dosáhnout. To je jediná cesta, kterou se může ubírat náš dialog s cílem vytvořit partnerství na základě rovných práv a povinností.

Na závěr chci dodat ještě jednu poznámku. Parlament žádá Komisi o dostatečný prostor pro činnost delegací. Souhlasím s vámi! Snažíme se o to prostřednictvím našeho decentralizačního procesu. Od našich delegací

toho žádáme dost. Jak víte, zdroje jsou omezené a koneckonců možnosti využívat naše delegace taktéž závisí na rozpočtovém orgánu.

Ještě jednou bych vás chtěl požádat o pomoc přesvědčit členské státy (o tom hovořil už pan Van Hecke), že mají morální povinnost, zodpovědnost uznat své závazky z roku 2005, které se týkají výše přidělené pomoci. Víte, že rok 2007 je rokem, na který by se nejradyji hned zapomělo, protože jisté země nedodržely své závazky, jež nyní zastihují dobré chování těch, které své závazky dodržely.

Proto navrhuje, zaprvé, aby znovu zopakovaly své závazky z roku 2005, a zadruhé, aby představily program, časový harmonogram, který ukáže, jak budou dosahovat cílů, k nimž se zavázaly. Jak jsem řekl na začátku, ještě jsme nevyhráli, protože podle mých informací předběžné zasedání naznačují, že některé členské státy jsou dokonce připravené zamítnout možnost opětovného uznání svých závazků z roku 2005, což je samozřejmě nepřijatelné, neboť ostatní členské státy nebudou schopny vypracovat časový plán. Proto od vás potřebuji, abyste všechny přesvědčili, nebo, pokud to tak mohu nazvat, nařídili, aby každý dodržel své závazky.

Anna Záborská, jménem skupiny PPE-DE. – (SK) Zpráva o efektivitě pomoci je důležitá ze tří důvodů. V první řadě se týká odpovědnosti Evropské komise dobře spravovat finanční prostředky občanů Evropské unie. Dále tato zpráva upozorňuje na potřebu lépe strukturovat rozvojové programy. A nakonec tato zpráva vyzývá k politické odvaze kontrolovat rozpočet a bojovat proti jeho zneužívání.

Gratuluji našemu kolegovi Van Heckemu k této zprávě, protože zdůrazňuje dvojí odpovědnost Unie. Odpovědnost navenek i odpovědnost ve vnitřních záležitostech. Hodnověrnost ve vnějších vztazích spočívá v dodržování objemu finančních prostředků, které jsme rozvojovým zemím přislíbili, a ve způsobu jejich distribuce. Všichni víme, že efektivita využití finanční pomoci se měří velmi těžko. Často politické a kulturní okolnosti v rozvojových zemích nutí dárce přijímat kreativní a flexibilní rozpočtový přístup. Naproti tomu musím říci, že kreativita a flexibilita nemohou ovlivňovat požadavek transparentnosti a čestnosti.

My jsme poctiví, pokud přiznáme, že veřejné evropské finance často nepřinášejí očekávané ovoce a zastavíme jejich případné zneužití. Abychom podali důkaz efektivity rozvojové pomoci, příjemce by měl potvrdit podpisem, že projekt skutečně dlouhodobě fungoval. Je třeba říci, že nejdůležitější odpovědnost Evropské komise a Evropského parlamentu je odpovědnost ve vnitřních záležitostech, která spočívá v poctivosti vůči evropským občanům. Jsou to naše daně, z čeho Evropská unie financuje rozvojovou pomoc, a o její efektivitě víme velmi málo. Gratuluji kolegovi Böschovi, který před nedávnem kritizoval způsob, jak Evropská unie rozděluje rozvojovou pomoc z peněz daňových poplatníků. Efektivita rozvojové pomoci není jen povinné rozpočtové cvičení, je to i cvičení politické odvahy poukázat na skutečnost, že peníze daňových poplatníků musí být využívány efektivně.

Pierre Schapira, jménem skupiny PSE. – (FR) Vážená paní předsedající, vážený pane komisaři, dámy a pánové, za posledních několik týdnů byly naše diskuse o účinnosti pomoci poznamenány dramatickými zprávami o světové potravinové krizi. Tato krize je nemilosrdnou připomínkou, že naše úsilí v oblasti rozvojové pomoci bude marné, pokud nedokážeme zabezpečit základní práva, právo na život a právo na dostatek potravin.

Pan Van Hecke, jehož práci tleskám, v této zprávě upozorňuje, že dlouhodobá strategie je jediným způsobem, jako skutečně podpořit rozvoj našich partnerských zemí. Pokud jde o potraviny, a rovněž veřejné zdraví a vzdělávání, potřebujeme trvalé řešení, chceme-li odstranit zakořeněné příčiny současné situace.

Mnoho pozměňovacích návrhů, které předložila skupina PSE, podpořilo stanovisko zpravodaje a postavilo se za něj ho v několika ohledech. Upozornili jsme na to, že naším prioritním cílem musí být splnění rozvojových cílů tisíciletí, z nichž první je vymýcení chudoby a hladu. Pro zajištění tohoto cíle a poskytnutí účinnější pomoci musí být tento cíl co nejvíce přiblížen domovům a potřebám místního obyvatelstva. Proto jsem upozornil na potřebu intenzivnějších konzultací s parlamenty, občanskou společností a místními orgány s cílem formulovat, uplatnit a zhodnotit rozvojové politiky.

Podobně je nezbytné, abychom účinně bojovali proti korupci a zabezpečili větší transparentnost této pomoci. Konkrétně žádáme Komisi o vytvoření živné půdy pro všechny finanční prostředky, které jsou určeny na řízení na místní úrovni s cílem kontrolovat soulad politik a dobrého řízení těchto finančních prostředků.

Nakonec, protože diskuse o zlepšení účinnosti pomoci souvisí s otázkou objemu pomoci, dovolte mi opět – jako tomu bylo před chvílí – upozornit a odsoudit neospravedlnitelný pokles rozvojové pomoci v letech 2006 a 2007, kdy v Evropě klesla z 0,41 % na 0,38 %.

Summit v Akkrě bude politický, jak už řekl pan komisař. Dárcovským zemím nabídne jedinečnou příležitost znovu uznat svůj závazek. Záleží jen na nás, budeme-li na tomto zasedání a zklameme-li naše partnery.

Toomas Savi, jménem skupiny ALDE. – Vážená paní předsedající, rád bych poděkoval kolegovi Johanovi Van Heckeovi za výbornou zprávu. Zcela souhlasím s bodem 1 této zprávy. Avšak členské státy a Komise mohou své činnosti lépe uvést do souladu, učinit je více transparentními, předvídatelnými a kolektivně účinnějšími pouze tehdy, pokud všechny své zdroje soustředí pod jednu instituci odpovědnou za rozvojovou pomoc. To je moje první připomínka.

Účinnost pomoci je jen v našich rukou, neboť vydáváme příliš mnoho na řízení použití rozvojové pomoci v zemích určení. Měli bychom šetřit, například na odborné přípravě řídicího personálu a výdajů, aby mohlo být rozděleno více rozvojové pomoci příjemcům.

V současnosti neexistuje náležitá koordinace mezi členskými státy s ohledem na rozdělování jejich finančních prostředků. Podle zásady subsidiarity by měla výkonná moc spočívat na co nejnižší uskutečnitelné úrovni, pokud delegování moci na nejvyšší úroveň nepřináší podstatné výhody.

Neexistuje univerzální řešení problému nízké účinnosti pomoci kromě závažných a okamžitých změn řídicího rámce, které je nezbytné učinit prostřednictvím další centralizace, neboť neustále ztrácíme čas a lidské životy.

Margrete Auken, jménem skupiny Verts/ALE. – (DA) Vážená paní předsedající, ráda bych poděkovala panu komisaři Michelovi a taktéž panu Van Heckeovi za dobrou zprávu. Je výborné, že bylo dosaženo dohody o obsahu a že pomoc EU bude navýšena a zlepšena. Pomoc musí být pomoci. Nesmíme ji rozdrobit tím, že ji budeme používat na jiné účely, jakým je například vyrovnání dluhů, kdy jsou tyto peníze jednoduše přemístěny z jednoho místa na druhé v rámci dárcovských zemí. Tyto peníze musí být použity pro ty, kteří je potřebují, a my musíme mít možnost vidět, že byly pro tento účel určeny. Je to, samozřejmě, jediný způsob, jak přinutit Evropany ke zvýšení nárůstu pomoci – musí vidět, že je účinná, jak nedávno jasně zdůraznil pan Jeffrey Sachs. Proto je důležité přijetí pozměňovacího návrhu 1.

Pomoc se musí do roku 2015 i nadále zvyšovat, jak jsme to slíbili při neuvěřitelném počtu příležitostí. Je trapné a nepřijemné, že pomoc EU se v letech 2006 a 2007 snížila. Bez většího množství peněz nemůže být pomoc dostatečně účinná. Nepodaří se nám splnit cíle, pokud nebudeme plnit naše sliby.

Taktéž by bylo hezké, kdyby se Evropský parlament mohl chopit zemědělské politiky EU. Existuje mnoho analýz Světové banky, MMF, OSN a jiných organizací, které svědčí o skutečnosti, že společná zemědělská politika narušuje příležitosti rozvojových zemí k růstu, a teď nehovořím o podpoře vývozu, která je dost absurdní, ale o zlomku destrukce, která byla způsobena touto politikou. S ohledem na současnou situaci mohu říci, že jednou rukou dáváme, ale druhou bereme – a někdy dokonce bereme o něco víc, než jsme dali. Proto nemůžeme čekat na zastavení podpory v oblasti zemědělství ze strany Spojených států amerických. Podpora zemědělství ze strany Spojených států amerických je horší než ta naše a kromě toho by měla EU v této oblasti zaujímat vůdčí postavení.

Eoin Ryan, jménem skupiny UEN. – Vážená paní předsedající, nejprve bych chtěl též poděkovat panu Van Heckeovi a panu komisaři za tuto zprávu.

Oblast Afriky na jih od Sahary dostala víc mezinárodní pomoci než kterýkoliv jiný region na světě, ve kterém je úroveň chudoby stále vysoká. Studie dokazují, že pomoc může a byla úspěšná v souvislosti se snížením chudoby v zemích se zdravým hospodářským řízením a vládními institucemi. Je-li pomoc správně rozdělená, může přispět k tomu, že se miliony lidí dostanou z nouze.

Pravdou však je, že v mnoha rozvojových zemích existuje korupce, a zatímco máme povinnost nadále podporovat v těchto zemích řádnou správu věcí veřejných, máme rovněž mnohem naléhavější povinnost pomoci milionům lidí, kteří na celém světě umírají na následky hladu a chorob.

Musíme splnit závazky, které jsme přijali v rámci rozvojových cílů tisíciletí. Jak můžeme zavírat oči před třemi miliardami lidí, kteří žijí jen ze tří dolarů na den nebo před pěti miliony dětí, které loni zemřely v Africe před dovršením pátého roku života?

A ano, máme odpovědnost vůči evropským daňovými poplatníkům dohlížet na to, aby jejich peníze byly využívány ve prospěch nejchudších a byly používány efektivně. V tomto ohledu věřím, že by se Evropa měla podívat na cílené programy, jakým je například globální fond pro boj proti AIDS, tuberkulóze a malárii, nejnáchylnějšími chorobami světa, které ročně způsobí smrt více než šesti milionů lidí. Globální fond je vysoce

účinnou organizací s minimální byrokracií a maximálním účinkem. Představuje inovativní přístup k mezinárodním finančním prostředkům na zdravotnictví.

Celosvětová chudoba je především problémem venkova. Tři čtvrtiny nejchudších lidí v rozvojových zemích žije ve venkovských oblastech. Chceme-li překonat bouři změn klimatu a zvyšování cen potravin, musíme zlepšit zemědělskou výrobu cílenými programy v oblasti zemědělství, protože právě ty mohou mít výrazný vliv na snížení chudoby. Nedávná prezentace profesora Jeffreyho Sachse pro výbor byla skutečně dobrým příkladem možného cíleného využití finančních prostředků.

Podle zprávy o vývoji ve světě za minulý rok je nárůst HDP vytvořený zemědělstvím čtyřikrát účinnější při snižování chudoby než nárůst v jiných odvětvích. Namísto přepravy potravinové pomoci po moři do zemí třetího světa, musí Evropa pomoci africkým zemědělstvím vypěstovat více potravin tím, že drobným zemědělcům poskytne vhodná semena, hnojiva a technologií pro vodní hospodářství. Ale samozřejmě existují i jiné cesty, jak řekl pan komisař, a mnoho z nich musí být přizpůsobeno požadavkům konkrétní země.

Čas se pro Afriku krátí. Musíme se poučit z minulosti, abychom mohli zachránit budoucí generace před chorobami a hladem. Věřím, že Akkra je politickou příležitostí a souhlasím s tím, co řekli ostatní řečníci v souvislosti s touto problematikou. Nejde jen o zasedání technického charakteru, jehož cílem je zabývat se technickými oblastmi, ale je to politická příležitost. Musíme zjistit, zda můžeme skutečně začít bojovat proti chudobě.

Máme mnoho závazků a některé z nich nejsou vstřícné. Jsme v polovině časového plánu pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí a je čas, abychom se skutečně snažili tyto cíle splnit. Musíme vrátit pomoc na správnou cestu. Musíme spolupracovat s africkými vládami, musíme bojovat proti korupci, musíme zlepšit řízení a musíme pomoci chudým tohoto světa.

Luisa Morgantini, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, všichni se obáváme toho, že je třeba stále velmi mnoho učinit pro zabezpečení účinnosti evropských rozvojových politik. Doporučení uvedená ve výborné zprávě pana Van Heckeho, s nimiž zcela souhlasím, mají ten správný směr.

Pakliže diskutujeme o této zprávě, je Brusel svědkem předložení nové výroční zprávy konfederace CONCORD o závazcích poskytovat pomoc ze strany vlád EU. Zpráva se zabývá pokrokem, který dosáhl každý členský stát a poskytuje obraz o mezerách a rozporech v našich politikách v boji proti chudobě a ve zvyšování účinnosti poskytované pomoci. Například, jak mi řekl pan komisař Michel, se ve zprávě tvrdí, že se v roce 2007 objem poskytnuté pomoci ze strany 27 členských států nezvýšil tak, jak měl, ale ve skutečnosti ještě klesl. Zároveň zpráva ukazuje, že mnoho problémů souvisejících s rozvojovými politikami stále přetrvává, například nedostatečná transparentnost související pomoci.

Měli bychom uznat závazky na mezinárodní úrovni. Nemůžeme zmařit očekávání lidí v jižních zemích světa, ani těch lidí v tzv. severních zemích, kteří s těmito závazky pracují, aby zajistili, že nespravedlnost, chudoba a potravinová krize, o níž právě hovořil pan Schapira, byly rozhodujícím způsobem vyřešeny.

Souhlasím s komisařem: Musíme zastavit řečnění a začít jednat. Ráda bych poděkovala panu Michelovi za jeho zanícení, jeho odevzdaní a jeho statečnost. Dvě konference v Akkre a Dohá, které se uskuteční v roce 2008, by měly být rozhodujícími okamžiky a poskytnout Evropské unii příležitost ukázat, že dokáže nést svou odpovědnost jako hlavní světový dárcce. Zdá se být téměř zbytečné hovořit o tom, že musíme zvýšit kvantitu a kvalitu pomoci. Toto nejsou dvě konfliktní koncepce. Nesmíme používat potřebu účinnější pomoci jako výmluvu pro poskytování pomoci v nižším objemu.

Zároveň si nyní každý uvědomuje, že jednoduché zvýšení kvantity pomoci je nepostačující. Všichni tvrdíme, že musíme mít cíl v boji proti chudobě, namísto geopolitických a strategických cílů. Vždy říkáme, že obchodní, migrační a bezpečnostní politiky musí být v souladu s rozvojovými cíli.

Evropská spolupráce musí být založená nejen na našich vlastních zájmech, ale též na skutečných potřebách jižních zemí podle toho, jak je označily místní vlády a rovněž parlamenty a občanská společnost, a je taktéž nezbytné zvýšit transparentnost a odpovědnost za programy pomoci EU. V této souvislosti by měl být Parlament postavený do pozice, v níž bude moci vykonávat skutečnou demokratickou kontrolu a já vítám výzvu pana komisaře usilovně pracovat s cílem zajistit, aby země EU dodržely své závazky.

Mám pár otázek, které souvisí s výzvami pro předkládání návrhů. Ty nevládní organizace, které se chtějí zúčastnit výběrových řízení vyhlášených Komisí, zjišťují, že uplatňované postupy trvají dlouho a jsou

těžkopádné, což způsobuje, že jsou jejich aktivity skutečně složité a prakticky je mnoho malých místních sdružení vyloučeno. Proč se tedy přímo nezeptáme těchto organizací, jako tyto postupy zefektivnit? S ohledem na tuto skutečnost jsem k dnešnímu hlasování předložila pozměňovací návrh.

Je tu ještě otázka uvolnění pomoci, čímž se zabývá i zpráva pana Van Heckeho. Bylo dosaženo jistého pokroku, ale nezbytně potřebujeme uvolnit všechnu pomoc s cílem předejít vracení peněz zpět dárcovským zemím namísto toho, aby byly použity na zmírnění chudoby v zemích, které tuto pomoc přijímají.

Nakonec bych ráda označila ty státy, které stále zveličují veřejné údaje o své rozvojové pomoci. V roce 2007 země EU vydaly okolo 8 miliard EUR, jinými slovy okolo 17 % celkové evropské pomoci, na důležitá odvětví, ale nikoliv na odvětví rozvoje. Vyrovnání dluhu, náklady na utečence, granty pro zahraniční studenty tvoří náklady, které by měly být vyloučené z ukazatelů rozvojové pomoci, a proto vás žádám o podporu příslušných pozměňovacích návrhů.

Taktéž pevně věřím, že rok 2008 a závazky změní trend; absolutně souhlasím s komisařem, pokud se týká spoluodpovědnosti mezi dárci a zeměmi, v jejímž rámci má každý své úlohy: práva a povinnosti. V tom spočívá naše síla!

Maria Martens (PPE-DE). - (NL) Rozvojové prostředky mohou a měly by být využívány lépe. To, paní předsedající, je to, co bychom měli vyvodit z velmi vyvážené zprávy vypracované zpravodajem. Blahopřeji. Zpráva přišla v pravý čas. Evropa se zdá být už unavená z rozvojových nákladů. Tento trend je velmi znepokojující a my bychom ho neměli podcenit. I v zemích jako je Nizozemsko, které je známé pro svou mezinárodní solidaritu, slyšíme hlasy žádající snížení nákladů na rozvojovou pomoc. Jedinou odpovědí je transparentnost práce, účinnost a výsledky.

Evropská unie může v tomto ohledu dosáhnout významných úspěchů, a to zejména prostřednictvím tří K: koherencí, komplementárností a koordinací. Komisař na to často poukazuje a také na tom pracuje. I my můžeme učinit více s ohledem na rozšiřování projektů a programů. Pokud jeden program nefunguje tak, jak by měl, nahrazení jiným programem není vždy nejlepším řešením. Pro nás je lepší udělat několik věcí pořádně, než udělat vše jen napůl.

Vážená paní předsedající, Evropská unie je největším dárce. Takže máme obrovskou odpovědnost. Kromě toho jsou díky nové Smlouvě naše možnosti v souvislosti se soudržností, doplňkovou politikou a lepší koordinací o mnoho větší. Účinnost naší pomoci je klíčová, nejen pro obranu rozvojových zemí v tuzemsku, ale především pro boj proti chudobě v rozvojových zemích. Nakonec je to výsledek, který má větší hodnotu než úmysl. V rozpočtu rozvojové spolupráce na rok 2009 předložím návrhy hodnocení, které by bylo založené i na výsledcích. Musíme se zaměřit více na výsledky než na neurčité ukazatele.

Nakonec bych se ráda zeptala pana komisaře Michela na následující otázku. Paní komisařka Fischerová Boelová řekla, že Komise chce využít některé přebytečné peníze z evropského rozpočtu na rok 2008 na pomoc zemím, které jsou postiženy prudkým růstem cen potravin, jinými slovy potravinovou krizí. Ráda bych věděla, jaká je reakce pana komisaře. Může nám komisař též objasnit, jak budou využity tyto finanční prostředky?

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, poprvé v historii, v naší historii – jak řekl pan komisař – celkový objem evropské rozvojové pomoci zaznamenal pokles. Půjdeme-li dále touto cestou, v letech 2005 až 2010 bude Evropská unie poskytovat méně prostředků na rozvojovou pomoc, než slíbila. To je podstatný krok zpět ve snaze o dosažení cíle poskytovat 0,7 % na rozvoj, ale též – a to je velmi důležité – ve snaze dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí a všeobecně v boji proti chudobě ve světě, o kterém tvrdíme, že chceme vést.

Proces, který jsme začali v roce 2006 s cílem zlepšit účinnost naší rozvojové pomoci a v kterém pokračujeme zprávou pana Van Heckeho, kterému bych rád poděkoval za práci, kterou odvedl, nemůže být použitý členskými státy jako výmluva pro nerespektování jejich závazků pomoc zvýšit. Ve skutečnosti je opak pravdou, neboť každý dnes souhlasí s doplňkovými zdroji, které budou potřebné na splnění slíbeného množství, chceme-li dodržet všechny závazky, do kterých jsme vstoupili a které na sebe nepochybně vezmeme. Účinnost pomoci je proto nevyhnutná, protože účinnější pomoc znamená více pomoci. Každý si to musí uvědomit.

V této souvislosti mi dovoluje upozornit, že jako vždy je čas na uplatnění inovativních finančních nástrojů rozvojové pomoci, což bylo připomenuto v Pařížské deklaraci.

Chceme, aby naše zpráva též hovořila o úloze diaspory v rozvojové spolupráci. Evropská unie je v tomto ohledu stále dost nervózní, i když by z intenzivnější a těsnější spolupráce s občany partnerských zemí, kteří žijí v EU, mohla mít užitek. To by byly další prostředky integrace v protikladu k vyloučení velkého počtu lidí a je to též odkaz, který je bližší mému srdci v čase, kdy někteří Evropané přijímají zarážející stanoviska a šokující opatření.

Nakonec chci upozornit, jak říká často komisař, že pomoc nikdy nebude doopravdy účinná, pokud se různé politiky EU skutečně nepropojí a pokud bude rozvojová pomoc řízená politikou, která nemá nic společného s rozvojem. Současná situace ukazuje, že takové propojení zatím nikde neexistuje. Tato situace bude trvat tak dlouho, dokud Výbor pro rozvojovou pomoc OECD, který je příslušným orgánem, bude pokračovat v uplatňování neobyčejně širokých definic rozvojové spolupráce. To je další podmínka pro zlepšení účinnosti naší pomoci.

Před dvěma lety jsem v Parlamentu předložil první zprávu o účinnosti pomoci. Kde jsme nyní, po všech těch nekonečně se opakujících slovech? V každém případě komisař nemůže počítat s tím, že socialisti budou pokračovat ve společném úsilí o zlepšení účinnosti pomoci pro dobro nejchudších lidí světa.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Vážený pane předsedající, rád bych poděkoval Johanovi Van Heckemu za dobrou a důležitou zprávu. Kdysi jsem vstoupil do politiky, abych dohlédl na to, že moje země, Švédsko, dosáhne „jednoprocentního cíle.“ Liberální strana Švédska – moje strana ve vnitrostátním kontextu – je a vždy byla hnací silou v tomto úsilí, a Švédsko tohoto cíle skutečně dosáhlo.

Nyní po 40 letech musím uznat, že jsem zažil mnoho zklamání. Špatné řízení, korupce a nedokončené projekty, to bylo bohužel běžné. Ale rozvoj často pokračoval i správným směrem. Miliony lidí na světě dostaly šanci žít lépe a bylo založeno mnoho demokracií. Takže existuje důvod k optimismu. Ale aby mohly být zákonnost a podpora mezi obyvatelstvem EU i nadále silnými, musíme zvýšit naši schopnost reagovat rychle a účinně. Pomoc musí být rozvíjena způsobem, který zaručí kvalitu a dlouhodobou výhodu, abychom mohli dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí.

Kromě toho, politika v oblasti pomoci musí být znovu formulována od základů. Ty země, které přijímají pomoc, musí být pověřeny větší odpovědností za to, co nazýváme problémová výsada v práci týkající se pomoci. Podle Komise existuje hodně náznaků, které dokazují, že jsou chudé země nuceny vytvářet dražší byrokracii s cílem ulehčit řízení, které je podmínkou pro udělení finanční pomoci. To nebylo cílem! Je taktéž velmi důležité hovořit více o tom, jak bychom měli koordinovat naše úsilí. Další perspektivou, na kterou se nemůže a nesmí zapomenout, je důležitá úloha žen v boji proti chudobě.

Kritika toho, jak jsou dnes formulovány požadavky neznamená, že nemusíme čelit zneužití podmínek pro poskytování pomoci. Naslouchat lidem, kteří se nacházejí na místě, též znamená, že bychom měli zvážit i uznání jistých vojenských příspěvků jako pomoci, neboť mírové operace mohou být důležité. Například v Čadu, kde utečenci potřebují ochranu i pomoc.

Nakonec se chci zeptat na citlivou otázku související s naší zemědělskou politikou, kterou připomněla paní Aukenová. Zpráva naléhá na Komisi a členské státy, aby podpořily opatření, které mohou přispět ke stabilizaci cen základních surovin určených pro rozvojové země. Mám návrh podobný tomu, o čem hovořila paní Margrete Aukenová: účinný, ale možno i trochu trpký lék – zbavme se zemědělské politiky EU! Vždyť Komise s tím už začala, což je vítané.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). - (ES) Vážený pane předsedající, když nyní přezkoumáváme Pařížskou deklaraci, vidíme, že slovo záměry zůstalo jen slovem.

I když Komise usilovně pracuje a zavádí opatření, aby zabezpečila, že se pomoc dostane na místo určení, nemůžeme zaručit další pokrok, pokud členské státy nesplní, co slíbily.

Víme, že jak dárci, tak partnerské země jsou zodpovědné za vyšší účinnost pomoci, ale naší nejdůležitější povinností je zaručit, že pomoc skutečně pomůže rozvojovým zemím postavit se problémům, kterým čelí.

Musíme dohlédnout na to, že splníme naši část dohody, abychom se nemuseli stydět, že jsme neučinili to, co jsme slíbili.

V ideálním případě má pomoc kladný vliv na rozvoj a řádnou správu věcí veřejných, ale může ji dost poškodit, pokud není správně rozložena. Rozvojové země proto musí na sebe vzít odpovědnost za uplatňování svých vlastních politik a my, dárci, to musíme akceptovat, podpořit je a poskytnout jim na to nezbytný prostor, což je rozhodně lepší možnost, jak financovat naše vlastní priority, než to činí někteří dárci.

Nakonec bych rád vyzdvihl potřebu zajistit vzájemné propojení našich vlastních politik.

Všechny snahy související s rozvojem jsou ztrátou času, pokud jsou v rozporu s obchodními cíli, měnovými a jinými politikami, nebo je narušují.

V současnosti kážeme vodu a pijeme víno.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, chtěl bych poblahopřát zpravodajovi. Zpráva je vyčerpávající, rozsáhlá a důkladná. Musím připustit, že při čtení této zprávy jsem ztratil přehled i o těch nejdůležitějších cílech. Zpravodaj však na začátku této diskuse jasně formuloval cíle a hlavní účel zprávy.

Rozhodl jsem se promluvit, protože se za posledních několik let objevily nové problémy. Změny klimatu mají dramatický dopad na některé rozvojové země. Důležité je, že poskytneme-li pomoc, můžeme vyzdvihnout skutečnost, že to činíme nyní, protože Evropská unie pozná hrozbu, kterou představují změny klimatu a která je výzvou pro naši civilizaci a zároveň i odpovědností této civilizace. Proto bychom měli s ohledem na rizika globálního oteplování podstatně zvýšit financování a posilování činností dárců. Takové stanovisko a takové aktivity dokáží podstatu naší strategie, pokud jde o priority EU v boji proti změnám klimatu. Měli bychom nasměrovat svou pomoc na obnovitelné zdroje energie v rozvojových zemích (samozřejmě nejdůležitějším cílem je boj proti hladu, ale hovořím o doplňkovém financování) a též na odstranění přímých účinků globálního oteplování, na přepracování opatření, které souvisí například se záplavami na pobřeží, se zasolováním půdy a úrovní záplav a such, které dříve nebyly známé.

Připomeňme si, že cílem a politickou prioritou Evropské unie je dosažení globální shody s ohledem na boj proti globálnímu oteplování. Rokování se budou vést v Poznani v roce 2008 a v Kodani v roce 2009, pokud chceme přesvědčit ostatní země, musíme snížit emise a vyvinout nové technologie v rámci EU a poskytnout zvláštní pomoc rozvojovým zemím.

Josep Borrell Fontelles (PSE). - (ES) Vážený pane předsedající, pokud tolik hovoříme o účinnosti, nepochybně jsme přesvědčeni, že máme vážný problém.

Pravděpodobně první podmínkou pro zabezpečení zvýšení účinnosti je plánování pevně stanoveného a závazného rozpisu toků pomoci. Je velmi těžké učinit něco účinného, pokud není ani trochu jisté, jaké zdroje jsou k dispozici.

Kvalita též závisí na kvantitě a, stejně jak moji kolegové, i já odsuzuji snížení objemu prostředků na rozvojovou pomoc ze strany evropských zemí. Doufám, že vám to nevádí, že o tom hovořím, ale je tu jedna pozoruhodná výjimka, a tou je moje země, Španělsko, které je nyní na prvním místě, neboť za minulý rok zvýšilo poskytování rozvojové pomoci na 33 %.

Pane komisaři, v Akkre máme příležitost a učiníme všechno, aby 20 % pomoci bylo využito na vzdělávání, zdravotnictví, přístup k vodě a základní hygienu.

Těž vás chci ubezpečit o podpoře Výboru pro rozvoj ohledně vaší snahy koordinovat různé subjekty. Existuje jen několik zdrojů a, jak jste sami často říkal, musí být rozdělené mezi mnoho subjektů, a tento proces rozdrobení snižuje účinnost.

Těž bych rád zdůraznil, jak je uvedeno i ve zprávě, potřebu zjednodušit postupy při přidělování pomoci. S tímto problémem se střetáváme všude, kam se pohneme: nepochybně čas mezi vyslovením úmyslu něco vykonat a uskutečněním slibů narušuje každou snahu podpořit účinné řízení prostředků.

Renate Weber (ALDE). - Vážený pane předsedající, nejprve bych chtěla poblahopřát a poděkovat mému kolegovi, Johanovi Van Heckemu, za jeho pozoruhodnou práci. Jeho zpráva upozorňuje, že přístup k rozvojové pomoci potřebuje reformu. Mohu jen souhlasit a zdůraznit, že tato reforma by měla začít přehodnocením zejména rozvojové politiky od základů. Věřím, že pomoc ani podpora by už neměly být dále omezovány. Měli bychom změnit svůj přístup a nahlížet na pomoc rozvojovým zemím jako na investici v nejširším smyslu slova. Měla by to být investice, kterou na sebe převezmeme z dlouhodobého hlediska, nejen s cílem zajistit přežití těchto zemí, ale též zajistit jejich skutečný rozvoj v souvislosti s funkčními hospodářstvími a demokraciemi.

Pokud jde o investování, taktéž se musíme dotknout podstaty těchto problémů, které by mohly přinést skutečný konec chudoby. Před několika týdny zdůraznil profesor Geoffrey Sachs během své návštěvy Parlamentu, jaký obrovský, pozitivní vliv by mělo využití nevyužitých půdy v Africe na ceny potravin. Namísto toho, abychom Afriku zásobovali potravinami, měli bychom přesunout zemědělské know-how, aby tento kontinent mohl nasycit své vlastní obyvatele, a v případě kladného scénáře, být poskytovatelem potravin na globální úrovni.

Jsem hluboce znepokojená i dalším problémem, na který upozorňuje tato zpráva: programování finančních toků přes přijímající země. Mojí zkušeností je, že projekty nemohou dosáhnout svých cílů, pokud prostředky nepřijdou v pravý čas a pokud jsou nižší než plánovaný objem. V tomto může Evropská unie selhat. V roce 2007 úroveň pomoci ze strany EU klesla. Tento pokles měl negativní dopad na mnoho projektů, a proto jejich cílů nemohlo být dosaženo.

V neposlední řadě by se měl být za prioritu považován i na rozvoj vzdělávání a zvýšení povědomí našich občanů o tomto problému. My, jakožto poslanci Parlamentu, v tomto ohledu sehráváme podstatnou úlohu.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, někteří odborníci, ekonomové, politici a aktivisté z nevládních organizací, které se zúčastňují rozvoje mají tendenci tvrdit, že všechno, co je potřebné pro spolupráci v této oblasti rozvoje pro dosažení ambiciózních cílů, je více peněz. Život však není tak jednoduchý. Existuje mnoho společenských a hospodářských problémů, které není možno okamžitě vyřešit poskytnutím většího objemu peněz. Samozřejmě, více peněz pomůže v procesu řešení problémů, ale peníze nejsou jediným faktorem, který ovlivňuje úspěch rozvojové politiky.

Druhým, velmi důležitým problémem je účinnost pomoci. Špatně organizovaná pomoc může vést k závislosti, nebo jak tvrdí někteří lidé, modernizaci závislosti. Účinnost pomoci je stejně důležitá pro příjemce i pro poskytovatele pomoci. Pro příjemce pomoci, protože peníze nejsou samy o sobě cílem, ale jejich smyslem je změnit skutečnost a urychlit dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Je jednoduché utratit peníze, vtip je však v tom, jak je utratit jejich rozumně.

Na druhé straně je pro dárce velmi důležitá účinnost, protože musí ukázat daňovým poplatníkům, že náklady na rozvoj byly utraceny moudře. Potom tyto dva procesy, zvyšování nákladů na rozvoj a zvyšování kvality těchto nákladů, nejsou v rozporu a je možné dosáhnout jich současně.

Pan Van Hecke připravil výbornou zprávu, za kterou si zaslouží náš dík. Doufám, že v souladu s touto zprávou budou zastávat zástupci Evropské unie na fóru na vysoké úrovni v Akkře jasné a jednoznačné stanovisko.

Zdá se, že obzvlášť důležitým úkolem Evropské unie by v tomto ohledu mělo být pokračování ve vytváření souladu mezi pomocí členských států a pomocí EU. Je to důležité, protože řešení tohoto problému je výlučné v našich rukou. Koordinace v rámci EU nezávisí na našich mezinárodních partnerstvích, ani na těch, kterým poskytujeme pomoc, a náklady na nekoordinovanou pomoc jsou velmi vysoké.

Ana Maria Gomes (PSE). - (PT) Blahopřeji panu Van Heckemu k důležité zprávě.

Pro zlepšení účinnosti evropské pomoci je nezbytné investovat do lidských a finančních kapacit a odstranit nejednotnost mezi politikami a institucionální strukturou. Lisabonská smlouva vytvořením Evropské služby pro vnější činnost otevřela příležitost. Kromě podpory budoucího vysokého představitele musí být tato služba vybavena k tomu, aby mohla posunout rozvojovou politiku EU dopředu souběžně se SZBP a EBOP.

Není nezbytné znovu objevovat Ameriku, abychom zabezpečili účinnost pomoci. Závisí to na splnění slibů, které jsme už dali. Jak zdůraznil pan komisař Michel, členské státy musí zvýšit veřejnou rozvojovou pomoc na úroveň, které slíbili v roce 2005 bez jejich nafouknutí odepsáním dluhů, a musí tuto pomoc účinně nasměrovat k dosažení rozvojových cílů tisíciletí, zejména v oblasti, v které zvýšení cen ropy a potravin činí boj proti chudobě ve světě ještě naléhavější záležitostí.

Vážený pane předsedající, v sázce je důvěryhodnost Evropské unie a její účinnost jako hlavního aktéra, nejen účinnost pomoci.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, rád bych poblahopřál panu Van Heckemu k jeho zprávě. Před několika týdny jsem navštívil MMF a Světovou banku jménem Výboru pro rozvoj, a na tomto zasedání jsem se ptal, jaký bude svět v letech 2030 a 2050. Odpověď, kterou jsem dostal, byla, že Čína bude nejsilnější zemí na světě, mnoho rozvojových zemí se změní, Amerika bude stále silná, ale ne tak silná, jak je dnes, Indie a Brazílie budou velmi silné země.

Nikdy předtím se naše sobecké a nesobecké zájmy neshodovaly tak, jak se shodují nyní s potřebou pomoci rozvojovému světu. V minulosti mi bylo mnohokrát řečeno, že jsem strávil mnoho času se svými voliči, kteří mají nedostatečné podmínky k bydlení. Mojí odpovědí bylo, že nemůžete říci nikomu, kdo je obětí ohně, že postavíme hasičskou stanici. Musíte plánovat postavení hasičské stanice, ale zároveň musíte pomáhat lidem. Toto musí být náš přístup, pokud jde o rozvojový svět. Pokud to neučiníme my, učiní to Čína a jiné země. Je to ku prospěchu našeho sobeckého zájmu, jakož i ku prospěchu našeho nesobeckého zájmu.

Pocházím ze země, která v nedávné minulosti trpěla hladem, jejíž populace by dnes měla být něco přes 20 milionů. Prvně od poloviny 19. století překročila hranici šesti milionů. Máme postkoloniální minulost. Pokud se podíváte na dějiny Irska v souvislosti s tím, co jsme byli schopni učinit, pokud jde o investování do infrastruktury zejména ze strany Evropské unie – v níž se, díkybohu, zanedlouho staneme čistým přispěvatelem – je ukazatelem toho, co může být učiněno, když dáte lidem nástroje k práci.

Naléhám proto na pana komisaře, když se zúčastní zasedání v Akkře, aby zajistil, že Evropská unie bude zpívat stejnou hymnu. Lisabonská strategie nám poskytne nástroje, s nimiž budeme moci ve světě sehrávat ještě účinnější úlohu. Musíme se však ujistit, že to bude v oblasti rozvojové pomoci. Je to v našem zájmu, stejně jako je to v zájmu lidí v rozvojovém světě.

(potlesk)

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Blahopřeji zpravodaji, panu Van Heckemu k jeho dobré zprávě. Taktéž děkuji panu komisaři za obzvlášť dobrý pracovní dokument útvarů pro Akkru.

Tři poznámky. Zaprvé, účinnější pomoc vyžaduje, aby dárcovské země lépe koordinovaly svou pomoc na základě strategie země, v níž vedou partnerské země na jihu. To znamená, že o prioritách musí být v těchto zemích též rozhodováno demokraticky, to znamená ve spolupráci s vnitrostátními parlamenty a nevládními organizacemi, což se v současnosti neděje. Zdá se mi úplně nezbytné zapojit do tohoto dialogu i ženy.

Zadruhé, dárcovské země musí úplně přestat klást nesčetné podmínky pro pomoc a příliš sázet na měřitelné výsledky. Zejména hospodářské podmínky stanovené MMF a Světovou bankou musí být zrušeny, protože se často střetávají s rozvojovými cíli tisíciletí. Proto musím zpravodaji říci, že bod 28 je jedním z těch, které by měly být odstraněny.

Zatřetí, lepší pomoc neospravedlňuje méně pomoci. V současnosti rozvojová pomoc nejenže klesá, údajně klamou i s ohledem na to, co by měla být pomoc, ale partnerské země ji jako pomoc nepocítují, jako například peníze vyplacené studentům nebo utečencům v Evropě nebo vyrovnání dluhů. Proto je pro dárcovské země důležité dodržet svoje sliby o 0,7 % a rozhodnout o konkrétních harmonogramech. Doufám, pan komisaři, že Komise v pondělí tento vzkaz vyslyší.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Někdy je cesta do pekla vydlážděná dobrými úmysly. Takovým úmyslem byl i záměr orgánů v zemích, jimž byla poskytnuta rozvojová pomoc, a to v případě lepšího přístupu k rozhodovacímu procesu, což by pro ně mělo být podnětné, neboť nejlépe vědí, co potřebují. Samotné rozhodnutí bylo v podstatě správné, ale vytvořilo začarovaný kruh a nepříznivě se dotklo žen. I když se v současnosti jen málo podílejí na tvorbě dokumentů, které mají rozhodující význam, jejich potřeby jsou posuzovány jako méně důležité a ohleduplnost k rovnému postavení žen, které mají významné funkce, je nízká, dokonce nižší než ta naše, a pozornost věnovaná programům určeným na tyto potřeby, zejména sexuální práva a práva na reprodukci, ubývá. Proto jsme svědky dramatické situace.

Jediným rozvojovým cílem, který nezaznamenal žádný pokrok, je úmrtnost matek, jejíž příčinou je nedostatek základních podmínek, jakými jsou možnost císařského řezu, základní antibiotika, antikoncepční pilulky a kvalifikovaný personál. V některých případech se situace ještě zhoršuje. Úmrtí matek je hlavní příčinou úmrtnosti žen v mnohých zemích, kde je nestálá situace.

Požadujeme vznik kontrolních mechanismů, které by zaručily, že investice do infrastruktury budou zahrnovat zdravotní infrastrukturu a vést orgány k odpovědnosti za uplatňování opatření v této oblasti.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, problém, o kterém dnes diskutujeme, je obzvlášť důležitý, protože se zabývá konkrétní odpovědností Evropské unie.

My v Evropě nepochybujeme, že naše malé a střední podniky představují vysoce úspěšný strukturální model a musíme zajistit, aby HDP na obyvatele mohl růst na základě tohoto modelu i v nejméně rozvinutých zemích. Velký význam se v této souvislosti připisuje myšlence pomoci lidem postavit se na vlastní nohy.

Musíme též dohlédnout na to, že naše strategie pro energetickou účinnost a zajištění dodávek potravin jsou v centru těchto snah. V těchto zemích potřebují příjem ze zaměstnání, a v tom jim mohou pomoci malé a rodinné podniky, a potřebují i zvýšit kupní sílu zákazníků. Jsem přesvědčen, že je nezbytné držet se zásady, že první byla slípka, která vylétla vejce, aby se dospělo k úspěšnému řešení.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Vážení kolegové, Blahopřeji zpravodaji za dobrý kus práce. Nedostatečná koordinace pomoci a nadbytek programů přispívají k neúčinnosti pomoci. Zároveň je pomoc zaměřená na tzv. atraktivní země a mnoho regionů zůstává zcela zapomenutých. Rozdělení vede k mnoha pomocným opatřením, která jsou v několika případech rozporuplné.

Pro Evropskou unii a pro politiku rozvojové spolupráce členských států je však velmi důležité, aby se navzájem doplňovaly a posilovaly. Členské státy musí koordinovat svoje aktivity. Pozornost by měla být věnována i skutečnosti, že několik členských států z pohledu finanční pomoci teprve s dárcovstvím začíná, ale i ti jsou si vědomi účinnosti pomoci. Například Estonsko, které ještě nedodrжуje zásady Pařížské deklarace o účinnosti pomoci, je zároveň čelní zemí v projektech trojstranné spolupráce. S cílem zabránit rozdělení rozvojové pomoci a nadměrné pozornosti ze strany dárců, se využívá možnosti tichých společníků.

Více než polovinu světové oficiální rozvojové pomoci poskytuje Evropská unie. Důležité je zajistit přítomnost Evropské unie v slabých a zejména zaostalých zemích. Pokud budeme poskytovat pomoc, my, tedy Evropská unie, bychom měli být dostatečně štedří, aby tato pomoc mohla být přijata důstojně.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, pomoc chudým a nemajetným je velmi hodnotná. Evropská unie je na předním místě v poskytování pomoci zemím postiženým přírodními katastrofami, jakými jsou sucha, záplavy, hlad nebo stále nové formy katastrof, které jsou výsledkem změn klimatu.

Ale stále je těžké rozhodnout, pokud jde poskytnutí finančních prostředků a zdrojů rozvojovým zemím, chudým zemím, na pomoc při rozvoji. Kolik z těchto zdrojů by mělo být rozdělených s cílem snížit dnešní chudobu a kolik peněz by mělo být rozdělených na rozvojové cíle, jakými jsou vzdělání, vytvoření různých institucí, zavedení právního systému nebo výstavbu infrastruktury, jakou jsou cesty nebo internet, které by pomohly rozvíjet soukromé podnikání v těchto oblastech, zejména pokud jde o vytvoření malých a středních podniků, včetně zemědělských usedlostí?

Poskytnutá pomoc by měla být spojena s vytvořením sociálního povědomí, demokratických institucí a vzdělávacích systémů, aby mohla být místní společnost připravená převzít kontrolu nad dlouhodobým rozvojem v těchto regionech a zemích.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (FR) Vážený pane komisaři, moji první otázku už položila paní Marianne Mikková: Existuje problém konkurence nebo nedostatku koordinace mezi různými nevládními organizacemi a podílí se Komise na snaze koordinovat výbornou práci, kterou dělá každá z nich?

Druhá otázka: Když jsem byl na škole, existovala v Anglii organizace zvaná Voluntary Service Overseas – zahraniční dobrovolnická služba. Má Komise program, který by podporoval mladé lidi, kteří by možná měli zájem pomáhat při vzdělávání, ale též se účastnit programů rozvojové pomoci? Má pan komisař program pomoci pro mladé lidi, kteří by se rádi věnovali této oblasti?

Louis Michel, člen Komise. - (FR) Vážený pane předsedající, děkuji za vaši podporu přístupu a hlavně podporu naší politiky. Rád bych se vrátil k několika připomínkám a krátce na ně odpověděl.

Nejprve mi v souvislosti s potravinovou pomocí, obzvláště s rostoucí cenou obilovin a otázkou zemědělských programů dovoluji říci, že jsme právě dokončili sdělení o evropské rozvojové strategii, která reaguje na potravinovou krizi. V dohledné době budete o tomto dokumentu informováni.

Zadruhé, rád bych opravil několik věcí, které byly řečeny a nechápu, proč se na nich nepřetržitě trvá. Jednostranné útoky na společnou zemědělskou politiku, založené jen na několika skutečných argumentech, poškozují Evropskou unii, podávají nepravdivé informace a dávají důvod našim partnerům, aby si mysleli, že společná zemědělská politika je příčinou všech jejich těžkostí. Říkám a opakuji: Není to pravda! Od roku 1996 rušíme systém zemědělské finanční pomoci a výsledky naší společné zemědělské politiky nyní nemohou být považovány za příčinu problémů rozvojových zemí. Jsem připraven detailně prodiskutovat tuto otázku na dalším zasedání, protože obviňování se opakuje skoro jako nějaký refrén, i když to není pravda. Lidé říkají věci, které nejsou přesné. Evropa musí do značné míry vyřešit tuto otázku, i když jsou tu stále nějaké otázky, připouštím, že existuje pochybnost o propojení našich rozvojových politik. Pokud jde o zemědělství, pokud

je tu jedno odvětví, ve kterém jsme zaznamenali skutečný pokrok, tak je to tento. Pokládám za nespravedlivé, pokud lidé špiní náš obraz bez příčiny.

Poslouchal jsem návrh souvisící, myslím, s globálním fondem. Víím, že profesor Geoffrey Sachs, který je mimochodem pozoruhodný člověk, bojuje a propaguje globální potravinový fond. Sám za sebe však nesouhlasím. Silně o tom pochybuji, přeci jen globálnímu fondu, o kterém hovořil pan Ryan a o kterém si myslel, že jde o všelék, trvalo dlouho, než se naučil pracovat transparentně a účinně. Proč bychom měli založit další fond, když už máme nástroje, jako jsou Světový potravinový program (WFP), Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) a jiné? Vymyšlení nových nástrojů na vyrovnání se s nedostatky globální politiky určitě není správnou odpovědí. Nástroje už existují. Potřebují být však jednoduše přiměřeně financované.

Potřebujeme reformu WFP, ale jakou? WFP musí mít předvídatelný každoroční rozpočet a jeho finanční řízení se musí změnit. Nedávno jsem o tom hovořil. Jde o vážný problém. Takže nesmíme vymýšlet špatné odpovědi na dobré otázky. Nejsem nakloněný tomu, aby byl založen nový fond, protože by to jednoduše vedlo k byrokracii a mnoha postupům. S ohledem na postupy mi dovoluňte říci pár slov.

Pokud jde o zemědělství, dovoluňte mi jednoduše říci, že budeme muset přesunout 650 milionů EUR do devátého ERF a 1 250 000 miliard EUR do desátého ERF. Souhlasím, že jde o velké množství, v procentech, ale v procentech financování ERF to není velké navýšení. Kladným aspektem je, že jsme se zaměřili nikoliv na čtyři země, pokud jde o oblast zemědělství, ale na 24 zemí, tj. přibližně jednu třetinu. To svědčí o pokroku, o vyšším povědomí. Dovoluňte mi připomenout, že volba v souvislosti s hlavními odvětvími je založená na zásadě vlastnictví: jsou to naši partneři, kteří rozhodli o tom, na které odvětví se bude zaměřovat naše financování. Je důležité si to pamatovat.

Dále mi byla položena zajímavá otázka: Co učiníme s nevyužitými penězi určenými na zemědělství? Ve skutečnosti velkou část těchto peněz použijeme na vyřešení problému zvyšování cen a potravinové krize. Upřednostním hovořit raději o potravinové krizi než o zvyšování cen. Na posledním zasedání Komise, které se uskutečnilo před týdnem jsem navrhl – návrh, který byl velmi dobře přijat – že bychom se měli pokusit přidělit tyto zdroje drobným zemědělcům v chudých zemích, aby měli přístup k semenům a hnojivům, protože to je jeden z největších problémů, kterým v současnosti čelí. Pokud chceme, aby byli soběstační, zjevně potřebují lepší přístup k semenům a hnojivům, které by jim postupně pomohly stát se nezávislymi, pokud jde o jídlo. Velmi podporuji zkrácení období, během něhož je jim poskytována pomoc. Věřím, že je mnohem důležitější poskytnout zemědělcům prostředky pro produkci. Všichni souhlasíme s tím, co jsem uvedl ve veřejném prohlášení a není potřebné to opakovat: Akkra je politickým setkáním a já vás žádám – za vědomí, že si všichni uvědomujete, že to musíme učinit – o mobilizaci členských států s cílem splnit naše závazky a dát souhlas se sledováním harmonogramu, který ukazuje, jak řekl zřejmě pan Borrell, že členské státy mají skutečné politické rozhodnutí a splní svoje sliby.

Lidé nepřestávají hovořit o těžkopádných postupech a žádají mě o jejich zefektivnění. Musím připustit, že skutečně nemám v tomto ohledu žádné pravomoci. Postupy existují a musím je pozorovat, ale nemohu učinit více. Mohu navrhnout opatření pro flexibilitu, ale víte velmi dobře, že bude trvat roky, než budou mít nějaký účinek. Je to málo známé, ale na konci svého funkčního období mám v úmyslu představit všechno, co jsem se o postupech dozvěděl. Zaslchl jsem paní Martensovou říci: „Potřebujeme větší transparentnost,“ a já jsem připraven poskytnout tolik transparentnosti, kolik si žádáte: „ale též potřebujeme vyšší účinnost.“ Dovoluňte mi říci, jakkoliv nemístně a šokujícím způsobem to může znít, pokud chcete více transparentnosti, což znamená více kontroly, dokonce i více auditů, více konzultací a tak dále, budete mít méně účinnosti. To je to, co jsem vám chtěl říci. Můžete to odmítat, ale já jsem přesvědčen, že je tomu tak. Vyžaduje se tolik transparentnosti, až se Komise stala spoutaným obrem, dalším Guliverem. Osobně jsem připraven vést diskuse a existují způsoby, kterými se dá dosáhnout účinné úrovně transparentnosti, ale naléhavě vás žádám, nehovořte o transparentnosti, kontrole a o tom, jak by věci měly být... To je všechno správné a dobré, ale musíte si uvědomit fakta... Rád bych dostal příležitost vystopovat cestu dokumentů. A není to vtip. Někdy jsem i já sám úplně ztracený, pokud jde o vystopování jejich cesty, a potom si máte pamatovat meziútvary a všechny ostatní, kteří jsou do toho zapojení. Jde o neobyčejně komplikovanou věc. Nechci karikovat, ale musím říci, že je to skutečný problém.

Myslím, že pan Hutchinson hovořil o koordinaci, soudržnosti a doplňkovosti. Má úplnou pravdu. Domnívám se, že bychom mohli výrazně zvýšit účinnost pomoci, pokud bychom lépe rozdělili práci a byli soudržnější, koordinovanější a pokud bychom snížili některé mezistupně a často úplně zbytečné kontroly. Před chvílí jsem vám poskytl několik údajů: Tanzanie musí odevzdat 8 000 zpráv o auditu! Nejsem si jistý, o jakou zátěž jde v případě země, jakou je Tanzanie, která má ve skutečnosti kapacity na řízení. Přichází čas, kdy surrealismus

balancuje na pokraji šílenství. Existují omezení. Nemám nic proti postupům, ale co je moc, to je moc. Nechci více postupů. Pan Hutchinson, pokud jde o rozdělení práce, měl jste pravdu, když jste vyzdvihl důležitost diaspory. Snažíme se s nimi pracovat, ale právě díky postupům to nejde. To je další příklad! Ptali jste se, jestli existují nějaké projekty, které by mladé lidi motivovaly jít a pracovat v rozvojových zemích. Ne, postupy mi to nedovolují. Bylo mi například řečeno, že jsou jisté nevládní organizace, s kterými nemůžete pracovat. Nemohu pracovat s jistými nevládními organizacemi, protože mi to postupy nedovolují. Naše nové členské státy se mohou cítit znechucené, a právem, protože ve většině případů jejich nevládní organizace, i když jsou stejně dobré jako ostatní, nemohou pracovat, protože nevyhovují standardům, které byly zavedeny postupy Komise. V jistém smyslu tak byly vyloučeny z naší spolupráce, což není spravedlivé. Pracujeme na tom, ale bude to trvat ještě dlouho, než se to vyřeší.

Těž souhlasím s názorem, že potřebujeme více. Pan Buzek hovořil o boji proti změnám klimatu. Samozřejmě, pokud zlepšíme financování rozvoje s cílem pracovat na změnách klimatu, zatížíme dluhem všechno, co jsme učinili nebo zamýšlíme učinit v tradiční rozvojové politice. To znamená, že potřebujeme nové, doplňkové zdroje na vyrovnání se se změnami klimatu. Dovolte mi zmínit se o myšlence, kterou jsme společně s panem Borrellim navrhli, tedy o založení mezinárodní půjčky, která by byla vázaná na kvóty emisí CO₂. Tento projekt dělá pokroky. Technicky se dokončuje. Spolupracovali jsme se Světovou bankou. Vrátil jsem se k této otázce později, protože by to zčásti mohlo přispět k vyřešení otázky zvyšování financování, v tom smyslu, že by to pomohlo členským státům dosáhnout cílů a splnit závazky způsobem, který by byl z dlouhodobého hlediska méně bolestivý vůči jejich rozpočtům.

Zjevně jsem za jedno s panem Borrellim, když blahopřeji především Španělsku, protože je pravda, že v jistém smyslu je to nespravedlivé. Některé země vyvinuly skutečné úsilí a rozdělily finanční prostředky z navýšeného rozpočtu: pokud jde o HDP, Španělsko vyvinulo skutečně enormní úsilí. Zároveň se některé z ostatních zemí ocitly uprostřed volného pádu, který v jistém smyslu zatlačil do pozadí činnosti ostatních. Musím říci, že jde o důležitou otázku, která vyvstává znovu a znovu. 20 % na vzdělání, zdravotnictví, vodu atd. Odpověď už znáte.

Zprvč, už jsem odpověděl. I kdybych souhlasil, pokud se týká cíle, už jsem řekl, že je nezbytné pokusit se zjistit, kam výdaje na rozpočtovou pomoc (neboť zaznělo slovo rozpočtový) vlastně jdou, protože často to jsou odvětví, která jsou financována. Je však velmi těžké poskytnout přesné údaje.

Zadruhé, jsou to naše partnerské země, které určily odvětví, na které se zaměřují, nikoliv my. Takže nemůžeme naléhat a přikázat jim, že musí použít tyto finanční prostředky například na vzdělání. Můžeme jim to navrhnout, ale ne přikázat. Samozřejmě, souhlasím s panem Mitchellem, že – velmi otevřeně řečeno – bychom měli zvýšit naši pomoc s ohledem na naše sobecké důvody. Je to víceméně pravda. Často na to na zasedáních upozorňuji. Nechme ty, kteří nechtějí poskytnout více pomoci pro nesobecké důvody, poskytovat aspoň s ohledem na jejich sobecké zájmy. V této souvislosti, a zejména s ohledem na Afriku, si uvědomujeme, že jisté nově se rozvíjející ekonomiky jsou tu skoro všudypřítomné. Nepochybují o zákonnosti nebo oprávněnosti jejich přítomnosti, jednoduše říkám, že je v zájmu Evropy mít větší zastoupení na kontinentu, který je naším sousedem a kterému můžeme nabídnout velkou přidanou hodnotu, a současně čerpat přidanou hodnotu od nich.

Myslím, že nyní jsem odpověděl na všechny připomínky. Odpověděl jsem na dvě otázky, které položili poslední dva řečníci, jež byly, pokud to mohu tak říci, velmi věcné. Jsem skutečně rád, že jsem v Evropském parlamentu. Je to místo s největší dynamikou a největším odhodláním posunout vpřed všechny politiky, ve které s přesvědčením věříme.

Johan Van Hecke, zpravodaj. - (NL) Dnešní konstruktivní diskuse na vysoké úrovni ukázala velkou shodu panující v Parlamentu i mezi Parlamentem a Komisí o tom, co musíme vykonat s cílem zvýšit kvalitu naší pomoci. Je třeba lépe zvážit i priority samotných zemí. Pomoc musí být předvídatelnější. Technická pomoc musí být dále poskytována. Potřebná je větší podpora, pokud jde o rozpočet, ale též větší transparentnost a zapojení parlamentů, občanské společnosti a místních orgánů. Kodex chování musí být účinnější, Atlas dárců rozšířený a tak dále.

Podle mého názoru však podstatou problému je, že my, Parlament a Komise – a proč bychom neměli zapojit i vnitrostátní parlamenty? – musíme vyvinout tlak na členské státy, aby především splnily svoje sliby a zadruhé souhlasily s plánem, v němž velmi jasně naznačí, co mohou a co bude učiněno v jakém časovém období. Zatřetí, musí se zapojit i do dělby práce, kterou navrhla Komise. Myslím si, dámy a pánové, že s našimi přáteli a kolegy ve vnitrostátních parlamentech, bez ohledu na stranickou příslušnost, bychom měli zahájit iniciativu

pro zintenzivnění nátlaku na vlády, které se zabývají nejen společnou, ale i individuální odpovědností mnoha členských států.

Tato zpráva obsahuje celou řadu konkrétních doporučení. Upřímně doufám, že je Komise a Rada vezmou s sebou do Akkry. Parlament dnes hovoří jedním hlasem, to se nestává vždy, a vyjadřuje přání, aby Evropská unie v Akkře rovněž hovořila jedním hlasem, jasným hlasem, silným hlasem a především důvěryhodným hlasem.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Pokud není možné vyjádřit se k široké škále důležitých otázek, na které upozorňuje tato zpráva – otázek pozitivních i negativních – je třeba říci, že předseda jen poukazuje, i když oprávněně, na negativní vliv „rozvojové pomoci“ EU.

I když zpráva nekritizuje, jak často se rozvojová pomoc používá pouze jako paliativní (falešný) protipól a podmínka deregulace trhů nebo jak prostředek zasahovaná – s dobře známými negativními záměry a účinky jak v případě „evropského konsensu“ pro rozvoj, dohod o hospodářském partnerství, které EU zamýšlí zavést, nebo finančních spekulací týkajících se potravinových výrobků, které zpochybňují cíle podporující rozvoj – není překvapivé, že zpráva zdůrazňuje neadekvátní výsledky rozvojové pomoci a jejich výrazný pokles v EU: 0,38 % v roce 2007 v porovnání s 0,41 % v roce 2006, což je výrazně pod 0,7 % HDP, jak to naznačuje OSN.

Zpráva vatuje i před narůstajícím využíváním „rozvojové pomoci“ na cíle, které nemají nic společného s rozvojem (jako jsou výdaje na zbrojení), stejně tak i před skutečností, že „rozvojová pomoc“ se „často rozděluje v závislosti na prioritách a časových plánech dárců.“

Tokia Saïfi (PPE-DE), písemně. – (FR) Pařížská deklarace v roce 2005 stanovila konkrétní opatření, která mají podpořit účinnost posílené rozvojové pomoci na základě dialogu a vzájemné odpovědnosti. Tento mezinárodní rámec je podstatný pro EU, která poskytuje více než 55 % prostředků z celkové rozvojové pomoci ve světě.

Vzhledem na další zlepšování kvality a účinnosti této pomoci, EP volá i po zjednodušení postupů, po opatřeních pro boj proti korupci a proti rozdělování pomoci v souladu s prioritami partnera. Tyto opatření jsou naléhavější zejména v době, kdy rozvojová pomoc členských států v letech 2006 a 2007 poklesla z 0,41 % na 0,38 % HNP EU.

V době, kdy potravinová krize postihuje nejzranitelnější rozvojové země a přístup k vodě a vzdělání zůstává nadále omezený, je pochopitelné, že EU musí znásobit svoje úsilí, aby do roku 2015 splnila úlohu rozvojových cílů tisíciletí vyčlenit 0,7 % svého HNP na rozvojovou pomoc. Na zabezpečení, aby pomoc měla podobu dlouhodobého a předvídatelného financování, je životně důležité uvolnit další zdroje pomoci novátorského mechanismu financování a zmobilizovat státní investiční fondy pro produktivní investice.

(Jednání bylo přerušeno v 11:50 a pokračovalo ve 12:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

8. Prohlášení předsednictví

Předseda. - V reakci na návrh pracovní skupiny pro Střední východ mě Konference předsedů požádala o vypracování stanoviska k situaci v Libanonu.

Evropský parlament s hlubokým znepokojením sleduje nejnovější politické dění v Libanonu, kde se jakoby zastavil vývoj a kde násilí a krveprolití neustále narůstá.

S velkým pocitem úlevy a optimismu proto vítáme komplexní a zásadní dohodu, kterou v Dohá uzavřeli libanonské politické vůdci v době, kdy Evropský parlament přijímá usnesení o Libanonu. Obsahuje kompromisní znění, o kterém se brzy bude za předsednictví pana Onesty hlasovat.

Tento významný politický přelom, který byl dosažen díky obratnému a účinnému zprostředkování Ligou arabských států a především vládou Kataru, připravuje cestu pro zvolení generála Michela Sulejmana prezidentem Libanonské republiky v nadcházejících dnech, pro vytvoření vlády národní jednoty a přijetí vylepšené verze volebního zákona.

S ohledem na příznivou reakci ze strany okolních států a ostatních zúčastněných stran Evropský parlament vyzývá všechny strany, aby uplatňovaly dohodu v plném rozsahu. Opětovně zdůrazňujeme naši nepřetržitou podporu legitimním, ústavně založeným politickým institucím v Libanonu a libanonským ozbrojeným silám a jejich snahám zaručit stabilitu, suverenitu a územní svrchovanost Libanonu.

Tešíme se na obnovení normálních meziparlamentních vztahů s našimi libanonskými partnery a libanonským parlamentem, který se pravidelně schází, vykonává svá demokratická práva a plní své demokratické povinnosti.

(potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

9. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledky hlasování a podrobnosti o hlasování: viz zápis)

9.1. Návrh opravného rozpočtu č. 2/2008 (A6-0188/2008, Kyösti Virrankoski) (hlasování)

9.2. Přezkum průmyslové politiky v polovině období - příspěvek ke strategii EU pro růst a zaměstnanost (A6-0167/2008, Romana Jordan Cizelj) (hlasování)

9.3. Evropská nadace pro vzdělávání (přepřacování) (A6-0131/2008, Bernard Lehideux) (hlasování)

Před zahájením hlasování o návrhu Komise

Bernard Lehideux, zpravodaj. - (FR) Vážený pane předsedající, abychom dosáhli dohody už v prvním čtení, vedli jsme s Komisí a Radou velké množství rozhovorů. Hlasování o tomto pozměňovacím návrhu zpochybňuje tuto dohodu. Je zřejmé, že budeme muset uskutečnit druhé čtení, a Rada nás též upozornila, že toto stanovisko nebude akceptovat.

Je mi líto celé této situace, a vzhledem k danému problému, kterým není neuznání podstatné části znění přijatého v prvním pozměňovacím návrhu, ale dodržení slova daného Radě, doporučuji zdržet se hlasování.

Předsedající. – Náležitě zaznamenáváme, co jste řekl, ale i naproti tomu pokračujeme hlasováním.

9.4. Libanon (hlasování)

– Před zahájením hlasování

Jana Hybášková (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, žádám o jazykovou korekturu, neboť usnesení bylo vyjednáno ve francouzštině. Ve francouzštině, kde se v první větě bodu 5 uvádí výraz „notamment du Hezbollah“, v angličtině má být výraz „especally Hizbollah“ a v češtině „a zejména Hizballáhu“. Nemohu zodpovídat za další jazykové verze.

Po hlasování o bodu 1:

Pasqualina Napoletano, jménem skupiny PSE – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pozměňovací návrh nahrazuje bod 1 původního znění tímto:

„Vítá dohodu dosaženou v Dohá o volbě generála Sulejmana prezidentem republiky v nadcházejících dnech, vytvoření nové vlády národní jednoty a přijetí volebního zákona; vyzývá jednotlivé strany, aby tuto dohodu plně uplatňovaly; zdůrazňuje důležitost pozitivní reakce ze strany mezinárodního společenství; blahopřeje libanonským politickým stranám k dohodě a státu Katar a Lize arabských států k úspěšnému zprostředkování.“

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

9.5. Nárůst cen potravin v Evropské unii a v rozvojových zemích (hlasování)

– Po hlasování o bodu 6:

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Vážený pane předsedající, nyní doslovně přečtu pozměňovací návrh, jak ho navrhla moje skupina, čili skupina PSE:

„Opětovně připomíná, že hlavním cílem společné zemědělské politiky EU je zaručit stabilitu trhu, zajištění dodávek a přiměřené ceny pro spotřebitele a zdůraznit potřebu společné zemědělské politiky po roce 2013, aby se zajistila udržitelná potravinová politika EU při současném respektování udržitelnosti, bezpečnosti a kvality zemědělských výrobků.“

Ráda bych řekla, že jsme na žádost skupiny PPE stáhli závěrečnou část tohoto pozměňovacího návrhu výměnou za jeho podporu.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před zahájením hlasování o pozměňovacím návrhu 31:

Mairead McGuinness, jménem skupiny PPE-DE. – Vážený pane předsedající, z tohoto pozměňovacího návrhu bych chtěla vypustit slova „volný a“. Zbytek platí.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

9.6. Jednání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zrušení víz (hlasování)

– Před zahájením hlasování o bodu 1:

Stavros Lambrinidis, jménem skupiny PSE. – Vážený pane předsedající, navrhuji změnit bod 1 přidáním slova „včetně“, takže potom bude znít takto: „Domnívá se, že jakékoliv formy přímé nebo nepřímé diskriminace mezi občany Evropy, včetně diskriminace z důvodu jejich národnosti, by měly být zakázány.“

– Před zahájením hlasování o pozměňovacím návrhu 8:

Urszula Gacek, jménem skupiny PPE-DE. – Vážený pane předsedající, úplné znění ústního pozměňovacího návrhu je uvedeno v předbežném seznamu hlasování. Opravuje v podstatě faktickou chybu, na kterou upozornili naši řeční kolegové. Jde o hranici počtu zamítnutých víz, která je základem pro další držení zemí mimo rámec bezvízového styku. V případě Řecka počet zamítnutých víz představuje pouze 1 %, a proto opravujeme faktickou chybu a rádi bychom vás požádali o podporu tohoto návrhu.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

9.7. Tragická situace v Barmě (hlasování)

– Před zahájením hlasování:

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Vážený pane předsedající, nejsem zodpovědný za tuto zprávu, ale byl bych rád, aby si kolegové, kteří se tímto problémem zabývali, povšimli, že dnes hlasujeme o dvou zprávách, jedna je o Číně a druhá o Barmě, obě se zabývají přírodní katastrofou a rozdílnými reakcemi na ně. Zpráva o Číně začíná větou, v níž se hovoří o tom, že Parlament vyjadřuje úpřimnou soustrast a solidaritu s čínským lidem a politování nad mnoha oběťmi, vyjadřuje zármutek nad situací všech, kteří trpí následky zemětřesení, avšak zpráva o Barmě obsahuje pouze politické úvahy.

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Vážený pane Guardansi Cambó, víte, jak velmi si vás vážím a respektuji, ale musím postupovat v souladu s jednacím řádem. Je mi líto, ale nemohu znovu otevřít rozpravu o srovnávací analýze dvou usnesení. Doufám, že to pochopíte.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (FR) Předkládám k projednání ústní pozměňovací návrh, který by měl být tímto shromážděním přijat, nebo zamítnut. Jde o vyjádření soustrasti s trpícím lidem, a to stejnými výrazy, přesně těmi samými slovy, jak to bylo v případě Číny. Znění tohoto ústního návrhu je: soustrast s lidem.

(potlesk)

Předsedající. – Zde je můj návrh, neboť jste měl slovo, dostali jsme se k příslušnému bodu: pokud vám dobře rozumím, přejete si vložit poznámku před bod 4. Můžete určit přesné místo?

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (FR) Ústní pozměňovací návrh bude prvním bodem a jeho znění:

„Vyjadřuje svou upřímnou soustrast a solidaritu s lidem Barmy a politování nad mnoha oběťmi; vyjadřuje zármutek nad situací všech, kteří trpí následky přírodní katastrofy;“

(potlesk)

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před zahájením hlasování o bodu 10:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedající, v našich hlasovacích seznamech se nenacházejí žádné pozměňovací návrhy týkající se usnesení o Barmě. Jediné hlasování se týká usnesení v jeho úplném znění.

Předsedající. – Zde nejde o hlasování o pozměňovacím návrhu, ale o rovnost hlasů, jak to požadovala skupina ALDE.

9.8. Přírodní katastrofa v Číně (hlasování)

9.9. Globální smlouva o zákazu zbraní s uranem (hlasování)

– Před zahájením hlasování:

Stefano Zappalà, jménem skupiny PPE-DE. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jménem své skupiny Evropské lidové strany bych rád osobně podpořil návrh usnesení, které dnes předložily jiné skupiny, takže PPE schvaluje znění usnesení v plném rozsahu.

Předsedající. – To je dobrá zpráva. To znamená, že společný návrh usnesení předložený šesti politickými skupinami, včetně PPE, nahrazuje všechny návrhy usnesení týkající se tohoto tématu, s výjimkou B6-0223/2008.

9.10. REACH (návrh nařízení stanovujícího zkušební metody) (hlasování)

9.11. Nová strategie Evropské unie v oblasti zdraví zvířat (2007–2013) (A6-0147/2008, Janusz Wojciechowski)

– Před zahájením hlasování o pozměňovacím návrhu 12:

Lutz Goepel, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Vážený pane předsedající, dovoluji mi přečíst následující znění: „poukazuje na potenciálně zvýšené riziko, k němuž dochází během přepravy živých zvířat na dlouhé vzdálenosti, a v této souvislosti zastává názor, že by se měli častěji vykonávat důkladné prohlídky, aby se zajistilo, že se budou přepravovat pouze zcela zdravá zvířata, a domnívá se, že by se měla náležitě zvážit otázka doby přepravy zvířat na porážku nebo výkrm“ – a to je rozdíl – „která by neměla trvat déle než devět hodin“.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (FR) Vážený pane předsedající, vy nemůžete nikomu stranit; nemůžete nabídat lidi, aby povstali, oni sami vědí, jak se rozhodnout.

(*potlesk od skupiny PPE*)

Předsedající. – Jednoduše jsem poukázal na problém – a vy jste zaznamenali postoj mé skupiny, já jsem žádným způsobem neprosazoval, že poslanci musí povstat a zůstat stát, protože pokud povstanou jen na zlomek sekundy a opět se posadí, nebudeme moci provést sčítání. Proto jsem nenavrhol, aby poslanci povstali, ale pouze zůstali stát potom, co povstanou.

Postupoval jsem přesně tím samým způsobem, jako před chvílí při sčítání hlasů pro druhou stranu sněmovny.

9.12. Strategie pro třetí zasedání stran Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na postupu rozhodování a přístupu k soudnictví v oblasti životního prostředí (hlasování)

- *Před zahájením hlasování:*

Předsedající. – Zdá se mi, že pan Ouzký by chtěl promluvit, protože včerajší rozprava byla velmi krátká. Možná nám můžete vysvětlit důvod.

Miroslav Ouzký (PPE-DE). - (CS) Chtěl bych z tohoto místa pouze zdůraznit důležitost této rezoluce. Včera k ní neproběhla rozprava, resp. K ústní otázce. Můj výbor již od paní komisařky odpověď obdržel, a proto velmi vítám, že bod zůstal na pořadu jednání a bude úspěšně hlasován.

Předsedající. – Jednoduše jsem poukázal na to, že tato rozprava byla zařazena do včerejšího pořadu jednání, ale protože nikdo nežádal o slovo, rozprava se nekonala. Proto je důležité poskytnout možnost předsedovi příslušného výboru, aby se zapojil do rozpravy.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Vážený pane předsedající, chtěla jsem potvrdit, že řečníci byli připraveni a že i my jsme byli přítomni na plenárním zasedání. Byl to právě pan Ouzký, který byl nepřítomen, a tak se předsednictvo a předsedající rozhodli rozpravu zrušit. Řečníci byli připraveni a zástupce Komise byl též přítomen.

Předsedající. – Máte pravdu, když na to poukazujete. Řečníci byli přítomni, ale příslušný výbor tento bod stáhl.

9.13. Kroky v návaznosti na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci z roku 2005 (A6-0171/2008, Johan Van Hecke) (hlasování)

10. Termíny dílčích zasedání

Předsedající. – Dříve než přikročíme k vysvětlení hlasování, dovoluji mi, abych vás informoval, že Konference předsedů se v souladu s čl. 127 odst. 3 jednacího řádu rozhodla pozměnit letošní termíny dílčích zasedání. Svolává mimořádné plenární zasedání na úterý 24. června 2008 od 9:00 hod. do 11:00, na společnou rozpravu o závěrech Evropské rady z 19. a 20. června 2008 a na zprávu o šestiměsíčním slovinském předsednictví.

11. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- **Návrh usnesení B6-0217/2008**

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, ceny potravin neustále rostou a nárůst cen bude pokračovat i nadále, což bude mít za následek i neustále se zvětšující problém se zásobováním potravinami. Existuje několik příčin, které budou vést k nedostatku potravin a k tomu, že stále více lidí bude odkázáno na potravinovou pomoc a stále více jich bude dokonce hladovět. První příčinou je především nárůst počtu obyvatel v zemích třetího světa. Druhou příčinou je nedostatečná produkce potravin

a jejich nedostatečná distribuce. Třetí příčinou je, že trhy jsou ovládány různými zájmovými skupinami. Čtvrtou příčinou je společná zemědělská politika, jejímž výsledkem je výrazné snížení produkce potravin v nových členských státech. Pokud nedojde ke změně této politiky a pokud nedáme volný průchod produkci potravin a využívání našich rezerv, tak i toto přispěje k nedostatku potravin a zvýšení jejich cen. Pátou příčinou jsou různé přírodní katastrofy, které nedokážeme ovládat a výsledkem kterých jsou, bohužel, velké ztráty a složité situace.

Z tohto vyplývá jednoduchý závěr, že potravinový problém je nejdůležitější ze všech problémů, protože v konečném důsledku ovlivňuje biologické přežití. Vyžaduje plnou solidaritu nejen ze strany Evropské unie, ale celého světa. Z tohoto důvodu má mou podporu.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, podpořil bych, aby byl za bod 12 vložen nový bod vyzývající Komisi a členské státy „uznat závislost EU na dovozu rostlinných bílkovin ze zemí třetího světa“, výsledkem čehož by mělo být v první řadě stanovení „funkčních dovozních pravidel založených na stanovených hladinách geneticky modifikovaných přísad (GM) v potravinách“ a v druhé řadě snížení „nezbytných časových ztrát ve schvalovacím systému EU pro geneticky modifikované přísady v potravinách“.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Před nedávnem jsme byli svědky znepokojivého nárůstu cen potravin na světových trzích. Pokud se zvyšují ceny potravin a kromě toho dochází i ke zvýšení cen energií, stoupá i inflace. Politici a ekonomové se snaží podrobit tuto situaci analýze a zjistit příčiny. Zdá se, že hlavními činiteli jsou změny v celosvětové ekonomice, včetně vyšších cen energií, nižší úrody a výroby biopaliv.

Zvýšená poptávka po potravinách a rostoucí blahobyt obyvatelů v rychle se rozvíjejících zemích, jako je Indie nebo Čína, mají rovněž vliv na růst ceny potravin. Vyšší ceny potravin ovlivňují výrobce i spotřebitele.

Změny na celosvětových trzích potravin nás nutí vážně se zamyslet nad naší strategií zajištění dodávek potravin nebo ji úplně přehodnotit. Nejdůležitější je však podniknout kroky, zaměřené na vylepšení situace na trzích potravin nejen aktivitami *ad hoc*, ale aktivitami, které povedou k dlouhodobé stabilitě.

Příliš málo pozornosti se věnovalo stabilitě na úrovni výroby a zachování přiměřeného množství rezerv, což by mohlo omezovat účinky fluktuací na úrovni výroby způsobených změnami klimatu nebo jinými faktory.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, pokud jde o zprávu o zvýšení cen potravin v Evropské unii, hlasovala jsem pro pozměňovací návrh 21 a proti pozměňovacímu návrhu 28. Bohužel hlasovací zařízení právě v tu chvíli selhalo.

Ráda bych však upozornila na skutečnost, že v Evropě, kde děti hladovějí, není přijatelné, abychom měli ve výrobě potravin výrobní limity a kvóty, a žádám Evropskou komisi, aby tuto záležitost opět přehodnotila. Během činnosti Parlamentu paní Zimmerová připravila zprávu o chudobě v Evropě, zejména o chudobě dětí, včetně podvýživy mezi evropskými dětmi. Neměli bychom dovolit, aby k něčemu takovému docházelo.

- Návrh usnesení B6-0233/2008

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Rada v roce 2001 osvobodila občany USA od vízové povinnosti. Srovnatelná výjimka se bohužel neuplatňuje pro všechny občany Evropské unie. USA stále vyžadují vízovou povinnost v případě státních příslušníků některých členských států, v současnosti Bulharska, České republiky, Estonska, Řecka, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Rumunska a Slovenska. Kritériem je počet zamítnutých žádostí o víza, což je stanoveno na hranici 10 %. Postup jejich udělování je podle výpovědi žadatelů často založen na netransparentních kritériích.

Na jedné straně platí, že od vstoupení Amsterodamské smlouvy v platnost v roce 1999 zodpovídá Rada za určování pravidel vízové politiky EU. Na druhé straně platí pravidlo, že Spojené státy jsou ochotny vyjednat o zařazení států do Visa Waiver programu jen bilaterálně, neboť je to v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy a do tohto programu mohou vstupovat jen země, a nikoliv mezinárodní společenství.

Vítám usnesení Evropského parlamentu o jednáních mezi EU a Spojenými státy, které je výsledkem intenzivních diskusí v Evropském parlamentu. Veřím, že odstraní všechny pochybnosti o legitimních snahách nových členských států setřít rozdíly mezi starými a novými členskými státy EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, zásady solidarity, spolupráce a nediskriminace z důvodu národnosti jsou pro Evropskou unii rozhodující. Vízová politika Spojených států

a související doprovodné požadavky určitým způsobem tyto zásady narušují. Členské státy jsou nuceny vstupovat do jednání o otázkách, které ve většině případů spadají do pravomoci Společenství.

Otázka vízových omezení ovlivňuje především nové členské státy, které – ač neuplatňují omezení nebo jiné požadavky vůči Spojeným státům – se zřejmě nemohou spoléhat na reciprocitu ze strany této země.

Tento problém si však nemůže vyřešit každá země individuálně. Je potřebné vypracovat podrobné předpisy platné pro všechny země Evropské unie. Rád bych ještě podotkl, že pokud se vízová politika Spojených států nezmění, tak se to bezpochyby odrazí na transatlantických vztazích.

- Zpráva: Janusz Wojciechowski (A6-0147/2008)

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, problém chorob zvířat se zvětšuje a má několik příčin. První příčinou je zvyšování velikosti hospodářství, s čímž souvisí vyšší koncentrace zvířat. Druhou příčinou je nedostatek opatření zaměřených na účinný boj proti chorobám.

První problém bychom mohli vyřešit omezením chovu ve velkých zemědělských podnicích a ve stádech a použitím zákonných a správních opatření a zavedením podpůrného programu pro malé, zejména rodinné podniky.

Druhý problém nepochybně závisí na potřebných prostředcích, které by bylo možno získat z rozpočtu Evropské unie na boj proti chorobám zvířat. Je zřejmé, že jsou tu i jiné, velmi závažné příčiny, které není možné podceňovat a kterými jsou: přeprava zvířat, nevyhovující systémy včasného varování, nedostatečné preventivní opatření, mezi které patří i očkování.

Zpráva pana Wojciechowského se zabývá tímto problémem, a proto jsem hlasoval pro.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Vážený pane předsedající, rád bych poblahopřál panu Wojciechowskému k jeho zprávě a k výsledku dnešního hlasování. Iniciativa Komise týkající se změny v přístupu ke zdraví zvířat a předcházející strategie jednoznačně ukazují, že je v této oblasti nezbytné pracovat na zdokonalení předpisů, zlepšit spojitost s ostatními politikami a rozšířit legislativní působnost.

Nový přístup navržený ve strategii umožní minimalizovat riziko výskytu infekčních onemocnění zvířat. Velmi dobře znám tento problém i jak veterinární lékař. Tento přístup bude také podporovat ekonomický růst, přispěje k větší konkurenceschopnosti evropských zemědělců a společností a vytvoří nové přístupy na vývozní trhy.

Kromě toho vhodné standardy pro zdraví a bezpečnost zvířat jsou zárukou správné tržní politiky v rámci Společenství. Tato politika, která se změnila pod vlivem několika závažných krizí a výskytu onemocnění, ke kterým došlo v průběhu dalších let, jasně naznačuje, že se musí provést důkladná analýza dosud přijatých opatření. Veřím, že díky tomuto návrhu bude Evropská unie podporovat vědu, inovace a výzkum, a tak zabezpečí vypracování lepších opatření v boji proti chorobám zvířat.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Vážený pane předsedo, s lítostí poznamenávám, že pokud se týká zprávy pana Wojciechowského, pozměňovací návrh neprošel v důsledku chybějících deseti hlasů. To poukazuje na naši nedostatečnou citlivost. Doufám, že v budoucnosti bude tento typ dokumentu opraven.

Písemné vysvětlení hlasování

- Zpráva: Kyösti Virrankoski (A6-0188/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) V důsledku opožděného zavedení nových strukturálních programů a následně i provozních programů, které představily jednotlivé členské státy, nebyly z rozpočtu EU na rok 2007 použity prostředky v celkové výši 3 525 milionů EUR určených pro Evropský fond regionálního rozvoje (ERDF), Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EAFRD) a Evropský rybářský fond (EFF).

Část těchto finančních prostředků už byla převedena do rozpočtu na rok 2008, avšak částka ve výši 2 034 milionů EUR ještě stále nebyla použita.

Tento návrh opravného rozpočtu kromě jiného navrhuje převést část nepoužitých finančních prostředků do současného rozpočtu (772 milionů EUR) a zbytek převést do následujících let.

Taková zpoždění se nepříznivě odrážejí při provádění programů, a jsou to kromě jiných příkladů zjevně mikropodniky, malé a střední podniky a malé a rodinné podniky, které nejvíce trpí důsledky, pokud bereme v úvahu i zhoršování finanční a sociálně-ekonomické krize způsobené neoliberalními politikami.

Kromě toho vzhledem k nárůstu cen potravin a pohonných hmot a vzhledem na sestupnou revizi ekonomického růstu v různých zemích EU by měly být tyto finanční prostředky použity na podporu veřejných investic s cílem stimulovat ekonomiku a přinést s sebou naléhavé zvýšení příjmů pracujících.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. - (PL) Druhý pozměňovací návrh rozpočtu na rok 2008 obsahuje, jako obvykle, několik prvků, mezi nimiž neexistuje žádné logické propojení. To je často charakteristickým rysem opravného rozpočtu, což zároveň ztěžuje hodnocení jeho návrhu. Základním problémem však zůstává požadavek na kvalitu jeho odůvodnění a procedurální shoda návrhu s finančními předpisy. Je proto zcela oprávněné začlenit do rozpočtu na rok 2008 nevyužité strukturální fondy určené pro ERDF, EAFRD a EFF (v celkové výši 771,6 milionů EUR), což je v souladu se zněním a rovněž v duchu interinstitucionální dohody z roku 2006, kdy jsme očekávali zpoždění při plnění nového finančního výhledu. Při hlasování pro tento opravný rozpočet můžeme s určitým pocitem uspokojení poznamenat, že pro období 2007–2013 bylo schváleno více než 500 z celkového počtu 580 operačních programů, což znamená, že se v tomto sedmiletém období přesouváme do stadia realizace. Parlamentní zpravodaj rovněž souhlasí s úpravami v rámcových plánech dvou agentur, především Evropské agentury pro léčivé přípravky a Evropské agentury pro námořní bezpečnost, v souladu s návrhem předloženým Evropskou komisí, který tvoří dodatek původního návrhu opravného rozpočtu č. 2/2008. Tento druh dodatku je přijatelný schůdněji než tendence zvyšovat počet výkonných a regulačních agentur EU.

– Zpráva: Romana Jordan Cizelj (A6-0167/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. - (IT) Strategická snaha o oživení evropské konkurenceschopnosti, která byla navržena v Lisabonské strategii a opětovně zdůrazněna při zasedání Rady pro konkurenceschopnost v listopadu 2007, vedla Evropskou unii ke zintenzivnění úsilí zvýšit evropský potenciál pro inovace a růst v podmínkách světové hospodářské soutěže.

Malé a střední podniky hrají klíčovou úlohu při skutečném ožívování výzkumu a vývoje, protože ve svém boji o přežití na trhu jsou tyto podniky z vlastní podstaty podněcovány k inovacím. Přístup k výzkumu a vvoji však může být z byrokratických nebo finančních příčin někdy mimořádně náročný.

Proto podporuji tuto zprávu, která zdůrazňuje, že EU si potřebuje osvojit zásadu „mysli nejdříve v malém“ a oživit potenciál pro inovace a originalitu malých a středních podniků, které jsou stále hlavními hybnými silami evropské ekonomiky.

Myslím si, že do politiky na podporu malých podniků by měly být začleněny příspěvky a nezbytná pomoc: jako příklad může sloužit program Best, který ulehčuje výměnu osvědčených postupů mezi malými a středními podniky, rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) a sedmý rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj. Také se domnívám, že je nezbytné přijmout celou řadu opatření zaměřených na podporu podnikání, jako například snížení překážek pro přístup na mezinárodní trh, odstranění byrokratické zátěže a ulehčení poskytování bankovních úvěrů pro malé a střední podniky.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. - Delegation za stranu Fine Gael ve skupině PPE-DE vítá zprávu o střednědobé bilanci průmyslové politiky, kterou přednesla paní Jordanová Cizeljová. Pokud se týká bodu 7 této zprávy, uznáváme právo těch členských států, které žádají konsolidaci evropského trhu s obrannými zařízeními a zlepšení globální konkurenceschopnosti evropského obranného průmyslu při plném respektování vojenské neutrality Írska (jak je výslovně specifikována v prohlášení ke smlouvám).

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) Zpráva Evropského parlamentu, která následovala po sdělení Evropské komisí, kromě toho přehlíží obrovské sociální dopady existujících průmyslových odvětví a pokračuje v neoliberalním přístupu, který sice může zaručit vysoké zisky velkým podnikům, ale nezabezpečuje právo na práci, ani zlepšení kvality života lidí.

Pokud platí, že průmysl Evropské unie pokrývá více než 80 % výdajů soukromého sektoru na výzkum a vývoj a že jeho inovační produkty tvoří přibližně 73 % vývozu EU, zpráva potom v podstatě obhajuje vytvoření otevřeného a konkurenceschopného vnitřního trhu v oblasti služeb a průmyslu. To je však pouze v zájmu velkých ekonomických skupin, protože vytvoření takého trhu může ohrožovat mikropodniky, malé a střední podniky a vysoké procento pracovních míst. To může mít na druhé straně vliv na příjmy pracujících a velký počet droných podnikatelů, a v důsledku toho i na jejich aktivity jako spotřebitelů.

Dále nesouhlasíme ani s posilováním úlohy EU v obranném odvětví, dokonce ani v tom případě, že by to mohlo mít dopad na rozmach zbrojního průmyslu. Náš návrh pro pokrok a sociální rozvoj je v souladu s mírovými, ale ne vojenskými zásadami.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), písemně. - (PT) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože připisuje důležitost otázkám, které já pokládám za rozhodující, jako je například podpora malých a středních podniků v Evropské unii.

Pakliže představují více jak 90 % evropského obchodu, malé a střední podniky mají v Unii nejen ekonomickou, ale i sociální úlohu, protože výrazně přispívají k vytváření nových pracovních míst a růstu.

Proto vítám iniciativy, mezi něž patří například i úsilí Evropské komise o 25 % omezit nepotřebnou byrokracii, které musí tyto společnosti čelit, a podpořit investice do zkvalitnění lidských zdrojů a výzkumu.

Odvětví průmyslu v EU má stále ještě velký potenciál zkvalitňovat se tím, že bude přinášet výsledky výzkumu a inovací do podnikatelských příležitostí, a při předvídání takových příležitostí zabezpečí rychlejší adaptaci na změněné tržní podmínky.

Zlepšování právního rámce, zejména pokud jde o patenty, zaměřeného na zjednodušení přístupu na mezinárodní trh a podporu evropského podnikání, je klíčovým faktorem pro zvýšení průmyslové konkurenceschopnosti. V tomto kontextu se mi podpora regionálních seskupení jeví jako velmi pozitivní.

Prosperující evropský průmysl má pro dosažení lisabonských cílů klíčový význam.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. - (PL) Průmyslová politika má mimořádný význam pro realizaci cílů Lisabonské strategie. Měla by vytvářet rámec pro rozvoj společností, průmyslové investice, inovace a vytváření nových pracovních míst.

Jsem velmi ráda, že se v této souvislosti věnovala zvláštní pozornost potřebám malých a středních podnikatelů, kteří nakonec tvoří 99,8 % společností v Evropě. Jsou to právě tyto společnosti, které nejvíce pociťují účinky nadměrné byrokracie. Po přepočítání nákladů na jednoho obyvatele je zřejmé, že malí podnikatelé v důsledku povinností, které jim ukládají právní předpisy, a v porovnání s velkými společnostmi, mají v průměru desetkrát vyšší náklady.

Malé a střední podniky se kromě toho mohou při přístupu na trh střetávat s většími problémy než velké společnosti. Nezapomínejme na skutečnost, že jsou to právě malé a střední podniky, jejichž inovace a pružnost přispívá k výraznému oživení ekonomického růstu a ke zvýšení konkurenceschopnosti evropského podnikání. Proto je velmi důležité vypracovat řešení, které přispějí ke snížení administrativní zátěže, zlepší přístup malých a středních podniků na mezinárodní trh a umožní přístup k veřejným soutěžím a pomohou reagovat na nové výzvy. Evropská charta malých podniků, jejíž vytvoření už bylo oznámeno Komisí, bude obsahovat všechny tyto návrhy.

Souhlasím s názorem zpravodaje, že se zdokonalení regulačních podmínek na evropské úrovni musí sladit se závazky jednotlivých členských států, pokud však jednotlivé státy nepodniknou kroky na snížení administrativního zatížení, nebude možné dosáhnout měřitelných ekonomických přínosů.

– Zpráva: Bernard Lehideux (A6-0131/2008)

Sylwester Chruszcz (NI), písemně. - (PL) Rozhodl jsem se hlasovat proti zprávě A6-131/2008. Toto je další dokument, který podporuje tendenci vytvářet instituce, které samy o sobě nemají žádný smysl a které čerpají peníze z rozpočtu Společenství. Přes existenci čtyř strukturálních fondů, sedmi fondů soudržnosti, rámcového programu a tuctů agentur EU, jejichž jedinou prací je ždímat fondy EU, je tu další organizace, která velmi pravděpodobně bude stát evropské daňové poplatníky další peníze, ale pokud jde o skutečné opatření zaměřené proti nezaměstnanosti nebo které ulehčují (nebo alespoň neztěžují) život zaměstnanců, o ničem podobném tu není žádná zmínka.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) To, co se dnes odehrálo během hlasování v plenárním zasedání, je politováníhodné. Skupina PPE-DE podala pozměňovací návrh, který zpochybnil a požadoval zlepšení fungování dohody, která už byla s Radou dosažená, jak také podpořit poznání a analýzu vnitrostátních a místních trhů práce. V oblasti vzájemného působení mezi Radou a Evropským parlamentem chce návrh zabezpečit, aby se Parlament důsledněji zapojil do fungování a kontroly dohody.

Schválení návrhu předloženého skupinou PPE-DE, i když jen těsnou většinou hlasů, podkopává samotné základy dosažené shody. Přes očekávání bude potřebné uskutečnit ještě druhé čtení, což znamená, že se o zprávě bude znovu jednat ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, neboť tato legislativní oblast podléhá postupu spolurozhodování.

A z tohoto důvodu se zdržíme závěrečného hlasování.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. - Evropská vzdělávací nadace hraje neocenitelnou úlohu v rozvoji systémů vzdělávání a odborné přípravy v zemích třetího světa. Myslím si, že tento Parlament by se měl v plné míře účastnit fungování evropské vzdělávací nadace a podporovat stanoviska zpravodajů.

- Návrh usnesení: Libanon (B6-0271/2008)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Strana Junilistan souhlasí s mnohými částmi zprávy. Víťame mírový a demokratický vývoj v Libanonu a tešíme se, že členské státy EU aktivně přispějí k mírovému procesu. Naproti tomu si myslíme, že se tato činnost má uskutečňovat v rámci nezávislé zahraniční politiky každého členského státu, zejména proto, že se politická situace v Libanonu týká citlivých záležitostí, v nichž se vlády jednotlivých členských států názorově značně rozcházejí. Evropská unie by měla přenechat tyto a podobné záležitosti Organizaci spojených národů, a ne jí konkurovat a rozvíjet svou vlastní zahraniční politiku. Organizace spojených národů je nejlépe vybavená k tomu, aby dosáhla trvalého urovnání konfliktu na Středním východě a zabývala se tamější politickou situací.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Nedávný vývoj situace v Libanonu není možno analyzovat nezávisle na zhoršené situaci na Středním východě, kde se vystupňovalo zasahování do vnitřních záležitostí, intervence a vojenská okupace ze strany Spojených států a jejich spojenců, jejichž cílem je získat kontrolu nad tímto strategickým územím.

Kromě ospravedlnování úlohy libanonské vlády na nedávném zhoršení situace v Libanonu toto usnesení, jehož původní návrh byl z důvodu probíhajících udalostí odložen, rovněž ospravedlňuje pokus o blokádu, vyvíjení nátlaku a zasahování do vnitřních záležitostí ze strany Izraele a USA, čehož příkladem jsou izraelská vojenská cvičení, umístění šesté námořní flotily USA v regionu a navrhovaný bojkot summitu v Damašku. Zároveň je třeba poznamenat, že současně s tím, jak usnesení záměrně přehlíží úlohu USA a jejich spojenců v regionu, EP většinou hlasů znovu zdvihá varovný prst směrem k Sýrii a Íránu.

Usnesení se zaměřuje na politické postoje, jejichž cílem je zasahování do vnitřních záležitostí Libanonu, přičemž se nebere v úvahu fakt, že situace na Středním východě je hlavně výsledkem izraelské vojenské okupace Palestiny, území Sýrie a dokonce i Libanonu.

David Martín (PSE), písemně. - Situace v Libanonu je znepokojivá. Dohoda z Dohá mezi vládou a opozičními vůdci poskytla zemi příležitost a naději, že bude přerovnat k relativnímu míru a stabilitě.

Znamená to, že jsou všechny strany připraveny jednat, což je povzbudivé, i když nás ještě čeká hlasování o jmenování generála Michela Sulejmana prezidentem. Jsem přesvědčen, že by EU měla nadále podporovat a zabezpečit taková opatření, abychom už nikdy nebyli svědky násilí a politických otřesů, kterými trpí libanonský lid. Hlasoval jsem pro návrh usnesení.

- Návrh usnesení: Nárůst cen potravin v Evropské unii a v rozvojových zemích (B6-0217/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. - (SV) Rozhodli jsme se hlasovat pro usnesení, protože nárůst cen potravin způsobil problém v zásobování zemí ve světě.

Avšak litujeme, že Parlament zavírá oči před skutečností, že se protekcionistická zemědělská politika EU podílí situaci, v níž velké části světa nemají realizovatelný systém produkce potravin.

Bernadette Bourzai (PSE), písemně. - (FR) Světová potravinová krize (nárůst cen o 83 %), která se v současnosti v rozvojových zemích odráží v nepokojích souvisejících s hladem, a snížení kupní síly nejchudších evropských spotřebitelů souvisí podle mě:

- s bezprecedentními tržními spekulacemi s cenami základních potravin, které využívají napětí a značně nestabilní zemědělské trhy nepřijatelným způsobem,

- se zvýšením pěstování plodin pro účely výroby energie na úkor jejich hlavního využití jako potravin,

- se slabými stránkami evropské rozvojové politiky,
- se skutečností, že pěstování plodin na vývoz bylo v rozvojových zemích podporováno na úkor jejich pěstování jako potravinářských plodin a na úkor potravinové soběstačnosti, a
- současnými obchodními pravidly, která vytvářejí podmínky obzvláště nespravedlivé vůči malým a středním zemědělcům, a to zejména v rozvojových zemích.

Kromě mimořádných opatření, kdy podáváme zprávu o stavu společné zemědělské politiky, musíme přehodnotit způsob, jakým zasahujeme do světových trhů (infrastruktura, intervenční zásoby, řízení rizik, výhledy a ekonomické modelování změny cen apod.), znovu zvážit rozdělení pomoci a celkově promyslet naše modely zemědělské produkce, abychom zabezpečili jejich produktivitu a stálost.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) Musím poukázat na rozpor mezi tímto usnesením Evropského parlamentu a navrhovaným přepracováním společné zemědělské politiky, kterou komisařka Boelová, zodpovědná za zemědělství přednesla tento týden.

Mimořádně šokující bylo, že paní komisařka Boelová úplně ignorovala dramatickou sociální situaci a tvrdý pokles prudce rostoucích cen potravin zaznamenaný v posledních měsících – situace se zhoršila opouštěním půdy a úbytkem tisíců hospodářství – stejně jako úsilí o snížení skromné podpory, kterou obdrželo okolo 70 000 portugalských drobných zemědělců navržením minimální hranice, přičemž se zapomnělo na určení té maximální.

Nepříznivý vliv poslední reformy společné zemědělské politiky je dobře znám, a to zejména uvolnění pomoci vázané na produkci. Z tohoto důvodu je dost vážné, že převážná většina sdílených plateb byla vázána na produkci (s jedinou výjimkou mláďat krav, koz a ovcí krměných mlékem). Tyto platby byly převedeny do jednotného platebního režimu v stejné době, kdy přichází vývoj spočívající v postupném odstraňování významných organizací společného trhu, v odstraňování systému mléčných kvót a v odstraňování intervencí v takových oblastech, jako jsou pšenice tvrdá, rýže a vepřové maso, což nadále podporuje opouštění půdy a zemědělství.

Neena Gill (PSE), písemně. - Hlasovala jsem pro toto usnesení, zejména abych podpořila body 16 a 35, které vyzývají vyspělý svět k zastavení zemědělských dotací.

Výzva francouzského ministra zemědělství, Michela Barniera, Evropě na stanovení plánu zabezpečení dodávek potravin a zabránění dalšímu snížení evropského zemědělského rozpočtu je nepromyšlená. Po osmi letech strávených v parlamentní rozpočtové komisi, kde jsem se seznámila s anomáliemi společné zemědělské politiky, veřím, že takový krok by byl kontraproduktivní. Mělo by to za následek nárůst cen potravin ve světě v době krize a žádný přínos z pohledu dlouhodobého dobrého stavu evropského zemědělství.

Francie brzy převezme předsednictví EU a revize rozpočtu EU se opožďuje. Prezident Sarkozy se musí chopit příležitosti k zahájení skutečné reformy zemědělských dotací v rámci společné zemědělské politiky a dovolit EU splnění povinností vůči rozvojovému světu.

Vláda Spojeného království na druhé straně právem vyzývá k dohodě, která by umožnila chudším zemím lepší přístup na vyspělé světové trhy. Toto by mohlo pomoci 100 milionům lidí v chudých zemích, kteří by byli jinak zatlačeni do větší chudoby. Avšak na úrovni EU toho musíme dělat víc.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), písemně. - (PT) Světový růst ekonomiky a politika v oblasti biopaliv vytvořily paradox. Vzhledem ke stupni blahobytu dosaženého celosvětově je nespravedlivé, kolik rodin zápasí s nedostatkem potravin. Trh je podmíněný obrovskou koncentrací lidí v městských oblastech, opouštěním zemědělství a přesunem do terciárního sektoru a použitím základních potravinových produktů v jiných komplexních složkách potravinového řetězce, jako je například dobytek.

Biopaliva přinesly na venkov zloděje a zároveň neočekávaného hosta u stolu. Soupeření mezi zdrojem energie a zdrojem potravy ovlivňuje jejich cenu.

Čelíme nedostatku, udržitelnosti, zajištění dodávek a ekologickým problémům. Politika soběstačnosti byla zavedena jako odpověď na ztrátu strategických rezerv a obav z války. Vzhledem na omezení vyhlášená na prodej obilí a objem žní bude tento rok klíčový. Existují spekulace, že centrální banky poutají pozornost na značné riziko inflace, zatímco v Indii bylo jednání o termínovaných smlouvách na potraviny zakázáno.

Je nutné zvrátit situaci ve prospěch zemědělců, kteří stále nevědí, co budou žnout, zejména ti nejmenší, kteří jsou obětmi nepříznivé a nestálé zemědělské politiky. Věda a technika, které se v minulosti rozcházely, mají takto novou příležitost, z níž budeme mít přínos všichni.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Díky tlaku sílí celosvětové kapitalistické krize představuje přijaté usnesení, i když s omezeními, odsouzení důsledků zemědělské politiky EU, odhalující skutečné a neakceptovatelné plány společné zemědělské politiky a dohody WTO.

Usnesení však nepřisuzuje odpovědnost za současnou nesmírně vážnou situaci a nevyvozuje patřičné závěry z této diagnózy, protože nepochybuje o postupech, které tvoří její základ. Nasleduje několik příkladů:

Potravinová nezávislost netvoří ústřední otázku zabezpečení práva na potraviny.

Příjmy od rodinných zemědělských podniků a drobných zemědělců nevidí jako základní předpoklad ochrany zemědělství, venkovského života a zajištění dodávek potravin.

Neusiluje se o zabezpečení toho, aby bylo zemědělství vyňato z WTO a aby zemědělské potravinové produkty přestaly být považovány za obyčejnou komoditu, a neusiluje se o revizi dohody z Blair House.

Nepožaduje ukončení společné zemědělské politiky, zastavení uvolňování pomoci na základě produkce, zavedení stropu a diferenciaci na podporu rodinných podniků a drobných zemědělců nebo spravedlivou distribuci mezi zeměmi a produkty, prosazováním úplného rozvoje pěstování zemědělských plodin a chovu hospodářských zvířat každé země.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. - Vstoupili jsme do období, které je charakteristické potravinovou nejistotou. Ceny dramaticky vzrostly, přičemž poptávka po potravinách stoupá rychleji než jejich nabídka. Kombinací klimatických faktorů (jako jsou dlouhotrvající sucha) a využíváním obilí pro výrobu biopaliv se tato situace jen zhoršuje.

Současná situace je znepokojivá zejména v souvislosti s rozvojovými zeměmi, jako například Haiti, kde nedostatek potravin vedl k výtržnostem a občanským nepokojům. Jak se uvádí v tomto usnesení, prioritou mezinárodního společenství má být zabezpečení potravinové autonomie a soběstačnosti rozvojových zemí.

Avšak zvyšování cen potravin neovlivňuje jen chudší země. EU musí zakročit, aby stabilizovala tuto situaci. Především bychom měli povzbudit naše zemědělce k větší produkci. Kromě toho potřebujeme dosáhnout lepší rovnováhu, pokud se týká použití obilí na zásoby potravin a výrobu energie. Přezkoumaní stavu společné zemědělské politiky by bylo ideální příležitostí pro řešení těchto otázek.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. - (PL) Hlasoval jsem pro usnesení o nárůstu cen potravin v Evropské unii a rozvojových zemích. Toto je problém, který postihuje celý svět. Existuje mnoho příčin této situace. Mezi tyto příčiny patří zvýšená poptávka po potravinách, zvýšení ceny paliv, přírodní katastrofy (zejména sucha), snížení plochy polí, na kterých se pěstují plodiny ke konzumaci (to je cena za zvětšující se oblasti určené na takzvané energetické zemědělství) a podobně. Z tohoto důvodu bych podpořil návrh OSN na moratorium na biopaliva.

Na potravinových trzích se můžeme stejně setkat s finančními spekulacemi. Dalším přispívajícím činitelem je problém nesprávných a nepotřebných kvót, které omezují zemědělskou výrobu, například mléčné kvóty limitující produkci mléka a mléčných výrobků v Polsku. Tragické následky v nejchudších zemích vedou k tomu, že se potraviny z našich přebytků rozdávají nebo prodávají za symbolickou cenu. Taková forma pomoci je účinná jen v době pohromy nebo přírodní katastrofy. Jinak úplně zničí zemědělce dané země, protože se jim nevyplatí pěstovat plodiny, ani chovat dobytek. Rychle rostoucí ceny potravin spojené s nezaměstnaností mohou též v těchto zemích vést k sociální nestabilitě.

Nedávno jsme se dověděli o dramatické události v Afghánistánu, kde rodiče prodali svou dceru, aby zajistili peníze pro zbytek rodiny. Měli bychom pamatovat na inflační důsledky zvyšování cen potravin. Doufáme jen, že se nedá do pohybu inflační spirála s náhlým zvýšením všech cen.

David Martin (PSE), písemně. - Na světě hladoví každý den 850 milionů lidí. Tato krize vyžaduje rychlé a efektivní jednání ze strany EU a jejích členských států. Připojuji se k výzvám na zhodnocení důsledků úlohy maloobchodníků v potravinovém řetězci a aby Komise a členské státy analyzovaly nesoulad v cenách stanovených zemědělci za jejich produkci a těmi, které stanovili významnější maloobchodníci.

Ve skutečnosti má tato krize globální charakter, přičemž se v rozvojových zemích musí mnohé napravit. Proto bychom se měli zaměřit na pomoc rozvojovým zemím v oblastech, jako jsou zemědělství, rozvoj venkova a agropodnikání. Já jsem hlasoval pro toto usnesení.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) V době, kdy se nesmírně znepokojující ceny potravin ještě zvyšují, pro Evropský parlament je více než nezbytné než kdykoliv předtím, aby přijal usnesení.

Zaprvé, problém nedostatku potravin, který je v mnohých zemích světa běžný, je celkem oprávněně nepřijatelný. Je potřebné navrhnout mimořádná opatření na ukončení hladomoru, který i v této chvíli sužuje nejbezbrannejší lidi v rozvojových zemích. Kromě těchto mimořádných opatření, která nedokáží vyřešit problém z dlouhodobého hlediska, musí EU vymyslet strategii v souladu s mezinárodními organizacemi, jako je Světová banka, Mezinárodní měnový fond, Organizace OSN pro výživu a zemědělství a Světová obchodní organizace. Musí to být zásadní strategie, která se vypořádá se všemi příčinami krize: změnou potravinových návyků v Asii, prudkým růstem pěstování plodin na biopaliva apod.

Zadruhé, znepokojující růst cen spotřebního koše naznačuje, že bychom měli hlouběji popřemýšlet o reformě společné zemědělské politiky. V době, kdy provádíme inventuru stavu společné zemědělské politiky, musíme přednést konkrétní návrhy prostředků na zastavení inflace (hledáme je i v rámci vnitřního trhu) a též zabezpečení potravinové soběstačnosti EU.

Toomas Savi (ALDE), písemně. - Když jsem se v dubnu minulého roku zúčastnil volební pozorovatelské mise v Nigérii, narazil jsem na šokující skutečnost, že se Nigérie, kdysi vývozcem zemědělských produktů, stala dovozcem potravin. Demografická situace v rozvojových zemích drasticky zvýšila poptávku po potravinách, ale neustálé vojenské konflikty, boj proti smrtelným chorobám, jak je HIV/AIDS, malárie a tuberkulóza, stejně jako neúčinná státní správa, odvedly pozornost vlád rozvojových zemí od reakce na tuto potřebu.

Podpořil jsem usnesení Evropského parlamentu o nárůstu cen potravin v Evropské unii a v rozvojových zemích a doufám, že Evropská unie bude pokračovat ve zlepšování rozvojové politiky a bude se nadále zabývat spravedlivým mezinárodním obchodem.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. - (SV) Usnesení o nárůstu cen potravin ve světě by mohlo být hodnotným příspěvkem k aktuální rozpravě o zemědělské politice EU a jejích důsledcích.

Výsledek byl zklamáním. V první části se poukázalo na trend, který směřuje ke zvýšení regulací a obnovení hromadění zásob – a to i přes skutečnost, že vysoké ceny potravin učinily ze zemědělství poprvé po letech skutečně lukrativní odvětví.

Druhá část hovoří o „právu na potraviny“ v zemích třetího světa a důležitosti upřednostnění produkce potravin před výrobou paliva. Zároveň byl konečný výsledek hlasování rozptýlený na všechny strany, pokud jde o výhody a nevýhody biopaliv!

Politika se skládá z konfliktů z důvodu různých cílů a hlavní úlohou politika je nalézt střední cestu a zhodnotit je podle priority. Toho toto usnesení nedosáhlo, proto jsem se zdržel hlasování.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. - (DE) Zvyšování cen potravin musí být úplně zastaveno, jinak budeme čelit vážným těžkostem. Potřebujeme vícevrstvé strategie, které povzbudí produkci potravin, na jedné straně prostřednictvím opatření, jako například dočasné pozastavení prémie z půdy vyňaté z produkce, a na druhé straně umožní lepší koordinaci a distribuci zásob potravin. Chudým zemím, které jsou nejvíce zasaženy zvyšujícími se cenami, musí být poskytnuta pomoc na překonání krize tak rychle, jak je možné, a to dobře organizovaným a udržitelným způsobem. Hlavní vývozcí potravinových produktů, jak jsou Argentina a Spojené státy, musí vzhledem k tomu jednat globálně a nemohou se zaměřit jen na svůj vlastní prospěch.

V rozpravě o biopalivech se nesmí zapomínat na to, že jejich výroba v Evropě, kde se pěstují plodiny na výrobu paliva na dvou procentech veškeré orné půdy, má jen minimální dopad na ceny potravin. Biopaliva nesmí být vyráběna na úkor potravin, proto musíme maximálně usilovat o podporu výroby biopaliv druhé generace založených na biomase, která je v podstatě organickým odpadem a fakticky se nedá využít k žádnému jinému účelu.

– Návrh usnesení: jednání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zrušení víz (B6-0233/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. - (PT) Na základě uskutečnění legislativních změn v USA, které posílily bezpečnostní požadavky programu bezvízového styku, se USA rozhodly předložit samostatné memorandum o porozumění každému členskému státu za použití taktiky „rozděl a panuj“.

Tyto dohody jsou neakceptovatelné, nejen protože nerespektují pravomoci Společenství v této oblasti, ale také protože nerespektují zásady spravedlivé soutěže a umožňují nerovné zacházení s občany členských států při udělování víz.

Oceňuji udělení mandátu Komisi (vyplývající z pravomocí Společenství) na jednání o dohodě mezi EU a USA, která by zabezpečila stejné zacházení a uplatňování stejných podmínek při zrušení vízové povinnosti u všech občanů EU, kteří chtějí vstoupit na území USA (takové podmínky uplatňuje Unie ve vztahu k americkým občanům, kteří chtějí vstoupit na území EU).

Tato jednání musí být zorganizována rychle a v duchu evropské jednoty, tak aby se v roce 2009 každý členský stát mohl zúčastnit reformovaného programu bezvízového styku s USA.

Myslím si, že aby se tak stalo, bude možné jen pokud se anulují bilaterální dohody, které budou mezitím uzavřeny. Proto očekávám stanovisko právního oddělení EP, které, jak doufám, potvrdí můj názor.

Urszula Gacek (PPE-DE), písemně. - Skupina PPE-DE vítá přijetí návrhu usnesení o jednáních mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o osvobození od vízové povinnosti

Toto usnesení znamená důležitý krok v koordinaci aktivit členských států a Evropské komise v jednáních s USA. Uznává, že diskriminace velké skupiny občanů EU je nepřijatelná a ukazuje solidaritu na straně těch členských států, které už jsou v programu s těmi státy, které stále čelí nevhodným a někdy ponižujícím postupům při žádostech o udělení víz. Upozorňuje na skutečnost, že důvody zamítnutí žádosti o víza jsou netransparentní. Prudký pokles počtu zamítnutých žádostí o víza v určitých zemích, přičemž v jiných tomu tak není, vytváří podezření, že země mimo rámec bezvízového styku nejsou ze strany USA hodnoceny podle stejných požadavků.

Zastupuji Polsko, zemi mimo rámec bezvízového styku, a proto věřím, že usnesení povedou k brzkému a uspokojivému závěru - dohodě, na základě které budou moci všichni občané EU cestovat do USA za stejných podmínek. EU a členské státy vytvářejí intenzivní úsilí o vyřešení tohoto problému. Doufáme, že Spojené státy odpovědí na tento podnět přímou a pozitivní reakcí.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Tímto usnesením rozumíme, že:

Ačkoliv EU podepsala dohodu o reciprocitě s vícero třetími zeměmi, ale ne s USA – proto v roce 2006 navrhla Komise dočasné obnovení vízové povinnosti držitelům diplomatických a služebních/úředních pasů s cílem urychlit pokrok směrem k reciprocitě s dotčenou zemí – Rada se nezabývala návrhem, který usnesení charakterizovalo jak symbolický.

Situace se z právního hlediska zkomplikovala, když Spojené státy zreformovaly režim bezvízového styku z důvodu tzv. války proti terorismu doplněním bezpečnostních posilujících prvků (včetně přístupu k údajům a informacím o občanech třetích zemí), takže všechny členské státy, které si přejí účast v programu bezvízového styku, by měly podepsat bilaterální memorandum o porozumění a jeho závazné prováděcí předpisy.

Ve světle požadavků USA, byly poté mnohé členské státy EU rozděleny podle priorit.

Usnesení je součástí úsilí o snížení rozsahu vzniklé škody, i když podle našeho názoru neochrání zásady, které považujeme za základní, jako jsou státní suverenita, občanská práva, svobody a jistoty.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. - (PL) Podporuji usnesení Evropského parlamentu týkající se jednání s USA o osvobození od vízové povinnosti. Tato jednání by se měla konat jménem všech členů EU. Vláda USA a vlády těch zemí, které už zahájily bilaterální jednání, by měly vzít na vědomí pozici EU a její pravomoci ohledně podpisu takových dohod.

To, co potřebujeme, jsou jasné instrukce k bilaterálním jednáním o cestování do Spojených států bez víz, ale existují otázky, které jsou v pravomoci EU. To, co požadujeme, je vzájemnost. Naneštěstí, pokud se týká Polska, které jednostranně zrušilo vízovou povinnost vůči americkým občanům od 15. dubna 1991, tato

nesouměrnost je do očí bijící. Argument, že je to tak z důvodu velkého počtu zamítnutých žádostí o víza, mě nepřesvědčil.

Podle mého názoru jsou tato zamítnutí často výsledkem svévolných rozhodnutí úředníků americké konzulární služby, kteří předpokládají – často není jasné na jakém základe – že někteří návštěvníci by si svůj pobyt v USA mohli nelegálně prodloužit. Takové domněnky jsou sotva objektivní a často jen urážlivé. Stejně i směnný kurz dolaru vůči zlotému už nepodporuje argument o ilegální práci. Dnes jsou pro lidi důležité turistické návštěvy, pracovní cesty a návštěvy přátel a rodinných příslušníků. Jsem přesvědčen, že i USA doplatí na tuto politiku, uzavřením svých hranic před spojenci, ale umožněním vstupu potencionálním teroristům. Jak můžete vytvořit transatlantickou spolupráci, když si spojenci nedůvěřují? Toto není jen řečnická otázka. Hodně mých voličů se o tomto problému zmínilo.

Peter Skinner (PSE), písemně. - Občané Evropy se spojili, aby si užili výhody Evropské unie, které se mohou projevit nejen v Evropě, ale i mimo ni. Nikde to není očividnější než v zacházení s občany EU při cestách do zahraničí. Vůči mnohým zemím EU už nejsou požadována víza ze strany USA. Ačkoliv rozumím legitimnímu právu USA na rozhodnutí v této problematice, zároveň se domnívám, že existuje rozumný argument ve prospěch rozšíření tohoto práva na všechny občany EU. Myslím, že správné sjednaná dohoda s USA by měla zohledňovat přístup požadovaný Parlamentem, který by nebyl diskriminační.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. - (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o jednáních mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o osvobození od vízové povinnosti.

Hlasovala jsem pro ústní pozměňovací návrhy předložené poslancem Evropského parlamentu za socialistickou skupinu, panem Lambrinidisem, který žádal vyloučení jakékoliv formy přímé nebo nepřímé diskriminace mezi občany EU, včetně národnostní diskriminace. Takto je pozornost věnovaná důsledkům nedostatku koordinace mezi institucemi Společenství a členskými státy při mezinárodních jednáních.

Rovněž jsem hlasovala pro pozměňovací návrh číslo 8, který byl ústně doplněn naší kolegyní paní Gacekovou. Nové znění vyjadřuje nespokojnost Evropského parlamentu se současnou situací, v níž občané 12 členských států, jak například Rumunsko, nejsou osvobození od vízové povinnosti vůči Spojeným státům americkým.

Hlasovala jsem i pro pozměňovací návrh číslo 1 předložený Stranou evropských socialistů, kteří požádali Komisi o záruku vyplývající ze zásady loajální spolupráce, rovného zacházení s občany všech členských států, pokud se týká bezvízového styku. Hlasovala jsem pro pozměňovací návrh číslo 2 předložený Stranou evropských socialistů, protože uvádí, že na zasedání ministerské trojky pro oblast spravedlnosti a vnitra EU a USA dne 13. března 2008, Spojené státy uznaly pravomoci Společenství ohledně jednání o mezinárodní dohodě v oblasti vízové politiky.

– Návrh usnesení: Tragická situace v Barmě (B6-0244/2008)

Edite Estrela (PSE), písemně. - (PT) Hlasovala jsem pro společný návrh usnesení o Barmě protože dramatická situace v zemi vyžaduje neodkladně zejména obnovení demokracie a zabezpečení dodržování lidských práv.

Lituji chování barmských orgánů jako reakcí na cyklón, který zpusťošil krajinu, vyžádal si tisíce obětí a tisíce lidí se muselo vystěhovat. Odmítám reakci barmského režimu na tuto tragédii, která zamezila týmům humanitární pomoci, aby se dostaly na místo, a odmítl pomoc obětem katastrofy.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Humanitární katastrofa, ke které došlo v Barmě je obrovskou tragédií a strana Junilistan souhlasí, že zvládnutí situace barmskou vládou si veškerou kritiku zaslouží. Pomoc se musí dostat ke stovkám tisíc postižených lidí. Toto je prioritní číslo jedna. Proto sympatizujeme s usnesením v jeho kritice barmské vlády, která upřednostnila svou moc nad přežitím vlastních lidí. Na druhé straně, úlohou EU není odsouzení a podněcování ostatních zemí, aby vykonávaly nátlak na Barmu na otevření svých hranic. Stejně tak není věcí EU, aby vyzvala Mezinárodní trestní soud k soudnímu řízení s barmskou vládou. Je to mezinárodní společenství, které by se mělo zabývat těmito závažnými otázkami mezinárodního práva prostřednictvím OSN. Naneštěstí je v EU tendence zneužívání katastrof pro účely zlepšení své vlastní pozice v oblasti zahraniční politiky.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Chtěli bychom vyjádřit naši upřímnou soustrast obětem cyklónu z 2. a 3. května, který zasáhl vícere regiony v Myanmaru (Barmě).

Pevně věříme, že veškeré diplomatické úsilí se musí snažit o to aby, zejména v rámci agentur OSN, byla poskytnuta rychlá pomoc a podpora obětem, abychom se pokusili o snížení počtu mrtvých, abychom

reagovali na problémy, kterým čelí lidé, a aby začaly rekonstrukční práce na velkém množství infrastruktury, která byla zničená, a to ve spolupráci s barmskými orgány, jak zdůrazňuje usnesení.

Ačkoliv nesouhlasíme s iniciativami, které, založené na tzv. humanitárních intervencích, budou pokračovat v blokování a zpochybňování úsilí, které v současnosti vyvíjejí agentury OSN, Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN), a další země tohoto regionu, aby našly řešení na pomoc v překonání současných překážek a minimalizovali utrpení lidí, kteří byli postiženi.

Tyto iniciativy, které nepřijatelně využily dramatickou situaci tisíců a tisíců lidských bytostí, hledají především způsob využití humanitární katastrofy pro politické účely a jako příležitost k dosažení geopolitických cílů, nakonec však kompromitují humanitární pomoc, o které tvrdí, že je naléhavá a nezbytná. V podstatě to podporuje situaci, která může k přírodní tragédii přidat vojenskou tragédii.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. - Plně podporuji usnesení, které se zabývá tragickou situací v Barmě. Původní přírodní katastrofa cyklónu byla překonána katastrofou způsobenou lidmi, a to reakcí barmské vlády. Barmská vláda má morální a právní povinnost vůči svým občanům a musí povolit vstup mezinárodní pomoci, aby se situace ještě více nezhoršila.

David Martin (PSE), písemně. - Tragická situace v Barmě vyžaduje bezodkladnou pozornost. Dosavadním odmítnutím mezinárodní pomoci barmský režim dokázal svou lhostejnost vůči vážnosti situace. Pro oběti cyklónu Nargis to není otázka politiky, ale přežití. Připojuji se ke svým kolegům a naléhám na vojenský režim, aby přijal nabídky pomoci od mezinárodního společenství.

Samozřejmě naši asijské partneři rovněž hrají úlohu při vytváření tlaku na režim v Rangúnu. Znovu opakují svůj názor, že podporováním ostatních zemí ASEAN na přehodnocení členství Barmy, se Rangún střetne se silným tlakem, aby konečně uznal práva a svobody, po kterých jeho obyvatelstvo volalo a stále volá. Připojuji se ke svým kolegům při hlasování pro tento návrh.

– Návrh usnesení: Přírodní katastrofa v Číně (B6-0242/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. - (IT) Vážený pane předsedající, rád bych ocenil pohotovou reakci na stav nouze, který následoval po zemětřesení 12. května. Podle novin se zřítily továrny, školy a domy, v některých oblastech zemětřesení zničilo 80 % budov, v některých městech se zřítily budovy škol a pohřbily studenty a, bohužel, z chemických tvoáren se do půdy uvolnily se znečišťující látky.

Daří se nám sledovat toto zpuštění v celé jeho kruté realitě prostřednictvím tisku a prostřednictvím vyjádření čínských orgánů – které, zdá se, nic nezatajují. Je pozoruhodné, jak v takové situaci, v silném kontrastu k šílenství sousední Barmy, ukazuje Čína otevřenost přijmout podporu a mezinárodní pomoc. Jak komisař Michel uvedl při vícerych příležitostech, Evropa realizuje svou humanitární činnost ve zničené provincii Sečuan.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Pomoc a peníze pro lidi v Číně, kteří byli postiženi touto přírodní katastrofou, jsou nezbytné pro zvládnutí této tragické situace. Ale i samotné členské státy mohou nabídnout takovou pomoc přímo postiženému regionu. Pomoc nemusí jít přes EU. Jiné mezinárodní organizace jsou lépe vybaveny na koordinování humanitární pomoci. Organizace spojených národů, s jejich dlouhodobou praxí a celosvětovým dosahem, je dobrým příkladem takové organizace. Myslíme si, že toto usnesení je dalším pokusem EU o uskutečňování zahraniční politiky a využití katastrofy pro účely dalšího kroku k federálnímu státu, který se angažuje v zahraniční politice.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Vyjadřujeme naši upřímnou soustrast obětem zemětřesení, které zasáhlo několik provincií a autonómních oblastí Čínské lidové republiky 12. května, a naši solidaritu s lidmi v Číně, kteří ukázali tolik odvahy a vzájemné podpory v době utrpení.

Jak už bylo zdůrazněno, čínské orgány velmi rychle a efektivně začaly s poskytováním útechu a podporu obětem hledající způsob, jakým by se minimalizoval počet mrtvých, reakcí na problémy, kterým čelí lidé a zahájením obnovy velkého množství infrastruktury, která byla zničená.

Proto potřebujeme od členských států a EU aby urychleně poskytly zdroje a humanitární pomoc, která přispěje k obrovskému úsilí čínských orgánů o pomoc lidem postiženým zemětřesením.

David Martin (PSE), písemně. - Připojuji se ke svým kolegům při vzdání pocty úsilí Číny v pomoci svým obyvateľům po zemětřesení v provincii Sečuan. Spolu s Čínou se snažíme o vytvoření příkladu ostatním státům v regionu, které čelí obrovské zkáze zapříčiněné podobnými přírodními katastrofami.

Stejně souhlasím s tím, že by EU měla aktivně pomáhat Číně v úsilí o rekonstrukci. Hlasoval jsem pro toto usnesení.

Zita Pleštinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o přírodní katastrofě v Číně. Zemětřesení jsou jednou z nejsmrtonosnějších a nejničivějších přírodních katastrof na světě a způsobují obrovské ztráty na životech a rozsáhlé škody na majetku.

Zemětřesení v Číně o síle 7,8 stupně šokovalo lidi na celém světě. Obrovské množství lidských životů a těžká situace všech, kteří trpí důsledky zemětřesení jsou strašnými důsledky ničivého zemětřesení hlavně v provincii Sečuan. Vyjadřuji hlubokou soustrast a solidaritu čínskému lidu a početným obětem.

Je chvályhodné, že čínské orgány na katastrofu včas reagovaly přijetím krizových opatření. Třeba ocenit připravenost Číny přijmout zahraniční pomoc. Potešujícím signálem je skutečnost, že čínská a zahraniční médiá mohou poskytovat podrobné a přesné informace o katastrofě.

Oceňuji, že do dnešního dne EU poskytla více než 10 milionů EUR. Čína však více než finanční pomoc potřebuje praktické zkušenosti Evropanů. Z tohoto důvodu je potřebné zpřístupnit osvědčené postupy při poskytování pomoci civilnímu obyvatelstvu a při zmírňování následků. Je potřebné aplikovat seismologické znalosti EU a zjistit důvody nedostatečné stability objektů. Seismická oblast Sečuan by se měla změnit na laboratoř pod širým nebem, aby se prozkoumaly možnosti a využily poznatky pro obnovu provincie.

– Návrh usnesení: Globální smlouva o zákazu zbraní s uranem (B6-0219/2008)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zákaz tohoto typu zbraní musí být uskutečněný celosvětově, prostřednictvím OSN, výzvami národních států, nikoliv Evropským parlamentem. Oponujeme společné evropské bezpečnostní politice, která by vedla ke Spojeným státům evropským. Z tohoto důvodu jsme hlasovali proti usnesení.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Plně si uvedomujíc retrospektivní charakter tohoto usnesení, hlasovali jsme v jeho prospěch, zejména díky bodu 7 a 8, které:

Opětovně vyzývají všechny členské státy EU a NATO, aby se snažily o zavedení zákazu používání zbraní s ochuzeným uranem, zdvojnásobily své úsilí o dosažení úplného zákazu a postupného zastavení výroby a obstarávání tohoto druhu výzbroje.

Vyzývají členské státy a Radu, aby převzaly iniciativu při vypracování mezinárodní smlouvy pro zavedení zákazu vývoje, výroby, skladování, převážení, zkoušení a používání uranových zbraní, jakož i pro zničení či recyklaci stávajících zásob (i přes to, že EP stanovil ohledně těchto požadavků podmínky).

Musíme zdůraznit, že většina v EP se vyhnula určení odpovědnosti za používání ochuzeného uranu pro vojenské účely. Jinými slovy, hledají způsob, jakým by se očistili od zločinů spáchaných NATO, USA a jejich spojenci v Kosovu, Afghánistánu a Iráku (kde byly kromě zbraní s ochuzeným uranem použity i tříštivé bomby a bomby s bílým fosforem).

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Plně podporuji výzvy na vypracování mezinárodní smlouvy pro zavedení zákazu zbraní s ochuzeným uranem. Používání těchto zbraní způsobuje smrtelné choroby vojenského personálu a civilního obyvatelstva. EU má morální povinnost převzít iniciativu v této otázce a směřovat svoje úsilí k úplnému odstranění těchto zbraní.

David Martin (PSE), písemně. – Členské státy EU a Rada musí převzít iniciativu v dohodnutí mezinárodní smlouvy zaměřené na dosažení zákazu vývoje, výroby, skladování, převážení, zkoušení a používání uranových zbraní.

Samozřejmě že, smlouva nesmí skončit jen při výše uvedeném. Státy nesmí dostat příležitost k použití starých zásob těchto zbraní, jejichž dopad na zdraví a životní prostředí zůstává, podle mého názoru, nejistý. Stávající zásoby musí být zničeny nebo recyklovány. Hlasoval jsem pro toto usnesení.

– Návrh usnesení – REACH (návrh nařízení stanovujícího zkušební metody) (B6-0237/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto usnesení pokračuje v procesu REACH, kterého jsme se zdrželi protože si myslíme, že usnesení neuspokojuje zákonná práva a zájmy spotřebitelů, malých a středních podniků. Stejně tak nechrání pracovníky a životní prostředí. Domnívame se, že nezbytná rovnováha mezi ochranou zdraví pracovníků, ochranou životního prostředí a rozvojem průmyslu nebylo zcela dosaženo,

protože práva spotřebitelů nebyla náležitě zajištěna, neboť byla omezena práva pracovníků na informace a zdraví. V úvahu se nezaly ani mikropodniky, ani malé a střední podniky – protože se nezbytně zvýšila cena registrací látek bez poskytnutí příslušné podpory – nebo dokonce velké podniky, které by chtěly nahradit nebezpečné chemické látky.

Zmíněna jsou opatření, která zjednoduší a urychlí vnitřní postupy Komise od validace po úřední schválení nových alternativních zkušebních metod, v nichž Komise zajistí transparentnější postup zahrnující konzultace se zúčastněnými stranami před vypracováním každého návrhu na přizpůsobení nařízení o zkušebních metodách technického pokroku. Trváme na stejném stanovisku v naději, že tu bude skutečně více transparentnosti.

- Zpráva: Nová strategie Evropské unie v oblasti zdraví zvířat (2007–2013) (A6-0147/2008, Janusz Wojciechowski)

Bernadette Bourzai (PSE), písemně. – (FR) Podpořila jsem zprávu pana Wojciechowského o nové strategii v oblasti zdraví zvířat. jako zvolená poslankyně obvodu Massif central-Centre, se obávám současného rozšíření epizootické choroby katarální horečky ovcí, která je velmi vážná z důvodu trvání, šíření, šíření serologických kmenů viru v oblastech, které byly do té doby bez příznaků choroby, a vážných socio-ekonomických důsledků v podobě omezení pohybu zvířat a obchodu s nimi. Myslím, že Komise by měla formulovat akční plán pro zdraví zvířat, který by zlepšil schopnost reagovat na také závažné epizootické choroby zvířat financováním výzkumu, náhradou škod, poskytnutím záloh na platby a podobně.

Hlasovala jsem proti pozměňovacímu návrhu číslo 12, který se týká skutečnosti, že přeprava živých zvířat na dlouhé vzdálenosti pravděpodobně zvyšuje riziko a že přeprava zvířat určených na porážku nemá přesahovat více jak devět hodin. Naopak, hlasovala jsem pro pozměňovací návrh číslo 3, protože kvalita přepravy je pro zvířata důležitější než doba přepravy. Máme přísný konkrétní předpis k dotčené záležitosti a bylo by rozumné, abychom kontrolovali jeho realizaci.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jsme přesvědčeni, že zpráva představuje celou škálu pozitivních opatření, na kterých musíme stavět a které má Komise zvážit, a to především:

- potřebu podstatného příspěvku Společenství, pokud se týká závažných chorob, aby zabezpečilo rovné zacházení a příležitosti, kde tyto přesahují možnosti zdrojů zemí a dotčených producentů;
- přiznání, že producenti z EU musí čelit vyšším cenám způsobeným vyšším standardem EU a že musí být chráněni před dováženými produkty podléhajícími nižším standardům;
- potřebu, aby Komise pomohla zemědělcům vypořádat se s vysokými cenami způsobenými obstaráváním vybavení potřebného pro registraci zvířat.

Určité výhrady máme stále zejména v oblasti veřejného financování, které musí být zvýšeno, aby se zabránilo zavedení soukromého pojištění nápravy ztrát z odstranění choroby. Nemůžeme souhlasit s tím, aby zemědělci měli úplnou odpovědnost za odstranění chorob placením soukromého pojištění.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Podporuji strategii v oblasti zdraví zvířat na období 2007–2013, kterou navrhla Evropská komise, protože jsem přesvědčen, že je třeba urychleně zahájit diskusi mezi institucemi EU, jež se zaměří na vypracování legislativních návrhů.

Musí být upřednostněna činnost na Evropské úrovni, musí být vytvořena moderní strategie v oblasti zvířat, a musí se zlepšit prevence, sledování a vědecký výzkum.

Na základě uvedeného souhlasím se zprávou pana Wojciechowského, Ačkoliv musím zdůraznit, že co se týče omezení přepravy zvířat určených na porážku, jsem proti dalším omezením, protože stávající právní předpisy už zahrnují dostatečná opatření na minimalizaci utrpení zvířat.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva se zabývá velmi důležitou otázkou. Ale jako obvykle, Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova navrhuje zvýšení rozpočtových prostředků EU určených na zemědělství. Proto jsme povinni hlasovat proti zprávě jako celku, Ačkoliv jsme v zásadě pro opatření, která by podpořila lepší zdraví zvířat v Unii.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem proti bodu 52 ve zprávě pana Wojciechowského, který podporuje elektronické značkování zvířat. Návrhy v této oblasti nebyly přiměřené, Komise musí přehodnotit svou strategii. Chov ovcí hraje důležitou úlohu v mnoha částech venkovských oblastí Skotska a EU musí

jednat tak, aby chránila tyto venkovské ekonomiky, a nikoliv aby uložila dodatečnou zátěž na zemědělce chovající ovce.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu o nové strategii v oblasti zdraví zvířat pro Evropskou unii, protože souhlasím s udržitelným zemědělstvím. Mohu jen podpořit jakékoliv opatření nebo postupy, které by ho podpořily.

Dobrá stav a prosperita zemědělských zvířat je základem zajištění zdraví veřejnosti prostřednictvím výroby zdravých potravin. Zdraví zvířat je spjaté s lidským zdravím, a to vzhledem k možnost přímého nebo nepřímého přenosu určitých chorob.

Vysoká koncentrace chovu při intenzivních zemědělských systémech může zvýšit riziko šíření chorob a brzdí kontrolu chorob. Ačkoliv souhlasím s tím, že musíme podpořit opatření, která by zabezpečila biologickou bezpečnost na zemědělských hospodářstvích, musíme též zabezpečit to, že nebudeme příliš vyzdvihovat kritérium ekologické podmíněnosti.

Naproti tomu, lituji skutečnosti, že sdělení Komise nepřikládá větší váhu veterinárním expertům, kteří jsou podle mého názoru v té nejlepší pozici na zavedení efektivní strategie na ochranu zdraví zvířat.

David Martin (PSE), písemně. - Vítám zprávu pana Wojciechowského. Zpráva začleňuje opatření na zlepšení zajištění dodávek potravin, stejně jako zdraví zvířat. Byly tu výzvy našich kolegů ze Skotské národní strany a konzervativců ke hlasování proti povinnému zavedení elektronické a genetické identifikace na základě DNA a registraci zvířat na úrovni EU.

V době, kdy velmi hrozí propuknutí existujících nebo nových chorob zvířat a očekává se, že bude ještě větší kvůli změně klimatu, je rozumné, abychom měli bezpečný a silný systém úplné kontroly pohybu zvířat s identifikačními a registračními metodami. Tento názor jsem vyjádřil tím, jak jsem hlasoval.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Po vášnivé diskusi a velkém množství pozměňovacích návrhů přednesených ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova zpráva pana Wojciechowského, tak jak byla schválena, navrhuje významné změny návrhů Komise. Tyto změny dodávají zprávě silný smysl pro rovnováhu a poskytují možnost efektivního doplnění a zlepšení právního rámce v oblasti zdraví zvířat v Evropské unii.

Pokud se týká otázky vysoké koncentrace chovu v intenzivních zemědělských systémech, hlasování Výboru pro zemědělství zmírnilo zpravodajovo počáteční stanovisko připuštěním možnosti, že se může stát problematickým tam, kde se používají nevhodná opatření kontroly chorob.

Pozměňovací návrh předložený v Parlamentu jménem skupiny PPE-DE týkající se přepravy zvířat na velké vzdálenosti má zabezpečit EU ochranu zvířat určených na porážku před zbytečným utrpením, pokud zůstanou zachovány dobré hygienické podmínky.

Zbýlá opatření navržená ve zprávě, zejména ta, která podporují využití nouzového očkování, dávají zemědělcům větší pocit odpovědnosti a vysvětlují úlohu všech účastníků financování této strategie, jsou krokem správným směrem a jsou vhodným způsobem posílení právních předpisů EU v oblasti zdraví zvířat.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. - Vítám zprávu, která zdůrazňuje velkou potřebu zdraví zvířat v EU, které může být dosaženo jen akčním plánem EU. V souvislosti s přepravou zvířat, musíme v této oblasti přijmout právní předpisy založené na vědeckých výsledcích. Pokusy o stanovení délky přepravy jsou omezené a zbytečné. Pozornost musíme změřit na zabezpečení souladu s již existujícími nařízeními o přepravě. Rozhodující je kvalita přepravy, a nikoliv její doba. Proto vítám vypuštění části o stanovení doby přepravy z této zprávy. Nakonec EU musí trvat na tom, aby naše normy určující zdraví a dobré životní podmínky zvířat byly uznány mezinárodně a že se tyto zájmy vezmou v úvahu ve WTO.

Peter Skinner (PSE), písemně. - Tato otázka je velmi důležitá pro miliony evropských obyvatel, zejména na jihovýchodě Anglie. Najsportnější otázkou je přeprava zvířat, což je i úkolem této zprávy.

Vítám jakýkoliv podnět, který může zlepšit dobré životní podmínky zvířat během jejich přepravy. Samozřejmě součástí je i to, že veterinární lékaři budou náležitě vybaveni k výkonu kontroly a zajistí se rozšíření veterinárního fondu, na který se při této činnosti mohou spolehnout.

Pojistné prostředky mají rovněž chránit před nepřímými ztrátami ty zemědělce, kteří se zabývají přepravou dobytka.

- Návrh usnesení – Strategie pro třetí zasedání stran Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na postupu rozhodování a přístupu k soudnictví v oblasti životního prostředí (B6-0238/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. - (PT) Plnění Aarhuské úmluvy bylo projednáváno od doby, kdy vstoupilo v platnost, tedy 30. října 2001. Protože většina z 35 stran úmluvy jsou členské státy Evropské unie, mají konkrétní závazky týkající se zřízení mechanismů nezbytných k její realizaci.

Stejně je důležité zaručit konkrétní ustanovení, – jako jsou práva stanovená v úmluvě – které zlepší regionální a celosvětovou účast veřejnosti na ostatních úmlouvách a smlouvách souvisejících se záležitostmi životního prostředí.

Parlament a Rada přijali tři právní prostředky pro plnění Aarhuské úmluvy, ale problémy přetrvávají. A tak ačkoliv některé aspekty usnesení EP nejsou zcela jasné, ze všeobecného hlediska ho podporujeme, protože se domnívame, že je důležité přispět k vytvoření všeobecných podmínek přístupu ke spravedlnosti a záležitostem životního prostředí.

Doufáme proto, že určité kroky budou učiněny v průběhu tohoto třetího zasedání stran úmluvy, které se bude konat ve dnech 11. až 13. června 2008 v lotyšské Rize.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Strana Junilistan podporuje Aarhuskou úmluvu, ale myslíme si, že vnitrostátní parlamenty by samy měly určit svou pozici během konferencí o Aarhuské úmluvě v Rize.

Členské státy, které nepodepsaly Aarhuskou úmluvu, se samozřejmě musí rozhodnout, chtějí-li úmluvu cpodepsat, či nikoliv. Podle našeho názoru nemá Evropský parlament poskytovat doporučení v této záležitosti.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. - (FI) Aktivně jsem se podílela na Aarhuské úmluvě od roku 2000, kdy jsme projednávali její první pilíř, přístup veřejnosti k informacím o životním prostředí, a později druhý pilíř, účast veřejnosti na rozhodovacím procesu. Když jsem se setkala s místními aktivisty za životní prostředí v Kazachstánu, to, co se zdálo být na Západě samozřejmostí, nabralo z mého pohledu novou dimenzi.

Aarhuská úmluva je hlavním úspěchem v záměru zlepšení účasti veřejnosti na rozhodovacím procesu a přístupu k informacím a je součástí jakéhokoliv úspěšného systému demokracie, a proto dobře rozumím postoji Parlamentu, v němž by měla být obnovena chybějící část, tedy právo veřejnosti na podání protestu. Též chápu Radu, která se obává, aby práva občanů nebyla zneužita v důsledku podávání protestů, což by zpomalilo projekty, nebo vytvořením prostoru pro kampaně na finanční sbírky pořádané organizacemi. Rada se právem obává takového zneužití demokracie. Rovněž je ale důležité, aby byla tato problematika vznesená znovu: svět a naše společnost se neustále mění a politická rozhodnutí musí odolat podrobnému dohledu.

Právě z tohoto důvodu schvaluji bod v našem usnesení v přípravě na setkání, které chce rozšířit Aarhuskou úmluvu tak, aby se týkala všech zásad udržitelného rozvoje. Týmto způsobem se splní kritéria udržitelného rozvoje, a to díky zásadám úmluvy týkajícím se otevřenosti, možnosti účasti a zodpovědnosti. Toto je vlastně myšlenka Aarhuské úmluvy: vytvoří široký a aktivní způsob uvažování o životním prostředí, zejména v rámci veřejnosti, a tak vytvoří nové možnosti zlepšení současné situace. Setkání v Rize bude skvělou příležitostí na předbežné zhodnocení úmluvy a já jsem přesvědčena, že toto je správná cesta, kterou máme jít.

Cristiana Muscardini (UEN), písemně. - (IT) Vážený pane předsedající, Aarhuská úmluva připouští, že každý člověk má právo na život v životním prostředí přiměřeném jeho zdraví a dobrým životním podmínkám, přičemž má povinnost chránit životní prostředí, též při výkonu tohoto práva, a aby splnil svou občanskou povinnost, musí mít přístup k informacím, možnost zúčastnit se rozhodovacího procesu a mít přístup ke spravedlnosti v záležitostech životního prostředí.

Článek 1 úmluvy uvádí, že každá smluvní strana úmluvy zaručuje práva na přístup k informacím a účasti veřejnosti na rozhodovacím procesu. Větší angažovanost v tomto procesu na straně vnitrostátních institucí a institucí EU, které reprezentují obyvatele, je velmi důležitá, rovněž z důvodu získání úplného přístupu k informacím v záležitostech životního prostředí a především aby bylo možné zabezpečit pravdivost poskytnutých informací. Protikladné teorie, založené na více méně vědeckém základu, se vyskytují v hojném počtu. Je nezbytné stanovit pravidla, aby se předešlo panickým a někdy zveličeným prohlášením a aby se ochrana životního prostředí stala povinností pro každého, občany i instituce.

Jménem skupiny UEN, která bude hlasovat pro usnesení, bych ráda zdůraznila potřebu delegací Evropské unie přítomné na setkání smluvních stran úmluvy, které se bude konat ve dnech 11.–13. června 2008, aby měla co nejširší zastoupení z tohoto Parlamentu.

– Zpráva: Kroky v návaznosti na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci z roku 2005 (A6-0171/2008, Johan Van Hecke)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. - (PT) Některé stránky usnesení jsou důležitější než ostatní.

Z hlediska strukturálního významu podmiňují některé politiky ostatní politiky. Toto uvádím jako příklad.

Pokud nevyjádříme pochybnosti vůči dohodám o hospodářském partnerství, a to nejen odvoláváním se na potřebu zpřístupnění rozvojové pomoci všem zemím, nejen tím, které přijmou větší liberalizaci svého trhu, zaniknou pozitivní stránky, které by mohly z takové pomoci vzniknout.

Dohody o hospodářském partnerství stanoví podmínky nezávislosti zemí, zavádějí model, který upřednostňuje nadnárodní charakter EU, a činí výroby zemí závislé nikoliv konkrétních potřebách svých obyvatel, ale naopak, na požadavcích stále více liberalizovaného trhu.

Z tohoto důvodu považuji za pozitivní, že by vojenské výdaje měly být vyloučeny z rozvojové pomoci, že účinné zdroje by měly být věnovány na rozvoj a zlepšení veřejných služeb, že použití pomoci pro účely, které nemají nic společného s rozvojem, by mělo být jednou provždy zastaveno, ale tato opatření budou účinná jen tehdy zamítneme-li současně liberalizaci trhu a prostředky dominance a zasahování stanovené v dohodách o hospodářském partnerství.

Jedině projednáním tohoto rozporu bude možné zavedení pomoci, která představuje skutečnou solidaritu a která respektuje národní nezávislost.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. - Myslíme si, že je stále co dělat pro zvýšení účinnosti pomoci z EU a jejich členských států, přičemž zpráva pana Johana van Heckeho obsahuje významné myšlenky. Ačkoliv bychom rádi zdůraznili, že nepodporujeme formulaci v bodě 1, který uvádí, že EU by měla hovořit jedním hlasem a větší harmonizace je nezbytná.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. - (ES) Hlasoval jsem pro zprávu o účinnosti, ačkoliv nesouhlasím se všemi body. Zaprvé proto, že členské státy nedodržují svoje slovo a práce učiněná vropskými institucemi je nakonec zbytečná. Navíc zpráva jasně neuvádí, jak se členské státy zavazují k jedné úloze (podporovatelé partnerských zemí v provádění pomoci) ale skutečně vykonávají jinou (financováním jen těch iniciativ, které jsou prvořadě pro jejich vlastní ekonomiky), aniž se věnuje pozornost sociálnímu a ekonomickému rozvoji partnerských zemí (osiřelých zemí).

Zadruhé, protože se požaduje větší účinnost a transparentnost při financování projektů. Samozřejmě že chceme účinnost. Ačkoliv transparentnost znamená více kontrol, více konzultací, více krátkých kontrol, větší ztrátu času a peněz na byrokracii, což způsobí zpomalení, a nikoliv ulehčení práce MNOHA lidí. Transparentnost tedy omezuje účinnost. Rád bych viděl transparentnost využívanou jako nástroj dosažení účinnosti, a aby tato druhá situace převládala nad tou první.

David Martín (PSE), písemně. - Vítám kroky v návaznosti na Pařížskou deklaraci o účinnosti pomoci z roku 2005 od pana Van Heckeho. Systém pomoci musí zůstat věrný svému prvořadému cíli – snížení chudoby. Ve skutečnosti aby byla pomoc účinná, musí využít místní systémy a úplně se propojit s příjemcem.

Stejně podporuji výzvu Komise a členských států EU týkající se úsilí o splnění cíle navrženého v rozvojových cílech tisíciletí, a to 0,7 % hrubého národního důchodu EU věnovaného na oficiální rozvojovou pomoc v roce 2015. Myslím si, že zpráva odráží tyto názory, a proto jsem hlasoval pro.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. - (PL) Pařížská deklarace z roku 2005 stanovila program účinnosti mezinárodní pomoci, především pokud se týká snížení chudoby. Dokument obsahuje konkrétní povinnosti, které jsou zaměřeny na zvýšení účinnosti pomoci na základě mezinárodní spolupráce. Zdá se, že to bude účinná pomoc v úplném smyslu slova a že tí, kteří požadují tuto pomoc, ji dostanou a nebudou za ni muset platit.

Naneštěstí se stává, že lidé, kteří dostanou pomoc za ni musí platit. V mnoha případech to je prostředek, jak učinit slabší ekonomicky závislémi na silných a chudých závislémi na bohatých. Na začátku šedesátých let

Ind, který videl jak byla „pomoc“ od vyspělých zemí poskytnutá jeho vlastní zemi, řekl na zasedání Organizace pro výživu a zemědělství: „Pro lásku boží, přestaňte nám pomáhat“. Myslím si, že to nyní bude jiné.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, učinila bych téměř všechno, abych se plně věnovala tomuto Parlamentu, ale i já mám hranice. Této hranice jsem téměř dosáhla včera večer, kdy jsem před rozpravou o Aarhuské úmluvě navštívila slavný chřestový večer. Odešla jsem „před dezertem“, jen abych potom zjistila, že rozprava byla zrušena. Moje otázka tedy zní: Můžeme připojit naše nepřednesené projevy k zápisu z rozpravy, neboť odpověď komisaře Michela tam vlastně je?

12. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Jednání bylo prerušeno ve 13:00 a pokračovalo v 15:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

13. Schválení zápis z předchozího zasedání: viz zápis

14. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

14.1. Súdán a Mezinárodní trestní tribunál (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Súdánu a Mezinárodním trestním tribunálu.⁽¹⁾

Jean Lambert, autorka. - Vážená paní předsedající, znovu se vracíme k tématu Súdánu a k výzvam k přijetí odpovědnosti tamější vlády za utrpení lidí v zemi a samozřejmě za důsledky pro sousedící státy.

Usnesení z dnešního odpoledne se zabývá Mezinárodním trestním tribunálem a skutečností, že téměř před rokem byli tímto tribunálem vydány příkazy na zatčení Ahmada Harúna, toho času ministra vnitra, který je v současnosti súdanským ministrem pro humanitární záležitosti - což mnoho z nás pokládá za šokující - a druhý příkaz k zatčení byl vydaný na jednoho z bývalých vůdů milicí Džandžauí, Alího Muhammada Ali Abdar Rahmána.

Zažili jsme nulovou spolupráci ze strany súdanské vlády při vydání těchto lidí Mezinárodnímu trestnímu tribunálu, ačkoliv si tato vláda jasně uvědomuje, že členství v OSN s sebou přináší i povinnosti. Zažíváme pokračující stav beztrestnosti, kde, zdá se, nikdo není volán k odpovědnosti ani za nejtěžší zločiny.

Myslíme si, že všechny vlády by měly v této otázce zaujmout pevné stanovisko, a v usnesení se říká, že máme Radu ve složení pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy v červnu vyzvat k přijetí cílených represivních opatření EU vůči jasně určené skupině súdanských představitelů, kteří nesou odpovědnost za tuto nespolečenskou spolupráci, ve formě finančních postihů – zdá se, že když neúčinkuje nárek lidí, možná bude účinkovat zastavení finančních toků.

Moje skupina doporučuje Parlamentu toto usnesení. Očekáváme rázný krok a doufejme, že tito lidé, a ostatní, budou vydáni spravedlnosti.

Erik Meijer, autor. - (NL) Vážená paní předsedající, před rokem jsme stejně měli naléhavou rozpravu o Súdánu. Od té doby se situace jen zhoršila, a ne naopak. Dohoda mezi islamským severem a neislamským jihem, dosažená po dlouhé občanské válce, je pod tlakem. Spolupráce v přechodné vládě a při přípravě referenda o nezávislosti jihu v roce 2011 je pod tlakem, protože hranice těchto území nebyly vymezeny. Kontrola nad centrálním územím bohatým na ropu je v současnosti příčinou dalšího násilí.

Stejně tak se mírová dohoda nevztahuje na západní Dárfúr, protože arabští nomádi a vojáci zahnali většinu černošského obyvatelstva do sousedního Čadu. Toto není konflikt mezi stoupenci islámu a křesťany, ale mezi nomády a usazenými zemědělskými obyvateli z důvodu kontroly nad vyprahnutou zemí, která rodí

⁽¹⁾ Viz zápis.

velmi málo. Vzhledem k růstu populace a přeměně půdy na poušť ztrácejí lidé svoje tradiční zdroje živobytí a obracejí se jeden proti druhému. Vláda je též zodpovědná za vyhánění původně nearabského obyvatelstva. V současnosti probíhají boje od Dárfúru až do hlavního města Chartúmu.

Dokonce i když bylo území státu Súdán známé jako Anglo-egyptský Súdán, bylo diskutabilní, zda-li by se toto obrovské území s různorodým obyvatelstvem mělo stát nezávislým státem. Sjedený stát by byl především státem arabského obyvatelstva na severu, východě a ve středu území. pro černošské islámské obyvatelstvo na západě, černošské křesťany a animisty na jihu by bylo obtížné získat stejnou pozici. Regiony, které byly v té době mnohem méně rozvinuté, byly daleko od moře a dostalo se jim velmi málo mezinárodní pozornosti. V podstatě si jejich nikdo nevěšmal a nyní vidíme důsledky koloniální krátkozrakosti.

Stát je zodpovědný za mnoho zločinů, ale zároveň je ve velké míře i nástrojem jedné z bojujících stran. Z tohoto důvodu je složité, aby stát spolupracoval s represivními opatřeními. Snažíme se udržet naději na zlepšení tohoto stavu, ale současná situace nám dává jen málo prostoru k optimismu.

Filip Kaczmarek, autor. - (PL) Je skutečně šokující, že súdánská vláda jmenovala Harúna (bývalého ministra vnitra zodpovědného za Dárfúr během let 2003–2004) ministrem pro humanitární záležitosti. Fakt, že měl odpovědnost za životy a bezpečnost obyvatel Dárfúru, a zároveň byl tím samým člověkem, který je předtím pronásledoval, a že rozhodnutí týkající se největší humanitární operace vedené mezinárodní mírovou misí UNAMID jsou v jeho rukou, je jen špatným vtípem. Nezapomeňme, že cílem této mise je chránit civilisty před zločiny, tj. jednáním, ve kterém byl zainteresovaný i Harún.

Mezinárodní společenství, Evropská unie, Afriká unie, OSN, Arabská liga, všechny tyto organizace vyvíjejí co největší tlak na súdánskou vládu, aby se tyto lidé nakonec zodpovídali Mezinárodnímu trestnímu tribunálu.

Leopold Józef Rutowicz, autor. - (PL) Vážená paní předsedající, Súdán je obrovskou zemí pokrývající území 2,5 milionu kilometrů čtverčních, s obyvatelstvem okolo 42 milionů lidí, která byla zničena dvěma občanskými válkami, jež si vyžádaly miliony obětí a způsobily postižení, úpadek a zničení majetku dalších milionů obyvatel. Jedním problémem, který byl základem bratrovražedných konfliktů, byly etnické rozdíly – 52 % obyvatel jsou Afričané, 39 % arabové – a náboženské rozdíly – 70 % jsou ortodoxní islámisté, 30 % jsou animisté.

Během těchto válek zažilo obyvatelstvo všechna možná zverstvá z rukou těch se zbraněmi a mocí, včetně vražd, mučení, znásilnění, loupeží a násilných deportací, zločinů, které jsou trestně stíhané a trestané Mezinárodním trestným tribunálem. Naneštěstí Mezinárodní trestný tribunál (ICC) nemá prostředky k tomu, aby postavil pachatele před soud. Usnesení představuje evropský názor na současnou situaci a já ho podporuji. Ačkoliv si myslím, že za takových okolností by bylo vhodné zvážit použití radikálnějšího přístupu, například využití speciálních jednotek OSN, které by předvedly obviněné k ICC, a následně uvěznil ty, kteří byli uznáni vinnými a uvěznil jejich bez možnosti návratu na nějakém vzdáleném ostrově s nějakým působivým jménem, jako například Ostrov zločinců. Myslím si, že to by pomohlo.

Marios Matsakis, autor. - Vážená paní předsedající, OSN odhaduje, že konflikt v Súdánu měl za následek okolo 300 000 mrtvých a zanechal přibližně 2,5 milionu utečenců.

V poslední době existuje množství zpráv o nespočetných barbarských činech, které se této oblasti odehrály. Utrpení nevinného civilního obyvatelstva bylo mimořádné. Tí, kteří byli údajně zodpovědní za podněcování a vykonávání válečných zločinů nebo zločinů proti lidskosti mají čelit spravedlnosti a, pokud budou uznáni vinnými, musí být přiměřeně potrestáni.

Toto není bezpodmínečně jen otázka přirozeného práva, ale též otázka toho, aby takovým osobám bylo zabráněno v opakování jejich zločinů a aby sloužily jako příklad ostatním možným zločincům pro zabránění podobným zločinům.

Mezinárodní trestní tribunál byl založen proto, aby byli potrestáni ti, kdo páchají válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. Súdán podepsal Římský statut, který byl vypracován Mezinárodním trestním tribunálem, ale ještě ho neratifikoval.

To ale není ospravedlnění toho, že tomuto tribunálu nebyla nabídnuta úplná spolupráce v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN číslo 1593. Mezinárodní trestní tribunál vydal dva zatýkácí rozkazy na bývalého súdánského ministra vnitra Ahmada Harúna a na vůdce militantní skupiny Alího Mohammeda Ali Abdar Rahmána. Zatýkácí rozkazy vycházejí z 51 válečných zločinů a zločinů proti lidskosti. Před více než rokem súdánské orgány odmítly vydat tyto osoby, a tím brání jednání mezinárodního tribunálu.

To je absolutně a bezvýhradně nepřijatelné. Takové jednání činí ze soudánské vlády spolupachatele těchto zločinců. Žádáme Súdán, aby znovu zvážil, a zvažoval rychle, vážnost situace, do které se dostal ochraňováním těchto masových vrahů před rukou mezinárodního práva. Doufáme, že dostanou rozum a zachovají se podle žádosti mezinárodního tribunálu.

Tadeusz Zwiefka, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Je dost skandální, když země, která je členem OSN, nedokáže respektovat výzvy Rady bezpečnosti této organizace, aby země poskytla podporu Mezinárodnímu trestnímu tribunálu. Co může mezinárodní společenství dělat, když ministr zahraničí v Súdánu odmítne poskytnout takovou pomoc, a též prohlašuje, že tribunál nemá právo soudit žádného soudánského občana a že soudánská vláda nedovolí žádnému soudánskému občanovi být souzený mimo jeho vlastních soudy?

Jsmo v dosti složité situaci, protože Súdán je do určité míry nezávislý na pomoci ať již už Evropské unie, Spojených států, nebo ostatních představitelů západních demokracií, protože založil svůj rozvoj na podpoře od Číny. Čína je země, která se, naneštěstí, nezajímá o lidská práva, dokonce ani na vlastním území. Jediná možná odpověď z naší strany je požádání o zmrazení aktiv soudánských vůdců.

Lidie Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny PSE. – (PL) Od roku 2003 si konflikt v Súdánu vyžádal 300 000 obětí. Dva a půl milionu lidí opustilo svoje domovy, aby unikly před násilím. I přes částečnou stabilizaci v zemi tu existují neustálé konflikty mezi vládními silami a rebely, což ztěžuje využití mírových sborů OSN a poskytnutí humanitární pomoci. Žádné trvalé usnesení o soudánském konfliktu nebude možné bez zapojení OSN a bez toho, aby OSN nevyšší počet vojáků v této oblasti. Nábor dětí do armády a násilné činy páchané na civilním obyvatelstvu, zejména na ženách, jsou jasným porušením mezinárodních morálních norem a lidských práv.

Obzvláště znepokojující je neúspěch vlády při spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem, stejně jako udržování válečných zločinců u moci, kteří – zní to jak špatný vtip – mají kromě jiného na starosti distribuci humanitární pomoci a kontakt s mírovými jednotkami. Súdán by měl být vyzván k okamžitému zahájení spolupráce s ICC, aby se svět vyrovnal s válečnými zločinci, protože to je nezbytná podmínka vytvoření demokracie a právního státu. Všechny pokusy o narušení mírové dohody a vojenská pomoc ze strany třetích zemí, na obou stranách konfliktu, by měly být odsouzeny.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážená paní předsedající, od roku 2003 byl Súdán bojištěm z důvodu náboženských a etnických rozdíků. Konflikt v Dárfúru měl za následek exodus více než dva a půl milionu lidí. Civilní oběti tohoto konfliktu byly zavraždeny, zbity a znásilněny. Šíří se zde hlad a nedostatek základní hygieny. Děti, osiřelé a ztracené, nemají žádnou možnost vzdělávání nebo slušné budoucnosti. Dokonce se zavádí ještě více omezení vůči humanitárním misím. Súdánský konflikt má za následek selhání civilizace v Dárfúru a Čadu.

Súdánská vláda odmítla spolupracovat s Mezinárodním trestním tribunálem a vysmívá se tribunálu, který vydal příkazy k zatčení válečných zločinců, a není schopen, nebo jen nechce, dát tuto situaci do pořádku. V důsledku útoku na Omdurmán ve dnech 10. a 11. května ztratilo životy dalších 200 lidí.

Vyzýváme orgány v Súdánu, aby okamžite začaly spolupracovat s Mezinárodním trestním tribunálem. Očekáváme, že Rada Evropy učiní rozhodné kroky k zablokování přístupu k bankám v EU těm, kteří financovali konflikt v Dárfúru, a k zmrazení jejich aktiv.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Jako někdo, kdo v roce 2004 byl součástí fact-finding mission Evropského parlamentu v Dárfúru a v Čadu, jsem spoluzodpovědným politickým cestovatelem. Zažila jsem situaci, kdy dvanáctiletá znásilněná maminka vám na otázku, jak se jmenuje její dítě, odpoví: „Nevím, to dítě nemá jméno.“ A proto žádáme ratifikaci Římského statutu Súdánem, okamžitou spolupráci podle rezoluce 1593, okamžité vydání Alího Kušajby a Ahmada Hárúna. Ale především žádáme, aby Evropané ve svých jednáních s Ligou arabských států, a zejména ve svých jednáních s Čínou, požadovali důsledný postup Číny a Ligy arabských států vůči Súdánu. To jsou ti partneři, kteří nám mohou pomoci. Prosíme Radu a Komisi, aby nás o svých jednáních informovala.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Vážený kolego, Súdán je země, která uplatňuje svoje právo na odlišnost. Země, kde se násilí, teror a znásilnění vyskytují ve velké míře každý den nepotrestány. Země založená na jiných hodnotách, než jsou lidská práva. Situace je kritická: během pěti let roků od začátku konfliktu v Dárfúru přišlo o život více než 200 000 lidí. Osoby, které spáchaly zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, žijí na svobodě, někteří z nich zastávají v Súdánu vysoké pozice.

Soudní systém v Súdánu není schopen a ochoten vyrovnat se se situací v Dárfúru. Je potřebná reforma, systém musí být založen na mezinárodně uznávaných normách v oblasti lidských práv. Bezrestnost musí skončit. Zoufale potřebná je spolupráce ze strany súdánské vlády s Mezinárodním trestním tribunálem. Musí ratifikovat Římský statut Mezinárodního trestního tribunálu a zločince postavit před soud. Situace se musí změnit, musí se změnit hned.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Dnes, jak mnohokrát při takových příležitostech, když jednáme o zabíjení a porušování lidských práv ve světě, hovoříme o tom, kdo je za to zodpovědný. Ačkoliv se mi zdá, že si situace vyžaduje hlubší analýzu, protože za těmito konflikty, stojí vždy obchod se zbraněmi a ropa. Tento obchod se zbraněmi a ropou není organizovaný výhradně lidmi z této oblasti, kterých považujeme často za horší, ale je organizovaný lidmi ze skupiny národů, které by měly mít rozvinutější smysl odpovědnosti za ostatní. Pokud by to nebylo v zájmu těchto lidí, potom je velmi pravděpodobné, že zločiny, které obvykle rozebíráme během čtvrtčních odpolední, tak jako dnes hovoříme o Súdánu, by neexistovaly.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Vážená paní předsedající, opakovaně během čtvrtčních odpolední rozebíráme problematiku Súdánu, protože zvěrstva vůči lidským právům pokračují: vraždy, znásilnění, únosy, únosy dětí a konfiskace majetku. Slabá bezpečnost představuje problém pro muže, ženy, i děti v Súdánu, ale též pro lidi pracující v oblasti humanitární pomoci.

Tato lhostejnost jurisdikce ICC vedla k tomu, že se zločinci volně pohybují, je to zjevné zejména na lidech přitahujících publicitu, jako je bývalý ministr vnitra a bývalý vůdce milicí Džandžauí. Musíme vyzvat Súdán, všemi způsoby, které máme, aby podepsal Římský statut.

Znova naléhavě vyzývám EU a zbytek mezinárodního společenství, aby uplatňovaly morální a společenskou odpovědnost učiněním rozhodných kroků – které zahrnují konfrontaci Číny s úlohou, kterou hraje v Súdánu, a obchod se zbraněmi, jenž udržuje tuto situaci – na ochranu lidí v Súdánu a utečenců v sousedním Čadu a k ukončení tohoto konfliktu.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Vážená paní předsedající, v roce 2004 vyzvala Evropská unie Organizaci spojených národů k vytvoření Vyšetrovacího výboru pro zločiny spáchané v Dárfúru. Na základě doporučení tohoto výboru, Evropská unie požádala Radu bezpečnosti OSN o zjištění a předložení zprávy o situaci v Dárfúru Mezinárodnímu trestnímu tribunálu, což Rada bezpečnosti splnila přijetím rezoluce 1593 v roce 2005.

Během posledních několika měsíců Evropská unie opakovaně vyzývala súdánskou vládu k bezpodmínečné spolupráci s ICC.

V den výročí předložení zprávy o Dárfúru Mezinárodnímu trestnímu tribunálu, tj. 31. března 2008, předsednictví EU přijalo deklaraci jménem Evropské unie vyjadřující rozhorčení za selhání súdánské vlády, pokud se týká spolupráce s ICC. Evropská unie stejně tak vyjádřila své odhodlaní podpořit přijetí nových příslušných opatření vůči těm lidem, kteří nesou odpovědnost za nespolečenskou spolupráci Súdánu s ICC, pokud súdánská vláda selže v dodržování rezolucí OSN.

Dne 6. května 2008 jsem se zúčastnil setkání dárců a súdánské vlády – Súdánského konsorcia – které se konalo v Oslu. Na tomto setkání jsem připomněl súdánským partnerům, v rozhovoru na konferenci, že naše rozvojová pomoc je určena na podporu rozvoje v Súdánu a je podmíněná demokratickou přeměnou země, jak bylo uvedeno v komplexní mírové dohodě. Zdůrazňuji, že zásady představující základ komplexní mírové dohody se musí stejně týkat i Dárfúru, též že tu byla naléhavá potřeba obnovení bezpečnosti, rozmístění misí OSN a ulehčení humanitárního přístupu. Nedávné propuknutí násilí v Abyeji, oblasti plné problémů, které představují jednu z hlavních úloh při realizaci Komplexní mírové dohody v Súdánu, zdůrazňuje důležitost úplné realizace komplexní mírové dohody. Právě jsem vydal komuniké pro tisk s výzvou oběma stranám k jednání v souladu se všemi ustanoveními komplexní mírové dohody, včetně vyhlášení okamžitého příměří a stažení ostatních ozbrojených frakcí z města Abyei.

Súdánská vláda musí vědět, že mezinárodní společenství jako celok zůstane věrné vizi uvedené v komplexní mírové dohodě – nenásilného, stabilního a demokratického Súdánu, který dodržuje právní řád a lidská práva. Tento vzkaz nesměřuje výhradně súdánské vládě – musí si ho vyslechnout rovněž další ozbrojené povstalecké skupiny, jejichž politické důvody, ať jsou jakékoliv, neospravedlňují páchaní zločinů. Tribunál vydal množství zatýkáckých rozkazů, včetně zatýkáckého rozkazu na Aliho Kušajbu, velitele milicí Džandžauí.

Zasedání Rady bezpečnosti OSN, které se bude konat 5. června za přítomnosti prokurátorky ICC, Luisy Morenové-Ocampové, může být pro mezinárodní společenství významnou příležitostí, aby ukázalo jednotu

a aby vyslalo silný signál na podporu práce tribunálu. Zasedání Rady ve složení pro zahraniční vztahy, naplánované na konec června, velmi pravděpodobně tuto otázku přednese.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční na konci rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Chci se připojit k odsouzení neustáleho selhávání Súdánu při spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem a ochrany Ahmada Harúna a Aliho Kušajbu před ICC.

Do dnešního dne si konflikt v Súdánu vyžádal 300 000 obětí a z dva a pol milionu lidí udělal utečence z vlastního státu. Pokračuje v poskytování pomoci prostřednictvím Ministerstva pro humanitární záležitosti Ahmada Harúna. Žádám Komisi a členské státy, aby zastavily dotčené dodávky prostřednictvím tohoto ministerstva, aby tlačila vládu Súdánu na jeho odvolání z úřadu a aby ho ihned zatkl a odevzdala ICC.

Radi bychom napomenuli Čínu za její jednání v Dárfúru, ale v tomto případě je EU právě tak slabá, jako všichni ostatní.

14.2. Zadržení politických oponentů v Bělorusku (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o zadržení politických oponentů v Bělorusku⁽²⁾.

Marcin Libicki, autor. - (PL) Dnes znovu projednáváme porušování základních lidských práv v Bělorusku. Jako obvykle v takových případech víme, co dělají diktatoři. Diktatoři vždy bojují s organizovaným náboženstvím, protože to je velmi často nejsilnějším hlasem, který obyvatelstvo má. Stejně tak vždy bojují s odbory. Protože odbory v Bělorusku jsou dost slabé, takže z tohoto úhlu pohledu se Lukašenko může zdát pozitivní postavou, protože nemá nikoho, proti komu by bojoval, neboť se jim zde ještě nepodařilo vytvořit odbory. Kromě toho diktatoři vždy bojují proti opozici, která chce mít demokracii.

Ačkoliv je tu jedna věc, kterou bychom měli mít na mysli: Měli bychom si pamatovat, že Bělorusko je důležitým sousedem pro Evropskou unii na východě a měli bychom se k němu podle toho chovat. Máme určitý sklon považovat Rusko za jediného souseda na východě a zapomínat na skutečnost, že Bělorusko má být též partnerem EU na východě, protože je to velká země s obrovským potenciálem.

Věra Flasarová, autorka. - (CS) Dámy a pánové, Lukašenkův režim v Bělorusku zaslouží kritiku za represivní metody, jichž používá, za věznění politických odpůrců, za autoritativní metody vlády, cenzuru a za izolaci země. Neposkytování vstupních víz navíc brání poslancům Evropského parlamentu a národních parlamentů přesvědčit se o situaci země na vlastní oči. Všechny tyto věci připomíná i stanovisko mé frakce. Zastávám ale názor, že porušování lidských práv je třeba kritizovat podle absolutního kritéria a ne podle politického klíče a podle toho, kdo momentálně ve světě hraje prim. Tohle není v pořádku. Točíme se stále v kruhu a za celá tisíciletí jsme nebyli schopni udělat krok k objektivitě. Římané byli v právu vždy a jejich letopisci líčili jako křivdu, když napadený protivník měl tu drzost a začal se bránit.

Ale zpět k Bělorusku. Lukašenkův režim je především pokusem nerespektovat směr, kterým jde euro-atlantický prostor. Lukašenko si hraje na vlastním písečku a ignoruje fakt, že nevelké země se tak chovat nemohou, neboť jim to nedovolí nadnárodní kapitál. Neposlušná, budeš izolován a mezinárodní společenství podpoří opozici uvnitř země. Tak to funguje a všichni to víme, že je to tak. Lukašenko a jeho aparát jednají způsobem, který se jim dříve či později vymstí. Bělorusko se nachází v prostoru, který je strategicky důležitý pro Spojené státy a pro NATO. Současná administrativa Spojených států a vlády některých dalších zemí by si velice přály vtáhnout Bělorusko stejně jako Ukrajinu, Gruzii do NATO a poškodit tak Rusko.

Naše starost o lidská práva v Bělorusku by nebyla tak intenzivní, kdyby se ve skutečnosti nejednalo o Rusko. Otázkou ale je, zda oslabování Ruska je skutečně prospěšné z hlediska světové bezpečnosti. Domnívám se, že naopak může uvést do pohybu síly, se kterými si nikdo nebude vědět rady. Rusko je totiž zadržuje už několik tisíc let.

(2) Viz zápis.

Jacek Protasiewicz, autor. - (PL) Vážená paní předsedající, pane komisaři Micheli, poslanci Evropského parlamentu, kteří se zajímají o problematiku Běloruska, a ti, kteří kontrolují situaci v Bělorusku dostávají protichůdné informace. Na jedné straně, je tu přání, které bylo veřejně a oficiálně vyhlášeno, a to znormalizovat vztahy s Evropskou unií. Otevření kanceláře Zastoupení Evropské komise v Minsku je symbolem tohoto přání.

Na druhé straně, stejný měsíc policie brutálně napadla demonstranty, kteří chtěli oslavit devatenácté výročí vyhlášení nezávislosti země. Následující den orgány poslaly tajnou službu KGB na nezávislé novináře. O měsíc později byli aktivisté odsouzeni, a to se netýká jen opozice, dokonce i lidé, kteří se odvážili demonstrovat za občanská práva a práva podnikatelů, jak to učinili Andrej Kim nebo Sergej Parsukiwicz. Stejně jsme se nedávno dozvěděli, že Alexander Milinkiwicz byl uvězněn a pokutován jen z toho důvodu, že se setkal s obyvateli Běloruska a probíral s nimi veřejné záležitosti. Alexander Kazulin, nejvýznamnější vězeň, politický vězeň v současné Evropě, je stále ve vězení.

Z mé pozice předsedy delegace pro vztahy s Běloruskem, bych rád zažil den, kdy budeme moci předložit usnesení Evropského parlamentu týkající se změn v Bělorusku, které by učinily ze země součást civilizovaného evropského společenství.

Naneštěstí se to nestane dnes. Bez záruky základních práv svobodných a demokratických voleb, vyjádření politického názoru, svobody tisku a svobody vyznání není možné, aby Evropská unie uznala Bělorusko jako zemi, která je hodna spolupráce, nebo jako zemi, která je hodna pomoci. Nikdy nebudeme podporovat politiku, kterou praktikuje Alexander Lukašenko. Naopak, budeme podporovat nezávislé skupiny obyvatel a jednotlivců z Běloruska v jejich kontaktech s Evropskou unií v naději, že jednoho dne se země vrátí do normálu.

Marios Matsakis, autor. - Vážená paní předsedající, Bělorusko je krásná a důležitá země s velkým potenciálem rozvoje, který může vést k záviděníhodné prosperitě svých obyvatel. Naneštěstí, velmi důležité demokratické normy jsou v této zemi kompromitovány. Stává se to pro neschopnost vládních orgánů vyrovnat se s dodržováním práva na svobodu projevu a ostatních demokratických zásad. Toto respektování je nezbytným požadavkem každé nediktátorské vlády.

Zprávy z Běloruska o svévolném uvěznění občanů a opozičních aktivistů, použití nepřiměřené síly proti pokojným demonstrantům a utlačování novinářů nezávislých médií jsou důkazem jednání, které by mělo být a musí být ihned ukončeno. Vyzýváme běloruskou vládu, aby dostala rozum a změnila svou taktiku, čili zvolila cestu svobody a demokracie, namísto cesty útlaku a totalitarismu, která může vést jen ke zhoršení konfliktu s občany země a s mezinárodním společenstvím.

Milan Horáček, autor. - (DE) Vážená paní předsedající, pane komisaři Micheli, použití síly vůči nevládním organizacím, opozičním aktivistům, nezávislým novinářům v Minsku a ostatním běloruským občanům koncem března představuje drastické zhoršení politické situace v zemi, která je ve spárech despotického a diktátorského režimu.

Jediná německá politická nadace povolená v Minsku, byla uzavřena. Redakce novin jsou zavražďovány, aby v tisku nezveřejňovali kritické hlasy. Svobodné volby, svoboda shromažďování a svoboda projevu jsou velmi omezeny. Opoziční politici jsou systematicky trestně stíháni a odsuzováni k dlouhým trestům. Orgány zavádějí represivní opatření vůči občanským hnutím, odvoláváním se na nesrozumitelné zákony nevládních organizací, protiextremistické právní předpisy nebo použitím síly na rozeznání pokojných shromáždění.

Stejně tak my musíme podporovat kulturní a politický pluralismus v Bělorusku. Pro budoucnost země jsou důležité zkušenosti s demokratickými strukturami, zejména pro mladé lidi. Znovuotevření Evropské humanitní univerzity ve Vilniusu, běloruské exilové univerzity, která nabízí útočiště studentům, kteří jsou obětmi politického pronásledování, bylo moudrým krokem.

Dalším krokem musí být zjednodušení vízové povinnosti, k čemuž tento Parlament vyzýval při vícero příležitostech. Není správné, když EU dále potlačuje svobodu pohybu požadováním poplatku ve výši 60 EUR za vydání víz. To je téměř třetina měsíčního příjmu v Bělorusku, a proto je pro mnoho lidí téměř nedostupné. Co jsme dokázali s Ukrajinou, Moldavskem a Ruskem, bychom měli dokázat i s Běloruskem.

(potlesk)

Eija-Riitta Korhola, jménem skupiny PPE-DE. - (FI) Vážená paní předsedající, Bělorusko je jedinou evropskou zemí, která je stále pod totalitní správou a kde stále existuje trest smrti. Prezident Lukašenko pokračuje v pozorném dohledu nad společností a není ochoten uvolnit tuto zemi ze svých spárů.

Ale přese všechno vláda této země prohlásila, že chce vybudovat lepší vztahy s Evropskou unií. Znovu nastal čas, abychom vysvětlili Bělorusku podmínky spolupráce.

Jak uvádí usnesení, základními předpoklady úzké spolupráce ve smyslu evropské politiky sousedství jsou zrušení trestu smrti, svobodná média, svoboda projevu a shromažďování, svoboda vyznání, dodržování demokratických hodnot a okamžité propuštění politických vězňů. Toto usnesení vyzývá k okamžitému propuštění členů opozic, kteří byli uvězněni, což je zároveň projevem podpory a solidarity se všemi, kteří trpí pod současným běloruským režimem.

Budoucí týden přijdou členové běloruské politické opozice sem do Parlamentu, aby požádali EU o podporu petice zamítnuté Lukašenkem týkající se změny zákona potlačujícího náboženskou svobodu, který je účinný od roku 2002. Doufám, že toto důležité usnesení a budoucí týdenní společná rozprava přesvědčí běloruskou vládu o tom, že je to v jejím vlastním zájmu a zájmu obyvatel země.

Marianne Mikko, jménem skupiny PSE. – (ET) Vážení kolegové, při příležitosti dne lidských práv, 10. prosince, začala v Polsku fungovat televizní stanice Belsat s cílem podávat Bělorusům nezávislé informace o tom, co se děje v Bělorusku, Evropě a jinde ve světě. Stanice, která vysílá zejména v běloruskem jazyce, dosáhla v Bělorusku 10% sledovanost prostřednictvím satelitu.

Stanica pracuje pod neustálým tlakem. Na konci března vykonaly KGB a policie razii kvůli zadržení místních reportérů Belsatu. Jejich zařízení, jak přenosné počítače a vysílací technika, byly zkonfiskovány. Nezávislí reportéři žijí v neustálém strachu z odposlouchávání a uvěznění. Situace v Bělorusku, u přímého souseda Evropské unie, je stejně tvrdá, jako byla za železnou oponou. Jako předsedkyně moldavské a estonské delegace oznamuji, že obyvatelé Běloruska, které bylo též součástí Sovětského svazu, dnes potřebuje nezávislé informace tak, jako potřebuje kyslík. Belsat je skvělým startem, ale dobrá televize není laciná.

Novináři pracující pro Belsat Bělorusko bojují za demokracii; navštívili nás v Evropském parlamentu v březnu, potřebují naši všeobecnou podporu. Vyzývám Evropskou komisi a všechny členské státy, aby podpořily Belsat finančně i morálně. Nezapomeňme, že svobodný tisk je základním kamenem demokracie.

Janusz Onyszkiewicz, jménem skupiny ALDE. – (PL) Před několika měsíci osvobodil Lukašenko všechny politické vězně kromě Kazulina, kterému nabídli možnost opuštění země. To připomíná metody používané komunistickými orgány vůči opozici v Polsku. Zdálo se, že se ve svém důsledku může situace obrátit k lepšímu, ale jak řekl hrdina Ilji Ehrenburga z jeho známého průběhu: „Pokud propouštějí, znamená to, že budou přijímat nové.“ Dnes jsou vězňové znova plné vězňů, kteří jsou tam pro své politické přesvědčení, které vyjadřili na různých demonstracích.

Domnívám se, že je tu jen jediná správná odpověď na toto jednání, a to je rozšíření seznamu lidí, kteří mají zakázaný vstup do země Evropské unie. Tento seznam už existuje, ale skutečnost, že sám Lukašenko nemůže vstoupit do Evropské unie, není příliš přesvědčivá. Měli bychom sestavit podstatně delší seznam.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážená paní předsedající, znova se zabýváme situací v Bělorusku. Kazulin, Lukašenkův soupeř na post běloruského prezidenta, je stále ve vězení, Ačkoliv je nemocný. Demonstranti, kteří chtěli oslavit devatenácté výročí krátké běloruské nezávislosti a byli uvězněni dne 25. března 2008, jsou stále ve vězení. Vůči opozici je používán útlak, novinářům byl zkonfiskován majetek, byli zmláceni a vyhoštěni ze země.

Nedávno vyjadřil Lukašenko touhu ucházet se znovu o prezidentský úřad. Navíc se poprvé pokusil vydírat Evropskou unii upozorněním, že 50 % ropy, 50 % ropných produktů a 30 % zemního plynu přicházejícího do Evropské unie prochází přes Bělorusko. Toto je odkaz na plynovod Jamal–Evropa a ropovod Družba. Naproti tomu, a ve skutečnosti zejména proto, Evropská unie nemůže přestat bránit lidská práva. Měli bychom podpořit rozvoj občanské společnosti v Bělorusku, což zahrnuje materiální pomoc a přístup k nezávislým informacím.

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Vážená paní předsedající, během sedmnácti let od změn po rozpadu Sovětského svazu a oddělení svobodných nezávislých států, Bělorusko zůstalo pozůstatkem poslední diktatury ve střední a východní Evropě. V této zemi se dodržování lidských práv zdá být velmi daleko. Falšování volebních výsledků, odstraňování politických oponentů, uvěznění, bitky, potlačování svobody projevu a svobody tisku, potlačování shromažďování a především masové sledování obyvatelstva pomocí vysoce rozvinutého bezpečnostního aparátu – toto je každodenní realita, které čelí obyvatelé Běloruska.

Ráda bych též upozornila na zhoršení situace mnohých lidí žijících blízko hranic, včetně polské menšiny žijící v těchto oblastech, pro něž, po vstupu Polska do schengenského prostoru, je těžké kontaktovat svoje

rodiny žijící v Polsku, zejména z důvodu vysokých poplatků za víza. Tato situace, která představuje pokračující problém, vyžaduje rozhodná opatření ze strany Evropských zemí. Musí se zvážit nejlepší metody, které by se použily na poskytnutí podpory těm, kteří jsou v největší nouzi.

Urszula Gacek (PPE-DE). - Vážená paní předsedající, běloruský režim ukazuje svou nevsímovost vůči všem ústavním jistotám, které jsou pro demokracie zásadní. Omezuje svobodu zakladání a vstupu do politických stran, svobodu projevu, právo na alternativní zdroje informací a právo na svobodné a spravedlivé volby.

Zatýkáni politických oponentů v Bělorusku porušuje všechny tyto základní svobody. Britský politik 19. století Benjamin Disraeli jednou řekl: „Žádná vláda nemůže být dlouho v bezpečí bez silné opozice.“ Pokud Lukašenko utlačuje svou opozici, doufáme, že se Disraeliho slova naplní a že běloruským režimem utlačovaná opozice bude příčinou jeho definitivního pádu.

(potlesk)

Józef Pinior (PSE). - (PL) Vážená paní předsedající, pane komisaři Micheli, na půdě Evropského parlamentu se stále vracíme k problému Běloruska, země, která se z geografického pohledu ve skutečnosti rozprostírá ve středu Evropy a sousedí s Evropskou unií. Podle evropských norem je výjimečnou zemí v tom, že tam nevládne liberální demokracie nebo právní stát a má cenzuru. Dnešní rozprava se uskutečňuje v den výročí Pražského jara roku 1968, výročí chvíle, kdy lidé v Evropě konečně řekli „dost“ cenzuře a kontrole tisku.

Dnes chci věnovat svůj projev právě této problematice v Bělorusku. Měli jsme velmi zvláštní počítačový útok na nezávislá internetová média: Chartu 97, Rádio Svoboda a internetovou stránku Běloruský partizán. Zvláštní bylo, že útok začal den před demonstrací opozice, která se konala v den výročí černobylské katastrofy.

Internetová média v Bělorusku jsou jedinými nezávislými médii, protože většina médií je plně pod kontrolou běloruského režimu. Chartu 97 navštěvuje okolo 9 000 návštěvníků denně, v Bělorusku je více než 3 000 000 rodin připojených k internetu, to je 30 % obyvatelov. To ukazuje dynamiku a vitalitu společnosti v Bělorusku.

Pane komisaři Micheli, Evropská unie musí vážně přehodnotit, jaké opatření má přijmout na pomoc obyčejným lidem v Bělorusku.

Eugenijus Gentvilas (ALDE). - (LT) Jakmile Alexander Lukašenko začal pociťovat tlak ze strany Vladimira Putina díky plynu, pronesl přání bližších vztahů s EU. Ačkoliv dnes můžeme vidět, že to bylo jen prázdné gesto, které nebylo následováno úctou vůči lidským právům, svobodou tisku a ostatními evropskými hodnotami. Nebyla tu žádná reakce na to „co by mohla EU přinést Bělorusku.“ Politické zatýkáni a útlak pokračují.

EU by měla neodkladně poslat své experty na pozorování příprav podzimních parlamentní voleb, aby zjistili, jak se pozmeňují volební zákony a jestli opozice dostává možnost k projevu. Nemůžeme to ale omezit jen na pozorování voleb. To by byla obrovská chyba. Samozřejmě, že nejprve se potřebujeme ujistit, že diplomati EU a poslanci Parlamentu mají volný přístup na půdu Běloruska. Evropská komise a členské státy EU mají učinit vše, co je v jejich silách, aby toho dosáhly.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Vážená paní předsedající, Bělorusko, náš soused, je blízké především nám, protože tu žije mnoho Poláků. Pro nás Poláky je důležité, stejně jako pro obyvatele ostatních sousedních zemí, aby v zemi byla stabilní politická a ekonomická situace, protože poskytuje základ rozvoje a zlepšení kvality života našich obyvatel. Musíme též pamatovat, že jak Polsko, tak Bělorusko byly po 2. světové válce opuštěny a odevzdány sovětské nadvládě a nemohly počítat s pomocí zvnějšku. Ačkoliv se tato země stala nezávislou a nyní se může chlubit růstem HNP o 8 %, v letech 2003–2006 dokonce o 9,9 %.

Nepopíráme právo prezidenta Lukašenkna na výběr politického směru ve své zemi. Ale znepokojuje nás, když stále častěji slyšíme o porušování lidských práv v Bělorusku, což je porušením demokracie. To neovlivňuje jen občany Běloruska, ale též jiné, včetně Poláků. Z toho důvodu je toto usnesení prioritou a má podporu skupiny Unie pro Evropu národů.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Vážená paní předsedající, my v Evropě jsme se sblížili s několika bývalým sovětským státům na naší východní hranici. Ačkoliv, Bělorusko odmítá jakékoliv pokusy o dialog.

Protože v Bělorusku panuje diktatura, vyhlídky obyvatel, kteří si přejí otevřenější dialog zaměřený na západ, nemají šanci na naplnění. Pokud se lidé dovolávají demokracie nebo upozorňují na zneužívání ze strany režimu, hrozí jim uvěznění.

Musíme pokračovat v naléhání na běloruský režim, aby uvolnil železné sevření svých občanů. Jedním způsobem, jak to učinit, je udržování kauzy politických, sociálních a náboženských vězňů v pozornosti veřejnosti. Pokud se historie podívá zpátky, budou to tí vězni, kteří budou hrdiny boje za svobodu Běloruska, až jí bude konečně dosaženo.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Vážená paní předsedající, myslím, že toto je podeváté, co se zabýváme Běloruskem, a budeme v tom pokračovat, dokud poslanci reprezentující Bělorusko sedí tady s námi v Evropském parlamentu ve Štrasburku.

Nezbytně potřebujeme tři klíčové návrhy. Zaprvé, naléhavě žádáme vládu Běloruska, aby propustila své politické vězně – nejen politické vězně, kteří už byli zadrženi po určitou dobu, jako je Kazulin, ale též mnoho nových, kteří byli nedávno uvězněni za výkon základních práv, jako jsou svoboda vykonávat povolání jako novináři, svoboda projevu nebo právo demonstrovat.

Zadruhé, dovoláváme se změny náboženského zákona a absolutní svobody vyznání. Existují evropští křesťané, kteří jsou utlačováni tady v srdci Evropy a my v Evropském parlamentu to nemůžeme tolerovat. Musíme tomu tedy vzdorovat celou naší energií.

Zatřetí, bezodkladně potřebujeme zabezpečit, aby se nám Bělorusko konečně otevřelo nám, poslancům Evropského parlamentu a evropským občanům, aby zeď izolace, kterou běloruský režim postupně uzavřel vlastní lidi, byla prolomena, abychom se toho mohli zúčastnit a diskutovat o problému a abychom mohli pomoci rozvoju nějakého Běloruského jara, 40 let po Pražském jaru.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Vážená paní předsedající, náš vzkaz panu Lukašenkovi, a též mezinárodnímu společenství, je, že Evropský parlament se zajímá a bude neustále zajímat o situaci v Bělorusku, posledního diktatury v Evropě.

To platí zejména o uvěznění mírumilovných občanů z politických důvodů. Představitelé režimu v Minsku nedávno naznačili, že by rádi zlepšili vztahy s Evropskou unií. Ale základní podmínkou angažování se ve smysluplném dialogu je propuštění všech politických vězňů, ukončení svévolných uvěznění, zabezpečení svobody projevu a nezávislost soudní moci a povolení účasti opozice v politickém životě.

Nakonec, bych se rád připojil k žádosti paní Mikkové v apelování na EU ohledně rozšíření své politické a zejména materiální podpory projektů nezávislé televizní stanice Belsat. To je pravá cesta, jak změnit situaci v Bělorusku, nikoliv nezbytně naše usnesení.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Vážení kolegové jsem velmi smutná, že situace týkající se demokracie, lidských práv a právního státu se v Bělorusku nezlepšuje. Arogance moci Alexandra Lukašenka nemá hranic. Prohlášení běloruské vlády o jejím úmyslu zlepšit vztahy s Evropskou unií jsou výsměchem demokratickému světu.

Veřím, že symbolické datum 25. března 2008, kdy Lukašenko v Minsku použil bezpečnostní složky proti pokojným běloruským občanům, bude podobně jako na Slovensku historická svíčková manifestace 25. března 1988 zahájením konce totality i v Bělorusku. Vyjadřuji solidaritu se sjednocenou demokratickou opozicí Běloruska a se všemi běloruskými občany.

Vyzývám Radu a Komisi, aby posoudily možnosti snížení nákladů na víza pro běloruské občany, kteří vstupují do schengenského prostoru, což je jediným způsobem, jak zabránit zvyšování izolace běloruských občanů.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Vážená paní předsedající, pane komisaři Micheli, pro dosažení demokratizace a ekonomické transformace se musí orgány v Bělorusku zúčastnit dialogu se všemi politickými skupinami, včetně opozice, a uspořádat svobodné volby. Země střední a východní Evropy, včetně Polska, mohou sloužit jako příklad.

Aby se změnilo povědomí lidí v Bělorusku a aby byly pochopeny zásady demokracie a volného trhu, je velmi důležité, abychom zjednodušili a zintenzivnili kontakty mezi Běloruskem a zeměmi EU. To vyžaduje značné zjednodušení a liberalizaci procesu udělování víz a snížení poplatků za vydávání víz občanům Běloruska.

Země Evropské unie by měly otevřít své univerzity a ostatní instituce vyššího vzdělávání studentům z Běloruska a poskytnout jim příspěvky z EU, vnitrostátních, místních a soukromých fondů. EU by se měla otevřít Bělorusku, i přes to, že to současné orgány nechťejí.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Vážená paní předsedající, pane komisař Micheli, rád bych dodal jeden bod k těmto politickým a ekonomickým obavám. Vzhledem k tomu, že pan komisař Michel chápe důležitost vzdělávání jak v rámci Evropy, tak za jejími hranicemi, a já osobně diskutuji se studenty z Běloruska, mnoho z nich vzděláváme na Katolické univerzitě v Lublinu, rád bych řekl následující: Pan komisaři, velmi bych doporučil zvýšení finanční a jiné podpory za tímto účelem, protože investice do vzdělávání běloruských studentů pomůže Bělorusku samotnému a bude znamenat i investici do Evropy.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Vážená paní předsedající, Bělorusko, Bělorusko z roku 2008, je skvrnou na svědomí nás všech. Je hanebné, že na začátku 21. století existuje v Evropě totalitní stát. Během našich čtvrtletních zasedání v Štrasburku rozebíráme porušování lidských práv ve světě. Bělorusko je ale nejbližší soused Evropské unie.

Mám dojem, že do roku 1989, dělaly západní demokracie všechno, co mohly, aby osvobodily mnohé utlačované země od sovětské okupace. Dnes Bělorusko zůstává takové, jaké bylo. Mám dojem, že ačkoliv tu už není mnoho zemí, jen jedna, děláme toho méně. Rozhodně toho neděláme dost. Je jasné, že nemůžeme mít přímý politický a ekonomický vliv na to, co se děje v Bělorusku, ale můžeme ovlivnit to, zda nezávislé informace, které povzbuzují lidi v Bělorusku k boji za nezávislost, zde budou vysílány.

Louis Michel, člen Komise. - (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pozitivní spád udalostí v Bělorusku způsobený propuštěním pěti ze šesti politických vezňů se zdá být u konce. Bohužel obnovený tlak na občanskou společnost a množství obzvlášť tvrdých a nepřiměřených rozsudků zničilo tuto pozitivní atmosféru. Dále odsuzujeme politické zatýkání a způsob, jakým se zachází s občanskou společností a nezávislými médii.

Zároveň musí Bělorusko pochopit, že si stojíme za svým, když podmiňujeme naše partnerství dosažením pokroku v dodržování demokracie, lidských práv a právního státu. Ačkoliv na dosažení tohoto pokroku potřebuje Bělorusko přijmout množství nezbytných opatření. Tato opatření zahrnují bezpodmínečné propuštění všech politických vezňů, včetně Alexandra Kazulina.

Rovněž zahrnují i uskutečnění parlamentních voleb naplánovaných na září, které musí vyhovovat demokratickým zásadám. Z tohoto důvodu žádáme, aby mezinárodní pozorovatelé OBSE/ODIHR (Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě/Úřad pro demokratické instituce a lidská práva) měli neomezený přístup. Běloruské orgány nás informovaly o svém záměru povolit krátkodobé i dlouhodobé pozorovatele, a jistě svoje slovo dodrží. Přirozeně, přítomnost pozorovatelů z Evropského parlamentu by byla dodatečným zdrojem hodnotné expertízy. Je též nezbytné, aby se opoziční strany spravedlivě zúčastnily těchto voleb. V úvahy vezmeme jakékoliv návrhy Parlamentu k této problematice.

Nevyvratitelným důkazem rozvoje by byla přítomnost opozice v tomto Parlamentu, což se však nestalo. V takovém případě by byla Evropská unie připravena odpovědět pozitivně, což potvrdila minulý i měsíc v prohlášení týkajícím se postihů a vývoja, který by napomohl snížení těchto postihů.

Nyní bych přednesl problematiku, v níž máme pevný názor: kontakty s Bělorusy. Jakkoliv politováníhodná může být situace v Bělorusku, musíme rozšířit naše kontakty. Přirozeně, zachovávají se omezení na úrovni ministerských kontaktů s běloruskými orgány. Ale i tak si myslím, že je nezbytné, abychom rozlišovali mezi politickou a technickou úrovní. Proto Komise pořádá setkání, kde se projednávají technické otázky, jako jsou energetika, doprava a životní prostředí, s experty z běloruské státní správy. Tyto kontakty jsou způsobem, jakým můžeme předat různé vzkazy v záležitostech, v nichž zastáváme pevný názor.

Skutečnost, že v současnosti máme delegaci v Minsku, nám umožní též navázání bližšího spojení s běloruskou státní správou, stejně jako s občanskou společností, místními nevládními organizacemi, nezávislými médii a studenty, těm všem máme povinnost pomoci, jak jste správně poukázali ve vaší zprávě a jak uvedli další řečníci. Kromě toho se poskytuje pomoc Evropské humanitní univerzitě, která je v současnosti v exilu ve Vilniusu a která tu bude pokračovat ve svých aktivitách, dokud se nebude moci vrátit do Běloruska.

Na závěr, rád bych nastínil téma, které se znovu a znovu objevuje: víza. Jsme si všichni vědomi, že za daných okolností nemůžeme začít jednání o snížení vízových omezení ze strany Rady – to nám ale nebrání využít pravomoci, kterou nám poskytuje Schengenská dohoda jako součást konzulárních práv.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční na konci rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 142 rokovacího pořádku)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji paní předsedající. Byli jsme tu naneštěstí předtím se zatýkaním všech, kteří oponovali vládnoucímu režimu, a to bez rozdílu. Tento Parlament až příliš často jednal s Běloruskem: příliš mnoho slov a tak málo smysluplných činů.

Měli bychom si povšimnout skutečnosti, že Lukašenkův režim je k Evropské unii otevřeně nepřátelský a že naše žádosti ve vztahu k lidským právům a demokratizaci v Bělorusku padají na neúrodnou půdu. Zintenzivňujeme naše kontakty s občanskou společností a domácími hnutími při hledání cesty změny: Sacharovova cena toho byla prvním konkrétním důkazem.

V tomto směru potřebujeme další vývoj. Nedávno jsem byl v Bělorusku a všiml jsem si, že obyvatelé si stále více uvědomují potřebu změny, změny, která by zabezpečila svobodu, spravedlnost, rovnost a demokracii. Vyzývám Komisi, aby upřela pozornost na Bělorusko, zemi, která má strategickou polohu k zajištění míru a bezpečnosti celého evropského kontinentu.

14.3. Rostoucí napětí v Burundi (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o rostoucím napětí v Burundi⁽³⁾.

Alain Hutchinson, autor. – (FR) Vážená paní předsedající, pane komisaři Micheli, dámy a pánové, nepřejeme si, aby Parlament jednal o situaci v Burundi právě v této chvíli, protože, jak víte, burundské orgány v současné době jednájí s FNL, Národními osvobozeneckými silami; dosáhli rozhodující fáze, která konečně přináší pozitivně vyhlídky a která by, doufejme, měla vést k praktickému uskutečnění dohody podepsané v Dár-es-Salámu, jejímž cílem je ukončení bojů, násilí a nejistoty postihujících zemi. Jak už víme, třepot křídel motýla ve Štrasburku může někdy rozpoutat hurikán tisíce míl daleko.

Na druhé straně by bylo nemyslitelné, kdychom nehovořili o situaci v této malé zemi, osiřelé, pokud se týká jejího rozvoje, zbavené svého přírodního bohatství, které často přitahuje dárce. Z tohoto důvodu, se souhlasem ostatních politických skupin, jsme chtěli toto usnesení změnit na výzvu k pozitivnímu kroku vůči této přidružené zemi nacházející se v neklidném regionu Velkých jezer. Chtěli jsme zopakovat odhodlání EU, zejména to parlamentní a Vaše, pane komisaři Micheli, k hledání nových řešení rozvojové pomoci, která by byla efektivnější v těch zemích, které jsou oslabeny konflikty – v tomto případě, občanskou válkou – zemích, kde otázky jak proces obnovy demokracie, obnovení zničených veřejných služeb a znovuzavedení strategií v takových základních oblastech, jako jsou zdraví a vzdělávání, protože tyto mohou být adresovány a podporovány efektivněji a rychleji. Chtěli jsme, aby toto usnesení tvořilo součást akčního plánu pro Burundi, o jehož vypracování bylo požádáno Nizozemsko. Burundi bylo vybráno – a my jsme potešeni, že byla vybrána právě tato země – jako jedna ze tří pilotních zemí s tímto novým přístupem. Proto jsme vyjasnili naše přání. Radi bychom z Burundi učinili vzor rozvoje země, a abychom to dosáhli, chceme podpořit orgány této malé země finančními zdroji a podporou nutnou k občanské, politické a ekonomické obnově.

Parlament bude velmi podrobně sledovat vývoj, no též vyzývá burundských poslancův zo všechních politických seskupení, aby naléhavo hledali cesty a způsoby jak vrátit jejich institucí zpět do života, potom jak im bylo zabráněno v převážání jejich činnosti během víceerých mesácv, s cílem vést diskusí a volit, stejně jak dovolit burundské vládě zrealizovat projekty zaměřeny na obnovu jaku je dlouho očekávaná reforma súdneho a zdravotného systému v rámci ostatních oblastí vyžadujících urýchlené jednání.

Nakonec, bychom rádi poukázali na to, že Burundi, jedna z nejhudších zemí světa, dostává nejnižší rozvojovou pomoc na osobu. To nemůže pokračovat. Rádi bychom požádali, aby byly rychle poskytnuty dodatečné finanční prostředky na financování prioritních rozvojových programů, a především obnovu zničené infrastruktury. jen pět členských států, spolu s EU, je přítomno v Burundi, zemi, kde třeba obnovit vše. Doufáme, že tyto země nejprve efektivně sladí své snahy před jakýmkoliv rozhodováním v hlavních městech Evropy, a že delegace na půdě Burundi pověřené realizací rozvojových plánů budou pokračovat ve společné práci, a též že množství tohoto personálu vzroste.

Na závěr bych rád zdůraznil bod v našem usnesení, který se vztahuje na udržování, a možné navýšení, nejpotřebnější humanitární pomoci, a též bych rád požádal, aby byly přípravy na čerpaní této pomoci učiněné v souvislosti s urychlením rozvojových postupů, jejichž realizace je komplexnější. V této souvislosti bychom chtěli zajistit, aby viditelnost opatření učiněných místními burundskými orgány s podporou Evropské unie a členských států, byla náležitě potvrzena. Kromě usnesení o konfliktu s FNL a obnovení větší bezpečnosti,

(3) Viz zápis.

burundští obyvatelé naléhavě potřebují zlepšení rozvoje své země, které by se odrazilo v jejich neklidném každodenním životě.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Vážená paní předsedající, obnovení nepřátelství v Burundi představuje krok zpět v tom, co už je křehkým vývojem.

Desítky mrtvých a tisíce vystěhovaných lidí ukazují, že snahy o vybudování míru nejsou, přinejmenším v této chvíli, dostatečné. Odpovědnost za tuto situaci by měla být společná.

Je politováníhodné, že FNL se znovu chopily zbraní, ale musíme říci, že tu padlo mnoho obvinění z porušení lidských práv burundskými ozbrojenými silami a policií.

Je též jasné, že by nestabilita v Burundi mohla mít v oblasti významné a vážné následky, zejména v Konžské demokratické republice a Rwandě.

Souhlasím s tím, že v Burundi je větší stabilita od doby, kdy vstoupila v platnost nová ústava nasledovaná všeobecnými volbami. To rovněž posílilo potřebu nastolení míru a založení komise pro usmíření jako prostředku vybudování jistoty. Evropská unie musí podpořit takovou iniciativu finančně i logisticky.

V tomto kontextu, a zejména vzhledem k tomu, jak už bylo řečeno, že Evropská unie vybrala Burundi jako pilotní zemi pro zavedení prioritního akčního plánu zaměřeného na zvýšení rychlosti a účinnosti podpory, si myslím, že si toto usnesení zaslouží zvláštní pozornost. Pozornost věnovaná nejen Evropskou komisí, ale zejména členskými státy, a to především dvěma návrhům.

Prvním je návrh zvýšení finančních zdrojů, které Evropská unie poskytuje Burundi, obzvlášť při příležitosti přehodnocení 10. ERF v polovině období.

Druhým je, že v rámci potřebného akčního plánu má být prioritní podpora poskytnuta programům lepšího řízení a správy demokratického státu a zdravotnické politiky prostřednictvím vybudování zdravotnických středisek a obnovení sítě nemocnic, programům poskytnutí bezplatného základního vzdělávání podle rozhodnutí vlády Burundi a pokračujícím snahám o obnovení infrastruktury v zemi.

Erik Meijer, autor. – (NL) Vážená paní předsedající, stejně jako Súdán, o kterém jsme diskutovali už brzy po poledni, je Burundi etnicky rozdělená země s dlouhodobým nesouladem mezi různými skupinami obyvatelstva.

Problémy, které tak vznikají se mnohem hůře řeší v Burundi, než v jiných afrických zemích. Je složité určit geografické hranice mezi územími, které jsou většinou teritorií různých etnických skupin. Je to podobné kastovnímu systému, který původně existoval v Indii. Před německou a belgickou kolonizací tvořili většinu obyvatelstva v Burundi příslušníci kmene Hutuů, menšinu tvořili lidé z Rwandy a příslušníci kmene Tutsi. Tutsiové, kteří jsou od Hutuů rozeznatelně odlišni vzhledem, byli vládnoucí skupinou. Kmen Hutu byl pod jejich kontrolou.

V evropském koloniálním období proběhly pokusy o změnu této situace, ale nikoliv s cílem rovnosti a rovných práv pro kmen Hutu. V té době bylo hlavním cílem postavit tyto dvě etnické skupiny proti sobě, aby byla nizozemská a belgická správa silnější. Dokonce i po vyhlášení nezávislosti nebylo nalezeno trvalé řešení starých problémů. Burundi bylo ušetřeno velké vojenské akce uskutečněné většinovým kmenem Hutu na severu v sousední Rwandě s cílem odstranit těžko zvládnutelné menšinové příslušníky kmene Tutsi. To může být i kvůli skutečnosti, že mezi Hutuy byla méně rozšířena emancipace.

Pokud v usnesení hovoříme o čtrnáctileté občanské válce, mírových jednáních, opozičním hnutí FNL, ozbrojení rebelů a bojích, které znovu propukly 17. dubna, musíme si uvědomit jejich pozadí a nevyřešené problémy. Hlavním důvodem usnesení je, že násilí musí skončit a musí být dosaženo dohody. Souhlasím s tím a především v tomto bode vidím důvod k optimismu. Usnesení též vyzývá k evropské podpoře demokratické vlády, vzdělání a zdravotní péče. My sami k tomu můžeme přispět.

Filip Kaczmarek, autor. – (PL) Vážená paní předsedající, pane komisaři Micheli, jsme velmi potešeni, když slyšíme o znovuotevření jednání a mírových rozhovorů mezi Národními osvobozeneckými silami a vládou v Burundi. Toto není první pokus rebelů a vlády o dohodu. Hluboce doufáme, že dohoda přinese ukončení krvavého konfliktu.

Tento konflikt nemá za následek jen nevinné oběti, ale především destabilizaci křehké rovnováhy a způsobuje nárůst napětí v zemi, která zažila pozitivní výsledky po mírové smlouvě z roku 2003. Po mnohých letech konfliktu v Burundi se země sama snaží o obnovu a návrat na mezinárodní scénu a začala být i úspěšná.

Paradoxem je skutečnost, že problém, kterému v současnosti čelí Burundi, není způsobený kmenovými konflikty mezi Hutuy a Tutsii, ale byl způsoben jediným velmi radikálním křídlem kmene Hutu – FNL, které nepřijalo mírovou smlouvu a stále se snaží bojovat proti koaliční vládě, která též zahrnuje příslušníky Hutuů. Mezinárodní společenství by mělo poskytnout svou podporu mírové dohodě a tento konflikt ukončit.

Marcin Libicki, autor. - (PL) Ještě jednou diskutujeme o zločinech spáchaných v různých zemích světa, bez přestání budeme pokračovat v těchto diskusích, pokud bude mít Evropská unie společnou zahraniční politiku. Navíc společná zahraniční politika může být účinná jen tehdy, pokud má Evropská unie vojenskou sílu. Lisabonská smlouva, která vytváří něco jako ministerstvo zahraničních věcí, nevyřeší problém, pokud tu nebude vojenská síla.

Prezident Lech Kaczyński řekl, že Evropská unie by měla mít svou vlastní armádu. Nedávno o tom hovořil i prezident Sarkozy. Domnívam se, že tato otázka by měla být zařazena do programu veřejné diskuse v Evropské unii. Měly by se přednést konkrétní návrhy politického řešení a následné právní řešení. Bez vojenské síly nemůže být zahraniční politika. Pokud jsou pro nás důležité integrita a síla EU, potom EU musí mít svou vlastní armádu, aby mohla zasahovat v situacích, jako je situace v Burundi.

Marios Matsakis, autor. - Vážená paní předsedající, Burundi bylo nejistým státem mnoho let. Barbaské činy, které se udály v devadesátých letech mezi Hutuy a Tutsii navždy zůstanou vryty hluboko v našich myslích a navždy budou znepokojovat naše svědomí. Četné pokusy mezinárodního společenství, stejně jako regionálních účastníků, stále nevyústily do žádoucího dlouhotrvajícího míru a stability v této oblasti. Ačkoliv musíme říci, že bylo dosaženo velkého pokroku.

Nedávné vojenské konfrontace mezi státními vojenskými složkami a Národními osvobozeneckými silami skončily ztrátami na nevinných životech a jsou nejznepokojivější. Obě strany si musí uvědomit, že musí vyřešit svoje problémy u jednacího stolu, a nikoliv na bojišti. Obě si musí uvědomit, že násilí jen plodí více násilí. Povstalecká skupina musí veřejně odsoudit násilí a složit zbraně, ale zároveň musí burundská vláda zastavit poskytování beztrestnosti a utajování zločincům z řad bezpečnostních sil, mučení a protizákonné věznění.

Doufejme, že zdravý rozum nakonec zvítězí a že hlavní zúčastněné strany tohoto krutého boje v Burundi dokáží vyřešit své problémy mírovou cestou z důvodu bezpečnosti a prospěchu lidu vlastní země.

John Bowis, jménem skupiny PPE-DE. – Vážená paní předsedající, v mysli vidím krásnou zemi. Vidím lidi bojující s překonáváním následků zvěrstev občanské války. Vidím tyto pomníky násilí. Vidím chudé lidi bojovat o přežití. Vidím v noci uzavřenou Bujumburu, jak se člověk snaží vrátit zpět domů před zahájením zákazu vycházení zavedeném kvůli násilí. Vidím zdravotní problémy, malárii, problémy s dýcháním a hygienou. Vidím utečenecké tábory – lidi vracející se nevědouce přesně, kde je jejich domov, lidi vracející se zpět z Tanzanie a lidi přicházející z oblasti Kivu v Konžské demokratické republice.

A nyní samozřejmě znova vidíme násilí, FNL a jejich porušování dohod. Znovu vidíme obvinění z mučení a hrubého zacházení. Burundi potřebuje naši pomoc. Stejně potřebuje sebekontrolu, aby už nikdy neskĺouzlo do nesnášenlivosti a nelidskosti.

Glyn Ford, jménem skupiny PSE. – Vážená paní předsedající, lutujeme nedávných konfliktů mezi státními ozbrojenými silami a povstaleckými Národními osvobozeneckými silami v Burundi. Vyzýváme obě strany, aby respektovaly přímeří ze 7. září minulého roku, a zejména požadavku, aby byl vůdce FNL, Agathon Rwsa, plně zapojený do mírového procesu. Žádáme Komisi, aby poskytla zdroje na ulehčení opětovného zapojení bojovníků FNL do společnosti, aby pomohla v poskytování podpory utečencům, a zejména aby demobilizovala dětské vojáky, které jsme objevili v této zemi.

Od vlády v Burundi požadujeme dodržování právního řádu, ukončení atmosféry beztrestnosti a zajištění toho, že ti, kdo jsou vinni, budou okamžitě postaveni před soud. To požadujeme od Komise a vlády.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Vážená paní předsedající, jak jsme už slyšeli, válka v Burundi, která pokračuje 14 let, má za následek obrovské množství utečenců uvnitř země, nedostatek potravin a hrozné násilí, dokonce i na straně těch, kteří by měli lid chránit.

Ačkoliv poslední ozbrojené konflikty znova narušili hledání souladu a způsobily podiv nad tím, zda ještě existuje dostatečná víra a politická vůle obou stran k mírovým rozhovorům, zdá se že byly učiněny důležité kroky správným směrem. Výsledkem dlouhých a složitých jednání mezi několika stranami je, že povstalečtí vojáci souhlasili s propuštěním značného množství dětských vojáků do začátku května.

Burundi nezbytně potřebuje pomoc členských států EU vzhledem k humanitární krizi, jak bylo požadováno v usnesení, a já rovněž vyzývám každého k podpoře této pomoci.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Vážená paní předsedající, vystupňované napětí v Burundi, občanská válka mezi etnickými skupinami a násilí je třeba okamžitě ukončit. Stovky zabitých a zraněných lidí je cena, kterou platí za tento konflikt neozbrojených civilistů. Je nezbytné, aby bylo respektováno příměří, je nezbytné, aby se zapojily mírové jednotky. Finanční podpora, kterou Burundi poskytne Evropská unie, musí být důkladně kontrolovaná a usměrňovaná především na humanitární účely, obzvláště na zdravotní péči, bezpečnost a vzdělání dětí.

Louis Michel, člen Komise. - (FR) Vážená paní předsedající, dámy a pánové: EU vyzvala zúšastněné strany k obnovení dialogu jako jediného prostředku, kterým může být dosaženo pokrok směrem k všeobecnému míru a smíření představujícím naději lidu v Burundi. Evropská komise je potěšená tím, že se 16. května 2008 delegace z Palipehutu – FNL, která je stranou za osvobození Hutuů – Národními osvobozeneckými silami –, vrátila do Bujumbury, a doufám, že pro obě strany bude možné pokračovat v rozhovorech.

Dávám přednost tomu, abychom nechali jedné straně odpověď, kterou jsem připravil, protože jsem poslouchal množství připomínek a cítím, že je mou povinností uvést nová fakta.

Rád bych vám řekl – ve zkratce, a abych se vyhnul opakování vynikajících projevů, které jsem si vyslechl, zejména projev pana Hutchinsona, pana Kaczmareka a pana Bowise – zaprvé, že současná situace v Burundi nemá nic společné s etnickými problémy a tvrzením, že se jedná o etnické krizi, to vidíme z jiné a extrémně nebezpečné perspektivy. Z tohoto důvodu se přikláním k názoru pana Hutchinsona, ačkoliv do určité míry lituji, že se tato diskuse koná zde a nyní. Koná se v dost nepříhodném čase, protože si myslím, že nyní bychom měli dát příležitost politickému dialogu. Řeč, kterou jste přednesl, pane Meijere, o etnickém sporu, je nesmírně nebezpečná spekulace.

Zadruhé, pan Hutchinson označil následující fakt: mezinárodní společenství, zachycené v současném stavu, to se týká i Světové banky – tomuto tématu jsem se věnoval v rozhovoru s Bobem Zoellickem – a Komise, jsou v zajetí našich postupů, které nám brání, když je země vehnána do formální demokracie, uvolnění fondů, aby ukázaly mírové dividendy; toto je jeden z důvodů, proč Burundi pokládá za těžké znovu se pohnout vpřed, tak jak je tomu v případě Libérie, jak je to v případě Konžské demokratické republiky, jak je to v případě jakékoliv země zařazené do skupiny postkonfliktních zemí. Jsme v zajetí našich postupů, nemáme žádnou flexibilitu, a proto nemůžeme poskytnout rychlou reakci na potřebu obnovy těchto zemí, a v tom spočívá skutečný problém Burundi.

Vyhnou se komentování projevu, který vyzýval k nasazení evropských vojenských sil – netvrdím, že je to samostatná problematika – ale je to evidentně problematika, která je do určité míry mimo rámec této diskuse. Pokračujeme v podpoře Burundi, politicky i finančně, v jeho snahách o budování míru a sociálního a hospodářského zotavení. Rád bych poukázal na to, že naše závazky spolupráce v období 2008–2013 v současnosti dosahují 188 milionů EUR, přičemž bylo navrženo, aby mohly být tyto finance ještě zvýšeny během přezkumu v polovině období. V této souvislosti vám musím připomenout pravidlo, že tuto úroveň financování bude možno zvýšit jedině tedy, když Burundi patřičně převezme všechny finance vyčleněné na počáteční objem pomoci. To je pravidlem, a doufám, že země bude v takové situaci, aby z tohoto přezkumu v polovině období měla prospěch.

Strategie přijatá pro toto nové období zahrnuje zvýšení naší rozpočtové podpory a určuje dvě oblasti, kterým se má věnovat pozornost: zaprvé, obnova a rozvoj venkova, který je klíčový pro zabezpečení přežití obyvatelstva, a zadruhé, oblast zdravotní péče. Naše snahy o podporu této země při její sociální a hospodářské obnově ukazují burundskému lidu to, co mohou očekávat od mírových dividend jako podnětu ke zlepšení situace. Burundi bylo vybráno jako pilotní země s cílem realizace závěrů Rady z listopadu 2007, to už bylo připomenuto, a já jsem potešen, že bylo vybráno právě takto. Též jsme se dohodli, spolu se Světovým potravinovým programem OSN, na zavedení pilotní operace v Burundi, zejména v oblasti vzdělávání a zajišťování potravin pro školáky, protože je zřejmé, že když je dětem poskytnuto jídlo zdarma, budou se chtít přirozeně vrátit zpět do školy. Též vypracujeme případovou studii, která bude zahrnovat Burundi.

V blízké budoucnosti navíc navštívím Burundi, protože Komise se ve velké míře účastní všech těchto snah o zprostředkování. Rád bych dodal, že v době kdy jsem byl ministrem zahraničních věcí, jsem se přímo zúčastnil jednání v meste Arusha s prezidentem Mandelou, čili tuto problematiku znám dost dobře, a mohu vám říci, pane Meijere, že burundská ústava, burundský právní systém a burundský parlament – národní shromáždění a parlament – poskytují všechna ústavní řešení, která jsou potřebná k tomu, aby se tento etnický problém dostal pevně pod kontrolu. Takže to není etnická otázka, je to otázka nepokojů v rámci jedné

etnické skupiny spíše než s jinou skupinou a je to očividně rozdílný problém od toho, který se týká FNL. FNL nyní musí přijít k jednacímu stolu, stát se skutečnou politickou stranou a podílet se na zotavení a obnově země.

(potlesk)

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční na konci rozprav.

15. Složení parlamentu: viz zápis

16. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Pro výsledky a ostatní podrobnosti hlasování: viz zápis)

16.1. Súdán a Mezinárodní trestní tribunál (hlasování)

16.2. Zadržení politických oponentů v Bělorusku (hlasování)

16.3. Rostoucí napětí v Burundi (hlasování)

17. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

18. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

19. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

20. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

21. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

22. Termíny příštích zasedání: viz zápis

23. Prerušení zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:25)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 9, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0285/08)

Předmět: Reformy v Černé Hoře

Jak Rada hodnotí reformní proces v Černé Hoře, především pokud jde o správu, spravedlnost, vzdělávací politiku, menšiny a zejména soukromé vzdělávání?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Na základě zprávy o činnosti, kterou vypracovala Komise, si Rada v prosinci 2007 všimla pokroku, který Černá Hora udělala v průběhu minulého roku, včetně přijetí ústavy a vybudování potřebného právního systému a institucí, následujícího po vyhlášení nezávislosti. Rada zdůrazňovala, že je třeba, aby Černé Hory vytvořila novou ústavu v souladu s evropskými normami a setrvala ve snaze o rozšiřování konsensu na základních znacích budování státu. To Černou Horu povzbudilo k pokračování ve zlepšování organizačních schopností a ve snaze dosáhnout významných výsledků reformem, především v posílení právního řádu a v boji proti korupci a organizovanému zločinu.

Z pochopitelných důvodů jsou správní kapacity slabou stránkou nově založené země. Představitelé Černé Hory se snaží přesně pojmenovat nedostatky a vláda pokračuje ve snaze rozšířit správní kapacity a dokončit reformu veřejné správy. Přestože byl právní systém dokončen, zůstává ještě mnoho práce, kterou je třeba vykonat. K dosažení vládních cílů budou potřebné náležité zdroje. Celkový pokrok v této oblasti byl pomalý, a proto je veřejná správa stále slabá a neúčinná.

Nová ústava vnesla změny do soudnictví, které se v důsledku toho stalo méně závislým na parlamentu. Zákony dané ústavou je však třeba zavádět do praxe. Navzdory jistému pokroku soudní reforma v Černé Hoře teprve začíná.

Zásady vzdělávání se dostávají na evropskou úroveň také jen pomalu. Přístup k základnímu vzdělání je v Černé Hoře téměř optimální.

Byl zaveden nezbytný systém na ochranu menšin. Po vyhlášení nezávislosti podepsala Černá Hora Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin a Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků. Ústava poskytuje pevný základ pro ochranu menšin, ale její realizace je v některých oblastech nejistá. Postavení uprchlíků a vyhnanců, včetně značného počtu Romů z Kosova, způsobuje vážné obavy.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá David Martin (H-0288/08)

Předmět: Ke shodě o nástrojích na ochranu obchodu

V odpovědi na mou otázku z 6. února na totéž téma (H-0121/08⁽⁴⁾) se zdálo, že Rada načrtla scénář, v němž není možné určit příčinu a následek, podle něhož Rada nebude diskutovat o žádné možné reformě bez oficiálního návrhu Komise, jestliže Komise není připravena předložit návrh, „dokud nebude existovat větší shoda v rámci členských států o druhu reformy, kterou jsou připraveny přijmout“.

Jak se podle názoru Rady dá s touto situací nejlépe vypořádat?

(4) Písemná odpověď ze dne 12. 3. 2008.

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Vážený pan poslanec si jistě vzpomene, že v prosinci 2006 zveřejnila Komise dokument k návrhu zákona a vyvolala širokou veřejnou diskusi se zúčastněnými stranami (průmysl, obchodníci, spotřebitelské organizace atd.) o fungování nástrojů na ochranu obchodu.

Jedním ze závěrů této diskuse je, že pro ochranu průmyslu ve Společenství před nespravedlivým obchodem nebo podporováním dovozu a pro zajištění veřejné důvěry ve spravedlivý obchod je nezbytně nutné řádné fungování systému nástrojů na ochranu obchodu. Ve stejnou dobu se zjistilo, že některé prvky tohoto systému bude třeba přepracovat.

Počáteční diskuse, které se konaly v přípravných orgánech Rady v roce 2007, názorně ukázaly, že v určitých aspektech komentářů k návrhu zákona, například v potřebě právní jistoty, předvídatelnosti a v transparentnosti a nezávislosti rozhodování může být dosaženo konsensu. Tyto diskuse však odhalily i rozcházející se názory na určitá témata.

Uprostřed ledna 2008 pan komisař Mandelson prohlásil, že je potřeba více času pro pokračování konzultací se zúčastněnými stranami o tom, jak pokračovat v kontrolním procesu nástrojů na ochranu obchodu, a ujistil, že jakékoliv návrhy budou odrážet oprávněné zájmy všech zúčastněných stran. Rada dosud nedostala návrh Komise.

Předsednictví pokračuje v neformální snaze dosáhnout v této otázce shody mezi členskými státy a další předsednictví bude v této snaze jistě pokračovat. Podporujeme snahu Evropského parlamentu v této věci a vítáme jakákoliv doporučení Výboru pro mezinárodní obchod při reformě nástrojů na ochranu obchodu Společenství jako významný příspěvek k vnitřní rozpravě.

Je třeba také poznamenat, že jako součást světových obchodních jednání v Ženevě v souvislosti s Rozvojovou agendou Světové obchodní organizace (WTO) z Dohá probíhají diskuse o změnách stávajících formulací smluv o antidumpingových, podpůrných a kompenzačních opatřeních. Tyto diskuse se odehrávají ve skupině pověřené jednáním o pravidlech a jakékoliv výsledky diskusí v Ženevě budou mít dopad také na základní evropské právní předpisy o opatřeních na ochranu obchodu. Jedním z cílů Evropské unie je posílit mezinárodní systém obchodování založený na pravidlech a zajistit, aby všechna pravidla přijatá obchodními partnery byla důsledně uplatňována.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0290/08)

Předmět: Rozhodnutí Soudu první instance Evropského společenství týkající se Strany kurdských pracujících (PKK) a Kongra-Gelu.

Ve dvou nedávných rozhodnutích (T-253/04 a T-229/02) Soud první instance Evropského společenství vyňal Stranu kurdských pracujících a její odnož Kongra-gel ze seznamu teroristických jednotlivců a organizací z roku 2002 a 2004. Tento seznam je vypracován a obnovován rozhodnutím Rady na základě nařízení (ES) č. 2580/2001⁽⁵⁾ o určitých omezujících opatřeních zaměřených proti určitým osobám a subjektům s cílem boje proti terorismu.

Jestliže předpokládáme, že Strana kurdských pracujících a Kongra-Gel stále figurují na současném seznamu Rady (nařízení Rady 2005/930/ES⁽⁶⁾) se všemi s tím spojenými následky pro samotné organizace a její členy, zaručí Rada, že existují dostatečné důvody, aby výše uvedené organizace setrvaly na tomto seznamu? Jaká jsou práva těch členů z výše uvedených organizací, proti kterým byly podniknuty kroky ze strany představitelů členských států?

(5) Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70.

(6) Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 64.

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Jak bylo uvedeno, dne 3. dubna 2008 Soud prvního stupně zrušil rozhodnutí Rady 2002/460/ES ze 17. června 2002, jež se týkalo Strany kurdských pracujících, a rozhodnutí Rady 2004/306/ES ze dne 2. dubna 2004, jež se týkalo organizace KONGRA-GEL, na základě absence jeho dalšího oprávnění.

Rozhodnutí, která soud anuloval, již nejsou platná a byla nahrazena jiným rozhodnutím. V současnosti platné rozhodnutí Rady bylo přijato v prosinci 2007 (2007/868/ES) a pozměněno dne 29. dubna 2008 (2008/342/ES a 2008/343/ES). Strana kurdských pracujících (a KONGRA-GEL, což je jiný název pro Stranu kurdských pracujících) byla zapsána do seznamu v příloze tohoto rozhodnutí. Poslední rozhodnutí soudu neovlivňuje platnost tohoto rozhodnutí a je třeba poznamenat, že to uchazeči v řízeních nechtěli napadnout, dokonce ani když je k tomu soud vyzval.

Pokud jde o postup, jenž byl použit při přijímání rozhodnutí 2007/868/ES v první polovině roku 2007, Rada provedla důkladnou revizi a konsolidaci svých postupů při zapisování do seznamu a vyškrtávání ze seznamu osob, skupin a objektů na základě směrnice Rady (ES) č. 2580/2001. Nyní k tomu využívá jasnější a transparentnější postupy. To znamená, že to nyní omlouvá jakoukoliv osobu nebo organizační subjekt, na který se vztahovalo opatření zmrazení účtů.

Nové postupy byly poprvé použity v roce 2007 jako součást pravidelné kontroly, která skončila v červnu 2007 publikováním aktualizovaného seznamu.

Byly také uváženy nové postupy při přijímání rozhodnutí platného v současné době a v důsledku toho byla PKK/KONGRA-GEL oficiálně informována o důvodech svého zařazení do výše uvedeného seznamu. Kromě toho Rada nedávno prostudovala dodatečné informace o PKK/KONGRA-GEL, a dne 29. dubna 2008 proto pozměnila odůvodnění a vzápětí organizaci PKK/KONGRA-GEL oznámila pozměněné odůvodnění a vyzvala ji, aby se podrobila pozorování.

Na závěr je třeba uvést, že osoby, skupiny a subjekty zahrnuté do tohoto seznamu mohou:

na základě podpůrné dokumentace požádat Radu o opětovné posouzení svého případu;

napadnout rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu v souladu s vnitrostátními postupy;

jako subjekt omezujících opatření podle nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 napadnout rozhodnutí Rady před Soudem prvního stupně Evropských společenství v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 230 odst. 4 a 5 Smlouvy o založení ES;

jako subjekt omezujících opatření podle nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 požádat o humanitární vyjmutí na pokrytí svých základních potřeb.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Esko Seppänen (H-0291/08)

Předmět: Bezpečnostní záruky podle Lisabonské smlouvy

Parlament předsedající země ratifikoval Lisabonskou smlouvu. Podle toho má země nepochybně jasné poznatky o bezpečnostních zárukách, zahrnutých v části smlouvy týkající se bezpečnosti a obranné politiky. Zahrnuje se do toho povinnost zajistit vojenskou pomoc v případě, že se členský stát stane obětí ozbrojeného útoku, nebo tato povinnost zajistit vojenskou pomoc platí jen podle „klauzule solidarity“ (článek 222)?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Otázka poslance nepatří do kompetence Rady, protože se Rada nezúčastnila mezivládní konference, která vypracovala koncept Lisabonské smlouvy. Ani Rada, ani předsednictví nejsou schopny poskytnout výklad Lisabonské smlouvy, která ještě není v platnosti.

Proto vás předsednictví pouze informuje, že oblasti všeobecné bezpečnosti a obranné politiky se řídí odstavcem 2 kapitoly 2 hlavy V konsolidovaného znění Smlouvy o Evropské unii. Aktuální otázky o pomoci členským státům v případě ozbrojeného útoku na jejím území se řídí čl. 42 odst. 7 konsolidovaného znění Smlouvy o Evropské unii.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Lambert van Nistelrooij (H-0292/08)

Předmět: Vybírání daně z přidané hodnoty (DPH) v různých odvětvích, která dodávají nebo distribuují energii

V souvislosti s oddělením sítě provozovatelů od dodavatelů elektrické energie a plynu (směrnice Evropské unie 2003/54/ES⁽⁷⁾ a 2003/55/ES⁽⁸⁾) se vynořuje otázka, jak členské státy vybírají daň z přidané hodnoty (DPH) při operacích oddělení síťových operátorů a dodavatelů. Některé používají model „agent“, což znamená, že dodavatel (podnik, který distribuuje energii) je povinen vybírat DPH pro celý řetězec a odevzdat ji daňovým úřadům. Tam, kde se používá tento obvyklý model, je DPH splatná od dodavatele a jeho „dodavatel“ (síťový operátor) je ošetřen samostatně. Jestliže však tento model není (nebo už není) povolen, pak výše DPH, kterou dodavatel uvádí zákazníkům na fakturách za přenosové služby, musí přesně odpovídat výši DPH, kterou podniky za přenos fakturují konkrétním zákazníkům. Dodavatel musí zřetelně uvádět na fakturách DPH za přenos jako samostatnou položku oddělenou od DPH za jejich vlastní služby. Tato vzájemná závislost dodavatelů a přenosových operátorů je problémová především v obchodních případech při nedodržení plateb, změně adresy zákazníka nebo při přechodu k novému dodavateli.

Může Rada potvrdit, že po oddělení dodávky a provozování sítě bude výše uvedený model „agent“ povolen na základě platného práva Evropské unie? V tomto kontextu, může Rada očekávat vylepšení návrhů Evropského parlamentu týkajících se „třetího energetického balíčku“ z roku 2007?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Pokud jde o první otázku položenou poslancem, chtěli bychom zdůraznit, že Komise je zodpovědná za zajištění správné uplatňování právních předpisů Společenství.

Pokud jde o druhou otázku, rádi bychom pana poslance upozornili na skutečnost, že návrhy Komise v souvislosti se „třetím energetickým balíčkem“ pro rok 2007 neobsahují žádná ustanovení o dani.

Pan Nistelrooij si je jistě vědom toho, že Rada dělá rozhodnutí na základě návrhů Komise. Avšak až doposud Rada nedostala žádný návrh Komise týkající se záležitostí, o kterých se pan Nistelrooij zmiňuje.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Roberta Alma Anastase (H-0294/08)

Předmět: Vyhledky na bližší regionální spolupráci v oblasti Černého moře vzhledem k rozhodnutí zahájit činnost Unie pro Středomoří

Evropská rada na svém zasedání ve dnech 13.–14. března 2008 rozhodla podpořit a zahájit iniciativu Barcelonský proces: Unie pro Středomoří, jejímž cílem je vytvořit unii nejen z členských států Evropské unie, ale i z třetích zemí, aby se tak prohloubily vztahy Unie se zeměmi středomořské oblasti.

V téže době Evropský parlament často vyjadřoval názor, že se Evropská unie potřebuje rozvíjet na podobnou úroveň regionální spolupráce v kontextu Černomořské synergie, Evropsko-středomořského partnerství a Severní dimenze.

(7) Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

(8) Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

Na základě rozhodnutí zahájit činnost Unie pro Středomoří a méně rozvinuté státy (spolupráci mezi Evropskou unií a černomořským regionem) je podstatné prohloubit spolupráci v tomto regionu na stejnou úroveň – v regionu, který zahrnuje i evropské země. Má Rada v úmyslu prozkoumat stav věcí a jaké jsou její návrhy na mnohem hlubší zapojení Evropské unie v černomořské oblasti?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Od přistoupení Rumunska a Bulharska má Evropská unie dva členské státy, které přímo hraničí s černomořským regionem. V důsledku toho už Evropská unie není v této oblasti jen externím hráčem. Vytvoření těsnějších vazeb mezi Evropskou unií a zeměmi černomořského regionu je v zájmu Evropské unie, a stejně tak i zemí u Černého moře. Tento region má rostoucí strategický význam pro Evropskou unii, protože jako trh se 190 miliony lidí má velký ekonomický potenciál a je také významnou tranzitní cestou.

Evropská unie již vybuodovala bilaterální vztahy se všemi zeměmi černomořského regionu, což souvisí s následujícím:

- před vstupním procesem Turecka;
- evropskou politikou sousedství (pět akčních plánů evropské politiky sousedství – Moldávie, Ukrajina, Arménie, Ázerbájdžán a Gruzie);
- strategickým partnerstvím s Ruskem;
- jmenováním dvou zvláštních zástupců Evropské unie v tomto regionu, v roce 2003 pro jižní Kavkaz a v roce 2005 pro Moldávii;
- misemi Evropské unie pro pomoc a pro sledování hranic v Moldávii a na Ukrajině (EUBAM) a
- zvláštní zástupce Evropské unie (ZZEU) – podpůrná skupina pro sledování hranic v Gruzii.

Evropská unie bude pokračovat v rozvíjení bilaterálních vztahů s různými zeměmi. Avšak v současnosti jsou to země čelící specifickým výzvám, které vyžadují koordinované akce na regionální úrovni.

Iniciativa Černomořská synergie, kterou Komise zahájila v dubnu 2007, je naplánována na podporu spolupráce v regionu a mezi Evropskou unií a regionem jako celkem.

Černomořská synergie bude pomáhat evropské politice sousedství a dalším postupům Evropské unie použitým ve vztahu k zemím v regionu.

Dalšími klíčovými body hodnými povšimnutí jsou tyto:

Za prvé, hlavním strategickým cílem Evropské bezpečnostní strategie je stabilita v evropském sousedství. Evropská unie s tím spojuje zakotvení demokracie a právního řádu a právního státu, prosazování lidských práv, řádnou správu věcí veřejných, sociálně-ekonomický rozvoj a zmírňování chudoby, jinými slovy tzv. poevropsťování přechodného a reformního procesu v regionu.

Za druhé, vzhledem k potřebě různých zdrojů energie a cest pro dodávky energetických surovin nedávno vzrostly výhody, které Evropské unii přináší větší účast v regionu. Černomořský region je regionem strategického významu pro bezpečnost výroby a přepravu dodávek energie v rámci Evropské unie. Má značný potenciál, pokud jde o rozmanitost dodávek energie, a proto je důležitým prvkem politiky vnější energetické politiky Evropské unie. Rozmanitost zajištění dodávek energie je v zájmu všech partnerů v regionu a v Evropské unii. V důsledku toho jsou stabilita a bezpečnost pro Evropskou unii o to důležitější, a i proto by ráda viděla vyřešení sporů v regionu, které zřejmě stále představují největší překážku trvalého míru a trvale udržitelného rozvoje.

Kromě toho, dobré sousedské vztahy a blízká spolupráce mezi zeměmi regionu jsou pro Evropskou unii velmi důležité. Zlepšováním vztahů v regionu se buduje vzájemná důvěra a otevírá se cesta k trvalému rozvoji.

Evropská unie nenabízí vytváření nových institucí ani správních struktur. Černomořské země budou i nadále hlavními kontakty Evropské unie jak na bilaterální úrovni, tak i v rozhovorech na regionální úrovni. Avšak Evropská unie chce samozřejmě posílit kontakty s regionálními organizacemi.

Černomořská synergie se neomezuje pouze na ekonomickou spolupráci. Jejím cílem je také vybudovat region charakterizovaný udržitelnou demokracií, řádnou správou věcí veřejných, právním řádem a dodržováním lidských práv a základních svobod.

Evropská unie vyvíjí značné úsilí na vyřešení současných sporů v regionu. Příliš mnoho životů již bylo zničeno nenávistí, chudobou a beznadějí, které tyto spory způsobují. Pro Evropskou unii je nepřijatelné zavírat oči před takovým utrpením na svém prahu ve 21. století. Evropská unie může a musí se podílet na hledání cest z těchto černých děr zoufalství a beznaděje.

Ministři zahraničních věcí členských států Evropské unie se dne 14. února 2008 v Kyjevě poprvé setkali s kolegy z černomořské oblasti. Setkání spolupředsedala Ukrajina, která v té době předsedala Organizaci pro hospodářskou spolupráci v oblasti Černého moře (BSEC) (ministr zahraničních věcí Volodymyr Ohyzko), a Evropská unie (slovenský státní tajemník Andrej Šter a komisařka pro vnější vztahy a evropskou politiku sousedství Benita Ferrerová-Waldnerová). Společné prohlášení přijaté na závěr setkání je důležitým politickým dokumentem, jenž poskytuje návod a poučení pro budoucí práci.

Vzhledem ke strategické důležitosti černomořského regionu pro Evropskou unii Rada požádala v květnu 2007 Komisi o prozkoumání vývoje iniciativy Černomořská synergie, na základě čehož bude Rada schopna pokračovat v přezkoumávání svých aktivit týkajících se regionu jako celku.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Leopold Józef Rutowicz (H-0302/08)

Předmět: Skleníkový efekt

Má Rada nějaký plán na prostudování jevu skleníkového efektu?

Problematika emisí oxidu uhličitého a zejména riziko globálního oteplování, které s sebou přinášejí, v současnosti znepokojují veřejné mínění. Vyrovnání se s tímto jevem je jednou z priorit Evropské unie. Bohužel to nebylo předmětem dostatečného výzkumu a mezi mnoha vědci a v mnoha státech zůstávají pochybnosti.

Bude Rada zvažovat podniknutí rigoróznějších a podrobnějších vědeckých analýz a výzkumu v této záležitosti?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC) vypracovává klíčové vědecké materiály, které mají rozhodující význam při formování postupů. Panel byl založen v roce 1988 rezolucí Valného shromáždění OSN na jmenování tvůrců rozhodnutí s nestranným zdrojem informací o klimatických změnách. Jeho úlohou je zhodnotit přehledný, objektivní, otevřený a transparentní základ pozdějších vědeckých, technických a sociálně-ekonomických informací publikovaných na celém světě, které pomáhají pochopit rizika klimatických změn způsobených lidmi, jejich aktuální a potenciální vliv a možnosti úpravy a zmírnění.

Hodnotící zprávy, které IPCC publikuje od roku 1990, ukazují pokrok ve vědeckém chápání klimatických změn a jejich vlivu. Čtvrtá hodnotící zpráva IPCC (AR4, 2007) poskytuje v současnosti nejpráhlednější a spolehlivé hodnocení klimatických změn. Podle této zprávy je „oteplování klimatického systému jednoznačné a nejpravděpodobnějším zdrojem globálního průměrného oteplování za posledních 50 let je zvyšování podílu antropogenních plynů způsobujících skleníkový efekt“.

Rada se opakovaně odvolávala na zjištění IPCC, například ve svých závěrech ze dne 30. října 2007 (14178/07, s. 10).

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Brian Crowley (H-0307/08)

Předmět: Politická situace v Keni

Může Rada vydat komplexní prohlášení o aktuální politické situaci v Keni?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Evropská unie uvítala vytvoření koaliční vlády v Keni. Byla vytvořena díky odhodlání politických činitelů v Keni a také díky mezinárodnímu společenství, které jednomyslně podpořilo skupinu uznávaných afrických osobností v čele s Kofi Annanem.

Evropská unie si váží toho, že koaliční vláda umožňuje představitelům v Keni pokračovat v národním usmířování a v dialogu, který byl dohodnut dne 28. února. Návrat k normálu je životně důležitý pro obyvatele Keni, kteří chtějí mír a prosperitu, a také pro celý region od Súdánu po Somálsko, včetně oblasti Velkých jezer, které se nemohly vyhnout následkům událostí v Keni.

Evropská unie zopakovala svůj závazek podporovat skutečné rozdělení moci a spolupracovat s novou keňskou vládou při návratu Keni na cestu rozvoje a stability. Evropská unie bude podporovat keňskou vládu při realizaci koordinovaného a rozsáhlého reformního plánu na označení základních příčin opakujících se konfliktů a na přispění k lepší, bezpečnější a rozvinutější Keni.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0309/08)

Předmět: Celosvětový nárůst cen potravin

Může Rada vydat prohlášení o tom, co v současné době dělá Evropská unie v praktickém smyslu pro kontrolu a snížení cen potravin ve světě? Je si Rada vědoma toho, že během posledních dvou měsíců se ceny rýže přiblížily historickému maximu, stouply globálně o 75 %, a že ceny pšenice stouply za minulý rok o 120 %, čímž se více než zdvojnásobily ceny za bochník chleba v nejchudších zemích?

Je si Rada vědoma toho, že nedávno kvůli jídlu zavládly nepokoje na Haiti, v Kamerunu, v Nigérii, Burkině Faso, Indonésii a na Filipínách?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada si je vědoma toho, že ceny potravin celosvětově stoupají, čímž jsou ohroženy současné úspěchy při snižování chudoby a podvýživy, a také je tím ohrožena realizace rozvojových cílů tisíciletí. Může to způsobovat také nestabilitu, jak se ukázalo při nepokojích kvůli cenám potravin v zemích celého světa.

Rada bere v úvahu, že je potřeba podniknout kroky pro zajištění pomoci nejchudším zemím a nejzranitelnějším skupinám společnosti a ve střednědobém výhledu zároveň udržet ceny potravin a především zvýšit zemědělskou produkci.

Problém prudkého růstu cen potravin také znamená dodatečnou výzvu pro rozvojovou politiku. Na květnové schůzi Rady Evropské unie ve složení pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy (GAERC) bude prodiskutována také tato otázka a bude přijat závěr pro krátkodobá, střednědobá a dlouhodobá opatření pro řešení problému nárůstu cen potravin. Evropská unie již zintenzívnila poskytování potravinové pomoci a humanitární podpory v nejméně postižených zemích a uvolnila dodatečné zdroje na pomoc pro nejzranitelnější skupiny společnosti. V roce 2008 Komise poskytla 223 milionů EUR na humanitární podporu a potravinovou pomoc. Jako důsledek růstu nákladů na existující programy humanitární podpory a financování nových bude muset Evropská unie zvýšit dostupné zdroje. Dodatečné zdroje byly také poskytnuty mnoha členskými státy. Ve střednědobých nástrojích jiné rozvojové spolupráce a v dalších příslušných nástrojích Komise se daly použít některé způsoby k ovlivňování negativních účinků krize způsobené zvyšováním cen potravin. V rozhovorech se třetími zeměmi se Evropská unie chce pokusit odradit země od zavádění zákazů na vývoz potravin a místo toho prosazovat přátelský rozvoj využití zdrojů získaných v důsledku vysokých cen potravin. V dlouhodobém plánu bude Evropská unie povzbuzovat rozvojové země, obzvláště ty méně rozvinuté, k realizaci přiměřeného zemědělského programu, hlavně pokud se jedná o zvýšení potravinové bezpečnosti. Rada je přesvědčena, že klíčem k růstu produkce potravin a globálních potravinových zásob je zvýšení

pomoci rozvojovým zemím při rozvoji jejich vlastního zemědělství, což přinese pozitivní dlouhodobý účinek, protože jim to umožní efektivněji využít jejich potenciál zemědělské produkce. V této souvislosti Evropská unie zvaží závěry konference Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) na vysoké úrovni uspořádané počátkem června.

Rada ve složení pro zemědělství a rybolov prodiskutovala stoupající ceny potravin a zemědělských produktů na své schůzi v dubnu a tuto záležitost znovu zvažila na svém květnovém zasedání. Evropská rada posoudí situaci na svém červnovém zasedání a vytvoří v této věci další provozní pokyny, zejména v širším rámci miléniových cílů rozvoje. Rada také prodiskutuje tento problém se svými partnery v rámci kvalifikovaných mezinárodních fór.

V praxi již Evropská unie podnikla opatření na zvýšení produkce a na potlačení růstu cen jako součást společné zemědělské politiky. Dočasné odstranění vyhrazených podmínek umožnilo zemědělcům v Evropské unii zajistit až 10 % dodatečné půdy pro produkci (hlavně pro produkci obilovin). Zvyšující se kvóta na mléko o 2 % od dubna 2008 také umožňuje producentům mléka v Evropské unii vyprodukovat více mléka. Kromě toho zvýšila Evropská unie dovozní clo na obiloviny a má v úmyslu rozšířit tato opatření na další obchodní rok.

Takzvaná zdravotní kontrola reformy Společné zemědělské politiky (SPZ), jež v současné době probíhá, poskytne další možnosti k přijetí specifických krátkodobých řešení, jako například konečné zrušení výhrady, další zvyšování kvót na mléko, další jednotka pomoci z produkce v jiných odvětvích s vázanou pomocí, a stejně tak zrušení příplatku na energetické plodiny.

Pokud jde o střednědobý plán, je třeba poznamenat, že vstupem nových členských států se zvýšila zemědělská výměra Evropské unie o cca 40 %. Výrobní možnosti nových členských států každoročně narůstají. Tato slibná vyhlídka i neustálé obnovování a racionalizace zemědělské produkce ve všech členských státech umožní Evropské unii stále více přispívat ke světové produkci potravin, a tedy k vyšší potravinové bezpečnosti ve světě.

V dlouhodobém výhledu by Evropská unie měla lépe koordinovat svůj zemědělský výzkum a rozvojové projekty na celém svém území s cílem vyvinout nové technologie, které zvýší zemědělskou produktivitu.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Liam Aylward (H-0311/08)

Předmět: Zdůraznění mezinárodního problému dětské práce

Může Rada poskytnout politické ujištění, že Evropská unie využije v tomto roce každé možné klíčové mezinárodní fórum ke zdůraznění naléhavé mezinárodní potřeby otevřeně mluvit o chudobě dětí ve světě?

Souhlasí Rada s tím, že je pro širší zdůraznění potřeby akce proti dětské práci na celém světě potřebná podrobnější mezinárodní kampaň včetně agentur OSN?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Prosazování a ochrana práv dětí jsou důležitou stránkou interní a externí politiky Evropské unie. V prosinci 2007 Rada přijala směrnice Evropské unie o ochraně a podpoře práv dětí, ve kterých se znovu opakuje bezvýhradná povinnost Evropské unie podporovat a chránit práva dětí vyplývající z klíčových mezinárodních a evropských zákonných lidskoprávních nástrojů, morem a standardů a také z politických závazků důležitých pro ochranu a podporu práv dětí.

Evropská unie mnoho let vyvíjela a stále pokračuje ve vyvíjení úsilí na podporu prosazování práv dětí vycházející ze všestranných ustanovení, z nichž nejdůležitější jsou tato:

uplatňování pokynů Evropské unie z roku 2003 o dětech v ozbrojených konfliktech;

zvýšení povědomí o zemích třetího světa, zejména v politickém dialogu, pokud se týká práv dětí;

financování projektů na podporu a ochranu práv dětí, hlavně jako součást Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR);

monitorování pokroku urychleného prosazování lidských práv v procesu rozšiřování a podpora reformy ochrany dětí v kandidátských zemích a potenciálně kandidátských zemích;

každoroční sponzorování rezoluce práv dítěte Evropskou unií společně se zeměmi Latinské Ameriky v rámci Organizace spojených národů a pravidelné vybízení zemí k podpisu, ratifikaci a uplatňování Úmluvy o právech dítěte a Opčního protokolu k této úmluvě;

podpora úsilí kompetentních mezinárodních a regionálních aktivistů v souvislosti s prosazováním práv dítěte, zejména snah generálního tajemníka OSN, Rady bezpečnosti OSN, orgánů zřízených smlouvami OSN, zejména Výboru pro práva dítěte a mechanismů zvláštních postupů OSN, příslušných výborů OSN, zejména Dětského fondu OSN (UNICEF), Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR), Mezinárodní organizace práce (MOP), Světové zdravotnické organizace (WHO) a Populačního fondu OSN (UNFPA), a také regionálních mechanismů, zejména Rady Evropy, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), Evropské sítě veřejných ochránců práv pro děti a organizace občanské společnosti;

Evropský konsensus o rozvoji jako součást rozvojového programu Evropské unie (společné prohlášení Rady a představitelů vlád členských států, kteří se setkali v rámci Rady, Evropské rady a Komise, o rozvojovém programu Evropské unie přijatém Radou 22. listopadu 2005), který zahrnuje respektování práv dítěte členskými státy; dokumenty odkazují k soustavě nejdůležitějších mezinárodních lidských práv a rozvojových cílů tisíciletí.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Seán Ó Neachtain (H-0313/08)

Předmět: Kosovo

Může Rada vydat prohlášení podávající aktuální zhodnocení politické situace v Kosovu?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Dne 17. února 2008 přijalo Kosovské shromáždění rezoluci, která vyhlásila nezávislé Kosovo. Rada znovu opakuje připravenost Evropské unie zastávat vedoucí úlohu při posilování stability v oblasti a připomněla závazky Evropské unie obsažené v závěrech Evropské rady ze dne 14. prosince 2007 a také ve smlouvě o jednotné akci Evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP) zřizující policii, misi na podporu právního státu Kosovo a ustanovení zvláštního představitele Evropské unie v Kosovu. Ve svých závěrech z 18. února se Rada zmínila o tom, že členské státy rozhodnou o svém vztahu vůči Kosovu v souladu se svými vlastními národními zvyky a s mezinárodním právem. Rada opět zopakovala věrnost Evropské unie zásadám Charty OSN a Helsinskému závěrečnému aktu, kromě jiného principům svrchovanosti a územní integrity a všech rezolucí Rady bezpečnosti OSN. To zdůrazňuje přesvědčení, že s ohledem na konflikt v 90. letech a prodloužené období mezinárodní správy podle rezoluce Rady bezpečnosti č. 1244 vytvořilo Kosovo jedinečný případ, který nevyvolává pochybnosti o těchto zásadách a rezolucích.

Jako součást komplexního přístupu ke Kosovu se Evropská unie 16. února 2008 rozhodla zahájit činnost civilní mise s názvem EULEX KOSOVO. Cílem této mise je podpořit kosovské představitele monitorováním, radami a doporučeními ve všech oblastech souvisejících s právním řádem, především s policií, soudnictvím, celními a nápravnými zařízeními. To znamená, že tato mise bude pomáhat institucím a soudním orgánům v jejich pokroku směrem k zodpovědnosti, budoucímu rozvoji a posílení nezávislého, multietnického právního systému a multietnické policie a celní služby. Hlavními prioritami mise je označit nejdůležitější oblasti týkající se menšinových komunit, korupce a boje proti organizovanému zločinu.

Po vyhlášení nezávislosti byly napadeny dvě budovy hraničních přechodů mezi Kosovem a Srbskem. Na některých místech se etničtí Srbové jakožto příslušníci kosovských policejních sil a dalších orgánů nereagovali. Dne 14. března velká skupina protestujících v severokosovském městě Mitrovica protiprávně obsadila správní budovu mise OSN v Kosovu (UNMIK). Členové UNMIK se pokusili přesvědčit protestující ke klidnému opuštění budovy, ale byli neúspěšní. Proto byla na základě pravomoci UNMIK dne 17. března zahájena

policejní akce na znovuzískání správní budovy. Zásah proběhl klidně, ale situace se zhoršila, když se policie snažila odvést k výsledku protestující, kteří nezákonně obsadili budovu. Členové policejních sil UNMIK a KFOR byli napadeni, a to i smrtícími zbraněmi. Ukrajinský člen policejních sil UNMIKu následně podlehl zraněním a více než deset policistů a vojáků KFOR bylo zraněno.

Dne 9. dubna 2008 přijalo Kosovské shromáždění v souladu s deklarací nezávislosti ústavu, která byla předem potvrzena mezinárodním civilním zástupcem. V ní se Kosovo zavázalo k plnění komplexního návrhu pro Kosovo a ostatních forem mezinárodní přítomnosti pod vedením mise EULEX a mezinárodní civilní mise (ICO), jež bude mít zvláštní kontrolní roli. Ústava vstoupí v platnost dne 15. června 2008. Pokračuje přijímání právních předpisů na ochranu práv menšin stanovených v komplexním návrhu.

S výjimkou březnových událostí v Mitrovici je situace v Kosovu klidná a bez významných etnicky motivovaných incidentů. Dokonce i místní (a parlamentní volby), které uspořádala Republika Srbsko, navzdory varováním mise UNMIK, dne 11. května v Kosovu ve spolupráci s některými skupinami kosovských Srbů proběhly celkem klidně a bez vážnějších incidentů. UNMIK prohlásila místní volby za protiprávní a bez právního účinku, protože se konaly navzdory výhradnímu mandátu mise UNMIK na potvrzení výsledků voleb podle rezoluce Rady bezpečnosti č. 1244 OSN. V Kosovu se konaly také srbské parlamentní volby.

Jak ve své zprávě v březnu zmínil generální tajemník OSN, většina kosovského obyvatelstva prokázala umírněnost vůči reakcím části srbského obyvatelstva a kosovští představitelé opětovně vyzvali ke klidu, trpělivosti a důvěře v mezinárodní přítomnost v Kosovu. Premiér Tači mnohokrát navštívil kosovské Srby.

Kosovo a mezinárodní veřejnost očekávají, že 15. června vstoupí v platnost nová kosovská ústava, kterou Kosovské shromáždění přijalo 9. dubna, a v jejím důsledku nastane reorganizace mezinárodní přítomnosti v Kosovu, zejména pokud jde o budoucí roli mise Organizace spojených národů. Mezi zúčastněnými stranami a mezinárodními činiteli v Kosovu probíhají intenzivní rozhovory o této otázce s cílem zajištění jasného plánu na organizaci spolupráce mezi misemi UNMIK a EULEX.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Mikel Irujo Amezaga (H-0321/08)

Předmět: Únos lodě Playa de Bakio a opatření proti mezinárodnímu pirátství

Ve směrnici (ES) č. 725/2004⁽⁹⁾ není zmiňována Úmluva o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby (SUA). Existuje také několik protokolů datovaných do roku 2005. Smlouvy SUA, které jsou nařízeny Úmluvou o námořní bezpečnosti (úmluva SOLAS), regulují právní stav v nešťastných případech teroristických útoků. Jsou doplňkem Kodexu mezinárodní bezpečnosti lodí a přístavních zařízení (kodex ISPS), jehož cílem je zavádět praktická opatření na pomoc mezinárodní námořní dopravě a bezpečnosti přístavů před teroristickými aktivitami. Tyto nástroje podstatně rozšiřují seznam přestupků trestně stíhatelných podle úmluv a zavádějí nová pravidla o konsensuální správě a řízení, která jsou nanejvýš důležitá, protože poskytují státům nezbytný právní základ pro zastavení teroristických aktivit na moři, ať už plánovaných, nebo probíhajících.

Zvážila Rada začlenění smluv SUA do práva Společenství? Domnívá se, že jejich začlenění může pomoci Evropské unii efektivně zakročit proti takovým činům, jako byl únos 26 rybářů na lodi Playa de Bakio v somálských vodách?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

V případech, kdy situace regulované Smlouvami SUA spadají do sféry zodpovědnosti Společenství, ale nejsou upraveny stávajícími právními předpisy Společenství, se může Komise podrobit návrhům Evropského parlamentu a Rady v tom, že bude považovat za potřebné doplnit stávající právní řád Společenství.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 6.

Pokud však není Společenství v této věci zodpovědné, a to je jistě tento případ s ohledem na možnost výskytu trestných činů, jak bylo uvedeno v otázce, možnosti intervence jsou omezené na ty, které jsou k dispozici v rámci nástrojů Evropské unie v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Paulo Casaca (H-0322/08)

Předmět: Dodávka zbraní íránské vládě

Podle mezinárodního tisku (konkrétně vydání The Guardian z 20. dubna (<http://www.guardian.co.uk/world/2008/apr/20/armstrade.iran>) prudce roste evropský prodej zbraní, raketových technologií a nukleárních komponentů íránské vládě.

Kromě zjištění množství transakcí uzavřených britskými společnostmi a zjištěním, že Malta je používána jako tranzitní místo pro prodej zbraní, britští celní vyšetřovatelé usoudili, že údajně do věci zapletené íránské společnosti jsou jen krycími organizacemi íránských vzdušných sil, ministra obrany země a revolučních gard.

Je si Rada vědoma těchto nebo jiných, podobných transakcí souvisejících s členskými státy Evropské unie?

Jaké kroky plánuje Rada podniknout jako odezvu na to, co se jeví jako série neslýchaného porušování sankcí uvalených na Írán ze strany OSN?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada si je vědoma těchto článků, ale ještě nezačala s vyšetřováním zmiňovaným v těchto člancích.

Pozornost je však třeba zaměřit na skutečnost, že článek z The Guardian se zabývá pokusem o porušení kontrolního systému Evropské unie v souvislosti s exportem do Íránu. Článek popisuje zejména neúspěšný pokus britského vývozce obejít exportní kontroly při přepravě použitého zboží do Íránu přes Maltu (při exportování použitého zboží ze Spojeného království na Maltu se nevyžaduje žádné povolení, protože představuje transfer uvnitř Společenství). Maltské orgány vcelku správně a v souladu s postupy Evropské unie zabránily pokusu o převoz zboží do Íránu. Spojené království úspěšně zasáhlo proti vývozci, který byl odsouzen na tři roky vězení za pokus o porušení vývozního kontrolního systému. Tento příklad nám ukazuje, že i když má exportní kontrolní systém provozovaný členskými státy Evropské unie nedostatky, přece jen je silný a efektivní. Článek z The Guardian v žádném případě nepoukazuje na úspěšný pokus o porušení kontrolního systému Evropské unie.

Obecně, sankce OSN, Evropské unie a jednotlivých národů omezují vývoz zbraní a jiného důležitého materiálu do Íránu. V souladu s prvním kritériem Kodexu chování států EU při vývozu nebo převozu zbraní musí každý stát respektovat mezinárodní závazky, mezi něž patří také sankce OSN. Členské státy Evropské unie mají v souladu se svými národními právními systémy výhradní pravomoc potrestat právníky a fyzické osoby, které poruší tyto závazky.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Armando França (H-0324/08)

Předmět: Boj proti zločinu a ochrana obětí

Portugalské předsednictví věnovalo značnou pozornost opatřením na ochranu obětí násilí, obzvláště poté, co nové technologie mohou – jak víme – ohrozit bezpečnost dětí a mladistvých. Víme také, že globalizace volá po větší spolupráci mezi soudnictvím a policií, především ve snaze bojovat proti terorismu a organizovanému zločinu. Avšak samotné příspěvky Europolu a Eurojustu (jejichž důležitost jsem opakovaně zdůraznil) je nepovedou k větší spolupráci.

Protože jde o naléhavou otázku, je třeba vynaložit větší úsilí na boj proti zločinu, na ochranu obětí a na podporu základních práv. Jaká nová opatření a podněty, které mají mít výsledek v efektivním jednání proti novým formám zločinu, a patřičnou ochranu obětí (zejména dětí a mladistvých) Rada plánuje?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

V současnosti Rada nepracuje na žádných návrzích v souvislosti s vaší otázkou, přestože jí přikládá velký význam.

Rada však chce zdůraznit, že v této oblasti bylo přijato mnoho vhodných právních nástrojů. Sem patří rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV z 15. března 2001 o postavení obětí trestného jednání, směrnice 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 týkající se odškodňování obětí trestných činů a rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV ze dne 22. prosince 2003 o boji proti sexuálnímu zneužívání dětí a dětské pornografii.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0328/08)

Předmět: Brutální vraždy odborářů v Kolumbii

Od začátku roku 2008 byly tucty vedoucích odborářů v Kolumbii brutálně mučeny a zavražděny, čímž se zvýšil seznam počtu obětí na stovky zabitých odborářů a novinářů prosazujících lidská práva a stovky jiných, kteří byli krutě mučeni. Zodpovědnost za tyto násilnosti leží na samotné vládě a ozbrojených silách, a také na paramilitaristických skupinách a soukromých milicích patřících velkým majitelům půdy. Toto dosahuje až úrovně skrytého útoku na odborové hnutí jako takové, zesilujícího atmosféru strachu, v níž obyvatelé Kolumbie žijí, bez ohledu na lidovou opozici, jak se ukázalo v nedávných prezidentských a místních volbách.

Odsoudí Rada tyto činy, které se i navzdory citelnému odporu obyvatelů Kolumbie dějí s tichým souhlasem a polovinou kolumbijské vlády?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada rozhodně odsuzuje týrání a vraždy odborářů a ochránců lidských práv, bez ohledu na to, kde se tyto skutky stanou a kdo se jich dopustí. Rada se podrobně seznámila s dodatečnými zdroji, které kolumbijská vláda vyhradila na ochranu aktivistů prosazujících dodržování lidských práv, svědků, novinářů, odborářů a jiných ohrožených osob. I přesto útoky na tuto skupinu osob pokračují.

V případě Kolumbie Rada už mnohokrát upozorňovala státní orgány na tyto problémy a diskutovala s nimi o tomto tématu. Představitelé misí Evropské unie tento problém pravidelně probírají. Ve spolupráci s politickou iniciativou vytvořenou představiteli mise členských států Evropské unie v Bogotě a ve svých hlavních městech byl dne 15. dubna 2008 představitel Ministerstva zahraničních věcí zodpovědným za multilaterální problémy odevzdán komplexní svazek dokumentů o situaci lidských práv v Kolumbii. Den po předložení svazku se představitelé mise Evropské unie v Bogotě setkali se zástupci významných mimovládních organizací kvůli projednání současných problémů lidských práv. Evropská unie bude pokračovat v aktivitách na ochranu lidských práv. Kromě toho bylo dne 19. května odsouhlaseno prohlášení předsednictví jménem Evropské unie, které odsoudilo spáchané vraždy a výhrůžky smrti představitelům sociálních organizací a aktivistům za lidská práva v Kolumbii v posledních týdnech.

Rada vítá skutečnost, že kolumbijská vláda se už více než rok zapojuje do pravidelného dialogu s odboráři a že uvolnila dodatečné zdroje na jejich ochranu a také na ochranu aktivistů za lidská práva, svědků a novinářů s úmyslem regulovat tuto alarmující situaci. Nezávislí vyšetřovatelé a pozorovatelé jednoznačně hovoří o podstatném zlepšení všeobecné bezpečnosti a zřetelném snížení všech forem kriminality v Kolumbii. Vzhledem k růstu výhrůžek a trestných činů v roce 2008 vyzvala Evropská rada kolumbijskou vládu k vykonání všeho, co je v jejích silách pro zajištění toho, aby obyvatelé Kolumbie a organizace bojující za zlepšení lidských práv mohli prezentovat své zájmy svobodně a bez obav. Kromě toho, Evropská unie vyzývá kolumbijskou vládu k ujištění, že pachatelé násilností, hrozeb a vražd budou zadrženi, aby se zodpovídali, bez ohledu na jejich postavení.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0330/08)

Předmět: Zpráva o vícejazyčnosti

Rostoucí globalizace, jejímž následkem je vytlačování jazyků kulturně a ekonomicky slabších zemí jazyky dominantních zemí, zavinila potřebu právní ochrany jazyků. Nezbytným předpokladem k podniknutí základních kroků je vypracování věrohodné zprávy o státních jazycích, která bude obsahovat nejnovější statistiky o trendech v užívání evropských jazyků.

Existuje taková zpráva a je možné dostat jeden její výtisk?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Za účelem získání podrobnějších informací by bylo lepší kontaktovat Evropskou komisi. Rada, pokud jde o ni, by chtěla zaměřit pozornost váženého pana poslance na množství zpráv, studií a oznámení nedávno publikovaných Komisí, které obsahují statistické i jiné údaje o užívání a vyučování evropských jazyků. Nová zpráva o vícejazyčnosti se od Komise očekává na podzim 2008.

Očekáváme, že k této zprávě se přihlédnou při rozhodování Rady ministrů pro vzdělávání, kteří se mají setkat v květnu tohoto roku. Rozhodnutí se zakládají na názorech vyjádřených na Ministerské konferenci o vícejazyčnosti s názvem Podpora jazykové různorodosti: naše sdílená zodpovědnost, kterou zorganizovalo v Bruselu dne 15. února 2008 Ministerstvo vzdělávání a sportu Slovenské republiky a Evropská komise.

Jsme přesvědčeni, že vícejazyčnost v Evropské unii se může rozvíjet jen na základě vyvážené a stabilní pozice všech úředních jazyků Evropské unie bez ohledu na počet lidí, kteří tímto jazykem mluví. Jazyky s větším počtem lidí, kteří jimi mluví, jsou v důsledku toho často ve výhodě, protože jsou výrazněji podporovány na širším trhu jazykového průmyslu, takže jsou lépe vybaveny pro zvládnutí výzev moderního odborného jazyka. Z našeho pohledu by se nová strategie vícejazyčnosti na úrovni Evropské unie měla dotýkat také těchto problémů. Jsme přesvědčeni, že společná doporučení členským státům zlepší jejich jazykovou politiku a mohou také pomoci zlepšit situaci každého mateřského jazyka.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Johan Van Hecke (H-0331/08)

Předmět: Podnikatelská etika

Evropské podnikání pokračuje v provádění ilegálních operací a eticky nepřijatelných obchodních praktik v rozvojových zemích. Národní kontaktní místo v Belgii uvedlo množství belgických podniků včetně Nami Gems a Cogecom, které porušily směrnice OECD pro nadnárodní společnosti v Kongu.

Směrnice OECD pro nadnárodní společnosti nejsou závazné, proto podniky ani nemohou být přinuceny je plnit, ani nemohou být potrestány, pokud tak nečiní. Avšak snahy o zabránění nelegální těžbě přírodních zdrojů rozvojových zemí, jak se to děje v Kongu, je životně důležité a rozhoduje o možnostech dostupných těmto zemím.

Vyvine Rada nátlak (alespoň morální nátlak) na evropské podniky, aby své projekty prováděly v souladu se směrnicemi OECD? Nemůže Evropa předpokládat převzetí proaktivnější role při budování mezinárodního regulačního rámce nebo domluvených pravidel pro podnikání v rozvojových zemích? Může Rada v krátkosti prodiskutovat ratifikaci základních pracovních norem Mezinárodní organizace (MOP) a příslušných směrnic Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD)?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada zcela souhlasí s názorem pana poslance Johana Van Heckeho v tom, že je třeba podporovat eticky přípustné podnikatelské aktivity a že je třeba bojovat proti ilegálním aktivitám v Evropské unii a v našem vztahu s partnerskými zeměmi. Udržitelný rozvoj je tedy klíčovým prvkem v rozvojovém programu Evropské unie a Evropského konsensu o rozvoji. Programové prohlášení podepsané Evropským parlamentem, Radou a Komisí dne 20. prosince 2005 jasně deklaruje, že

Evropská unie pomůže posílit sociální rozměr globalizace, a tímto způsobem podpořit zaměstnanost a slušnou práci pro všechny;

Evropská unie povede globální snahu o zřeknutí se spotřeby a produkce při takových modelech, které nejsou trvale udržitelné;

budeme pomáhat rozvojovým zemím při zavádění multilaterálních ekologických dohod a podporovat environmentální iniciativy v chudých zemích;

Evropská unie je zcela srozuměna s kroky na zlepšení souvislosti politiky v zájmu rozvoje a zvažování cílů rozvojové politiky ve všech oblastech, které mohou ovlivnit rozvojové země včetně obchodního, ekologického a sociálního rozměru globalizace, zaměstnanosti a slušné práce.

Pokud jde o důstojnou práci, závěry Rady ze dne 1. prosince 2006 o důstojné práci pro všechny zdůrazňovaly, že do iniciativ podporujících slušnou práci musí být zahrnuti sociální partneři, podnikatelský svět i širší občanská společnost, a vyzývali společnosti a další relevantní aktéry k podpoře důstojné práce pomocí kroků v oblasti korporativní sociální zodpovědnosti, tj. kroků doplňujících právní řád a jednání o kolektivní smlouvě, a stejně tak i závazení mezinárodně dohodnutých norem, zejména těch z úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP). Rada také podporuje prohlášení tripartity MOP o zásadách týkajících se mezinárodních společností a sociální politiky a iniciativu OECD podporující větší shodu se směrnicemi OECD pro nadnárodní společnosti a doporučení o zaměstnanosti a o vztazích mezi oběma stranami průmyslu.

Zajištění morální vlády je klíčovým prvkem v naší partnerské dohodě s třetími zeměmi, zejména s rozvojovými zeměmi.

V Dohodě o partnerství z Cotonou mezi Evropskou unií a zeměmi AKT je zodpovědná vláda definována jako transparentní a zodpovědné řízení lidských, přírodních, ekonomických a finančních zdrojů s cílem spravedlivého a udržitelného rozvoje. Dohoda také obsahuje speciální ustanovení o vyrovnávání se s vážnými případy úplatkářství a korupce a ustanovení o spolupráci při ochraně přírody a udržitelném využívání a řízení přírodních zdrojů.

Mezi cíle strategického partnerství mezi Evropskou unií a Afrikou dohodnuté na summitu Evropské unie a Afriky v prosinci 2007 patří spolupráce mezi Afrikou a Evropskou unií v rámci mezinárodních aktivit proti ilegálnímu obchodu a podpora spravedlivé a transparentní správy přírodních zdrojů, potvrzující proces z Kimberley; mezi něž náleží vymahatelnost práva, správa a obchod v lesnictví (FLEGT) a Iniciativa za transparentnost těžebního průmyslu (EITI). Afrika a Evropská unie také společně označí problémy spojené s bojem proti úplatkářství, korupci, falšování a praní peněz a vyhýbání se placení daní a také s dalšími aspekty ekonomického řízení. V tomto rámci byly podniknuty kroky pro urychlení kontroly a vrácení ilegálně získaných majetků a prostředků zemím, z nichž pocházejí. Strategické partnerství Evropské unie a Afriky již funguje, ačkoliv získá obrysy až prvním akčním plánem pro období 2008–2020, který zahrnuje osm vybraných partnerství a prioritních opatření.

Dohoda z Cotonou a spolupráce mezi Evropskou unií a Afrikou jsou uplatňovány v úzké spolupráci s partnerskými zeměmi a při plném dodržení zásad autonomie.

Pro doplnění tohoto obrazu je třeba uvést ještě jednu významnou součást, a to přijímání zaměstnanců z rozvojových zemí v souladu s etickými principy. V květnu 2007 přijala Rada Evropský akční program zaměřený na kritický nedostatek zdravotnických pracovníků v rozvojových zemích (2007–2013). V kontextu jeho plnění Komise a členské státy v současné době zkoumají možnost zavedení principu chování Evropské unie při přijímání zdravotnických pracovníků založeném na etických principech a modelových postupech členských států.

*

* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Diamanto Manolakou (H-0336/08)**Předmět: Nepřijatelná opatření při potlačování protestů pracujících v Egyptě**

Egyptské bezpečnostní jednotky sáhly po nepřijatelných opatřeních na potlačení masových veřejných protestů ve městech Almahalla, Alkobra, Alexandrie a dalších. Mnoho lidí bylo zabito, desítky zraněno a mnoho pracujících – komunistických a jiných pokrokových aktivistů – bylo zatčeno. Pracující a chudí zemědělci vyšli do ulic a žádali lepší platy a pracovní podmínky a ukončení lichvy a hanebného zvyšování cen základních komodit.

Odsoudí Rada stupňování násilí, provokací a pronásledování odborářů, komunistů a dalších pokrokových sil v Egyptě, které již roky bojují proti systému zákazů a porušování všech demokratických práv a svobod? Bude žádat okamžité propuštění zatčených a zrušení všech represivních opatření jako odezvu na oprávněné požadavky egyptských pracujících?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2008.

Rada bedlivě sledovala poslední sociální nepokoje v Mahale a jiných městech v deltě Nilu, které jste zmiňoval. Tyto nepokoje nastaly především kvůli náhlému výraznému zvýšení cen potravin, které je spojeno se stoupající cenou pšenice na světových trzích. V mnoha případech byli lidé nešťastnými oběťmi policejního násilí.

Rozebírali jsme tento problém na čtvrtém zasedání Rady pro přidružení Egypta k Evropské unii 28. dubna 2008, na němž Evropská unie jasně vyjádřila svoje znepokojení a vyzvala Egypt k poskytnutí svobody shromažďování.

Rozsáhlá diskuse o této otázce bude pokračovat v podvýboru pro politické záležitosti, který se pravděpodobně sejde začátkem června; část této diskuse bude věnována lidským právům.

Prosazování dodržování lidských práv, která jsou všeobecně platná, neoddělitelná a nezczitelná, je klíčovou snahou společně zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie.

*
* *

OTÁZKY KOMISI**Otázka č. 35, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0277/08)****Předmět: Občanská iniciativa**

Lisabonská smlouva, pokud bude ratifikována, zavede občanskou iniciativu umožňující, aby milion obyvatel členských států měl možnost vyzvat Komisi k předložení nových politických návrhů. Jak vnímá Komise fungování tohoto postupu v praxi a jak se připravuje na jeho fungování?

Odpověď

Jak vážený pan poslanec zdůraznil, nové opatření v Lisabonské smlouvě týkající se občanské iniciativy tvoří významnou změnu v uspořádání institucí Unie. Za prvé bude možné, aby milion občanů z podstatného množství členských států vyzval Komisi přímo k předložení návrhu v rámci svých kompetencí. V podstatě jde o nové občanské právo, které posílí evropskou demokracii.

Procesuální opatření na předložení občanské iniciativy budou zavedena Parlamentem a Radou prostřednictvím návrhu nařízení Komise hned poté, co Lisabonská smlouva vstoupí v platnost.

Komise by uvítala, kdyby občanská iniciativa byla akceschopná okamžitě po vstupu nové smlouvy v platnost. Proto má v úmyslu co nejdříve po vstupu nové smlouvy v platnost předložit návrh na ustanovení regulačního rámce pro novou občanskou iniciativu. Komise již v tomto ohledu začala přípravné práce a je v kontaktu s parlamentním Výborem pro ústavní záležitosti o tom, jak nejlépe pokračovat dále. Při přípravě tohoto návrhu bude Komise naslouchat názorům všech zúčastněných subjektů.

*
* *

Otázka č. 36, kterou pokládá Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0282/08)

Předmět: Informační kampaň pro evropské obyvatele

Jaké jsou v blízké budoucnosti plány Komise pro informační kampaň zaměřenou na obyvatele Evropy o Lisabonské reformní smlouvě a – obecněji – o budoucnosti Evropské unie? A zejména kolik prostředků bude vyčleněno pro tento účel v Řecku? Jak budou použity a kterými orgány? Domnívá se Komise, že zastupitelské úřady institucí Evropské unie v Řecku zajistí stejné využití pro lidské zdroje řeckých členů parlamentu a studenty a novináře specializující se na záležitosti Evropské unie?

Odpověď

Komunikace s občany o budoucnosti Evropy je obecně úlohou členských států a institucí Evropské unie. Členské státy mají hlavní zodpovědnost za ratifikaci Lisabonské smlouvy, ale Komise musí být očividně připravena na poskytování informací a vysvětlení občanům Evropské unie.

Lisabonská smlouva a zejména její přínos k zodpovědnějšímu rozhodování a jasnějším pravidlům pro spravedlnost a vnitřní věci i v oblasti vnějších vztahů (RELEX)⁽¹⁰⁾ je jednou z komunikačních priorit Komise pro rok 2008. Komise začala plánovat své komunikační úsilí o Lisabonské smlouvě už v září 2007 zřízením projektového týmu zodpovědného za plánování a koordinaci komunikace. Komise také uvedla do provozu internetovou stránku zaměřenou na Lisabonskou smlouvu ve 23 úředních jazycích. Nedávně opětovně spuštění on-line fóra Diskuse o Evropě⁽¹¹⁾ by také mělo pomoci obyvatelům mít možnost diskutovat o smlouvě a jiných otázkách budoucnosti Evropy.

Většina komunikačních aktivit Komise se zakládá na decentralizovaném přístupu. Zastoupení Komise v členských státech se zaměřuje na poskytování základních a faktických informací o Lisabonské smlouvě. Zastoupení v úzké spolupráci s vládami členských států a parlamentními informačními kancelářemi vypracovala národní komunikační plány s cílem odpovídat na potřeby občanů „na míru šitými“ informacemi.

Tyto aktivity zahrnují školení pro novináře, informační přenosy a multiplikátory, publikování brožur a letáků, organizování diskusí s občanskou společností s orgány místní správy a také akce na školách a univerzitách.

Pokud jde o aktivity organizované zastoupením v Řecku, zastoupení vítá všechny příslušné přednášející v co největším počtu s cílem zajištění prezence kvality a hlubokých znalostí pro všechny zde zmíněné skupiny stejně. Zastoupení také aktivně povzbuzuje informační přenosy EUROPE DIRECT a vybízí vážené poslance k co největší účasti na jejich lokálních událostech.

Z celkového objemu finančních prostředků ve výši 11,4 milionů EUR vyčleněných zastoupením k pokrytí nákladů na decentralizovanou komunikaci v roce 2008 se má odhadovaný rozpočet 2,7 milionů EUR spotřebovat na pokrytí akcí, které budou zaměřeny zejména na Lisabonskou smlouvu. Podrobný rozpis všech těchto pokračujících aktivit – včetně aktivit v Řecku – bude k dispozici na konci roku 2008.

*
* *

Otázka č. 37, kterou pokládá Claude Moraes (H-0299/08)

Předmět: Komunikující Evropa – projekty a jejich vliv

Komunikace s občany Evropské unie byla označena za hlavní zájem této Komise a v minulých letech se uskutečnily vícero projektů založených na třech strategických principech – naslouchání občanům, komunikaci o tom, jak evropská politika ovlivňuje každodenní život občanů, a spojování se s občany prostřednictvím lokálního přístupu.

Může Komise poskytnout stručný přehled o tom, jaké konkrétní kroky byly podniknuty s cílem sdělovat pozitivní zprávy z Evropské unie?

⁽¹⁰⁾ Vnější vztahy.

⁽¹¹⁾ http://europa.eu/debateurope/index_cs.htm

Má Komise nějaká zjištění o tom, jak její nový přístup ke komunikaci zlepšil znalosti občanů o záležitostech Evropské unie a o tom, zda to ovlivnilo postoj občanů vůči Evropské unii?

Na základě předcházejících odpovědí: Je Komise spokojená s dosavadními výsledky a jaké jsou její plány na rozvoj strategie do budoucnosti?

Odpověď

Tato Komise přijala několik komunikačních iniciativ. Tyto iniciativy vytyčily dlouhodobý plán na opětovné posílení komunikace Evropské unie. Tyto nástroje se taktéž snažily pomoci objevit se v evropské veřejné oblasti, v níž jsou občané příjemci informací a nástrojů na aktivní zapojování se do aktivit Evropské unie a získávání vlastnictví evropských projektů. V tomto kontextu také Komise zdůrazňuje důležitost partnerského přístupu mezi institucemi Evropské unie a klíčovými zúčastněnými osobami včetně občanské společnosti.

Akční plán⁽¹²⁾ z roku 2005 zaručuje efektivnější komunikaci prostřednictvím moderního a profesionálnějšího přístupu napříč všemi odděleními včetně účinnější organizace a lepšího využití lidských i finančních zdrojů a komunikačních nástrojů a služeb.

Plán D⁽¹³⁾ podnítil širší diskusi mezi institucemi Evropské unie a občany. Nedávno přijaté sdělení Diskuse v Evropě⁽¹⁴⁾ navazující na plán D, zaměřené na vytváření vlastnictví programů a zásad Evropské unie občany a na zpřístupňování institucí Evropské unie občanům; o podněcování široké a permanentní diskuse o budoucnosti Evropské unie mezi institucemi Evropské unie a občany na národní úrovni, a stejně tak i na úrovni Evropské unie; o právo občanů na zpřístupnění informací, aby mohli vést informovanou diskusi o věcech Evropské unie.

Hlavním cílem návrhu Komise „Komunikování o Evropě v partnerství“⁽¹⁵⁾ je posílení soudržnosti a synergie mezi aktivitami podnikanými různými institucemi Evropské unie a členskými státy, aby bylo možno nabídnout občanům lepší přístup a lepší pochopení vlivu programů Evropské unie na evropské, národní a místní úrovni.

Jako odpověď na velký veřejný zájem o nejnovější technologie Komise přijala „internetovou strategii“⁽¹⁶⁾ s cílem přepracovat stránku EVROPY – jednu z největších na světě – a povzbudit zájem o záležitosti Evropské unie i na dalších internetových stránkách s úmyslem rozšířit diskusi o Evropské unii.

Komise také přijala audiovizuální strategii na usnadnění širšího pokrytí otázek a problémů Evropské unie na existujících a nových audiovizuálních platformách; na povzbuzení profesionálů z audiovizuálních médií ke spoluúčasti na vytváření evropských audiovizuálních sítí při současném zachování plné vydavatelské nezávislosti; a na rozšiřování vlastní produkce Komise a šíření obrazových záznamů a dokumentů při ilustrování a vysvětlování zásad Evropské unie.

Ačkoliv tento rozvoj závisí i na jiných faktorech, standardní průzkum Eurobarometr, provedený na jaře a na podzim 2007, ukázal – ve srovnání s rokem 2006 – rostoucí podporu členství v Evropské unii a důvěru v její instituce.

Od vícero nedávno přijatých iniciativ (sítí rádií Evropské unie EuRaNet, Internet) se očekává, že v následujících měsících splní svůj hlavní účel, a Komunikační strategie Komise se tedy zaměří na implementaci do blízké budoucnosti.

Komise také pracuje na nových iniciativách včetně přípravy televizní sítě (od roku 2009) a spuštění telefonické linky na přímé návrhy pro informační styčné body služby Europe Direct. Nová spolupráce s členskými státy při řízení bude k dispozici od roku 2008 a probíhají jednání o dalším rozšíření tohoto schématu v roce 2009. Komise také prozkoumá, jak nejlépe přispět k přípravě na evropské volby v roce 2009.

Aby mohla vyhodnotit a zlepšit efektivitu své komunikační politiky, vypracovala Komise přibližně 30 hodnotících studií pokrývajících širokou škálu aktivit (internetové stránky, informační a komunikační

(12) KOM (2005)0985.

(13) KOM (2005)0494.

(14) KOM (2008)0158.

(15) KOM (2007)0568.

(16) SEK (2007)1742.

vysílání, komunikační kampaně...). Tyto hodnotící aktivity budou pokračovat v souladu se standardními postupy Komise a akčního plánu a v budoucnosti se budou dále posilovat.

*
* *

Otázka č. 38, kterou pokládá Nils Lundgren (H-0317/08)

Předmět: Chování Komise před irským referendem o Lisabonské smlouvě

Existují početné náznaky, že Komise a Rada používají v práci strategii vyhnout se čemukoliv, co může posílit nedůvěru Irů vůči Evropské unii, a tím zvýšit pravděpodobnost jejich hlasování v irském referendu proti Lisabonské smlouvě. Konečné datum pro všeobecné konzultace o dlouhodobém rozpočtu Evropské unie bylo nyní přesunuto z 15. dubna na 15. června. Co je důvodem? Je to proto, že rozpočet Evropské unie je politicky citlivá otázka a menší dotace pro zemědělství mohou podpořit „ne“ v irském referendu.

Odpověď

S rozhodnutím začít širokou diskusí o posouzení rozpočtu zvolila Komise zcela nový a inovační přístup k rozpočtové reformě. Jeho úkolem je podnítit upřímnou diskusí v celé Evropě nad rámec institucionálních kruhů a dosáhnout nové shody o budoucím řízení financí Evropské unie.

Toto pozvání k aktivní účasti vyvolalo pokračující velký zájem po celé Evropě. Komise dosud dostala více než 200 odpovědí a stále dostává další příspěvky. Komise už upozornila, že některé zúčastněné subjekty ještě stále pokračují ve formulování svého stanoviska.

V této souvislosti, kvůli ujistění, že všichni, kdo si přejí přispět, mají možnost to udělat, bylo rozhodnuto posunout konečný termín konzultací o dva měsíce. Toto prodloužení nebude mít žádný dopad na načasování kontroly rozpočtu. Pozvání pro Komisi prostřednictvím její meziinstitucionální dohody zakládající finanční rámec pro období 2007–2013 bylo ohlášeno na časové období 2008–2009 a tento rozvrh bude dodržen.

Komise by také chtěla zopakovat, že k přezkoumání dochází bez předsudků a s upřímnou touhou konzultovat a projednat všechny okolo toho vzniklé otázky. Pro Komisi by bylo předčasné zaujmout stanovisko k podstatě kontroly a Komise to nikdy nezamýšlela udělat v první polovině roku 2008.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Héléne Goudin (H-0319/08)

Předmět: Irské referendum o Lisabonské smlouvě

Dne 12. června se bude v Irsku konat referendum o Lisabonské smlouvě. Je pravda, že Margot Wallströmová slíbila irské vládě, že Komise je připravena zmínit nebo odložit prohlášení, která by mohla být nepříznivá před irským referendem?

Odpověď

Místopředsedkyně zodpovídá za vztahy s institucemi a komunikační neudělala prohlášení k této otázce a veřejně se distancovala od obvinění.

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Georgios Papastamkos (H-0280/08)

Předmět: Právní ochrana podle evropských právních předpisů o hospodářské soutěži

Bílá kniha Evropské komise (KOM(2008)0165) navrhuje nový systém, který by poskytoval kompenzaci spotřebitelům a podnikům postiženým nedodržením článků Smlouvy o EU, týkajících se obchodních praktik a zneužívání dominantního postavení na trhu. Kromě přijímání sekundárních právních předpisů o používání žalob a přidělování paušálních kompenzací na nápravu škod pro postižené, uvažuje Komise o možnosti přijetí legislativní iniciativy, která by harmonizovala posuzování jako trestné činy a nedostatky týkající se ochrany spotřebitelů a malých a středních podniků před porušováním právních předpisů o hospodářské soutěži? Považuje ochranu volné hospodářské soutěže a ochranu spotřebitele za velmi důležité zákonné prostředky pro Společenství, které by umožnily efektivní trestné postihování přestupků uvedených v rozsudku Evropského soudního dvora ze 13. září 2005 ve věci C-176/03 (Komise v. Rada)?

Odpověď

Vážený pan poslanec mluví ve své otázce o aktuální bílé knize Komise o žalobách o náhradu škody pro porušení antitrustových pravidel a o možnosti vytvoření právních předpisů Společenství na zajištění efektivního odškodňování pro oběti porušování právních předpisů o hospodářské soutěži. Komise by chtěla využít této příležitosti a zdůraznit význam těchto účinných odškodňovacích mechanismů, které mají zajistit, aby oběti porušování právních předpisů o hospodářské soutěži byly plně odškodněny za utrpěné škody. Bílá kniha proto navrhuje konkrétní opatření, abychom překonali existující překážky účinného odškodňování. Komise doufá, že Parlament bude i nadále podporovat tuto iniciativu důležitou pro evropské občany a podniky.

Pokud jde o trestnost činů na základě právních předpisů o hospodářské soutěži, odkazuje Komise váženého pana poslance na články 23 a 24 nařízení č. 1/2003, podle kterého může Komise uložit pokutu a pravidelné penále podnikům, které porušují pravidla ES o hospodářské soutěži. Tyto sankce nemají trestněprávní charakter (viz článek 23 odst. 5 uvedeného nařízení). Podle poslední odrážky článku 5 tohoto nařízení mohou vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže uložit „pokuty, pravidelné penále nebo jiné sankce podle vnitrostátního práva“. Některé členské státy umožňují trestní postihy za porušování právních předpisů ES o hospodářské soutěži. Zatímco vítáme tento druh sankcí, stejně jako i jiné druhy sankcí, které působí odstrašujícím dojmem na ty, kteří porušují právní předpisy o hospodářské soutěži, Komise nemá v současnosti žádné plány na legislativní iniciativu, jejímž cílem by bylo zavést tresty za porušování právních předpisů o hospodářské soutěži v rámci celé Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Mikel Irujo Amezaga (H-0323/08)

Předmět: Selektivnost a referenční rámec v politice hospodářské soutěže

Zavedený postup Komise spočívá v klasifikování systémů zdaňování v některých oblastech nebo teritoriích, které jsou zvýhodněny ve srovnání se všeobecným systémem daně členské země, jako subvence, což bylo konstatováno během soudního projednávání, jež vedlo k přijetí rozsudku ve věci Azory.

Může Komise vysvětlit své důvody? Nesouhlasí s tím, že nemá smysl, z hlediska politiky hospodářské soutěže, odepřít autonomní oblasti nebo oblastem, jako jsou Skotsko nebo Baskitsko, status referenčního rámce, zatímco ho umožňuje například Lucembursku nebo Maltě?

Odpověď

Vážený pán poslanec mluví o případě Azory (C-88/03).

Komise chce zdůraznit, že při zmiňovaném rozsudku Soud potvrdil rozhodnutí 2003/442/ES, v němž Komise rozhodla, že 30% snížení sazby daně pro právnické osoby pro společnosti se sídlem na Azorách, na rozdíl od vnitrostátní daňové sazby platné v Portugalsku, byla selektivní pomoc poskytnutá státem. Komise dospěla k závěru, že snížení daňové sazby zvýhodňovalo některé firmy se sídlem v konkrétním regionu Portugalska. Podle Komise bylo snížení daně v rámci portugalského daňového systému neoprávněné, protože zmiňované snížení daně nebylo poskytnuto jiným podnikům s podobnými investicemi nebo provozem v jiných částech Portugalska, jen vybraným příjemcům finančních prostředků.

Zároveň s výše zmíněným rozhodnutím Komise zkoumala také otázku, zda zvláštní daňový status přiznaný regionu Azorských ostrovů může opravňovat ke snížení této daně. Komise však usoudila, že snížení nebylo projevem existující daňové autonomie Azorských ostrovů, ale že bylo stimulem centrální portugalské vlády pro podporu investic na Azorských ostrovech. Toto stanovisko vychází z předpokladu, že snížení daně na Azorských ostrovech nesouviselo se systémem, v němž mohou všechny místní samosprávy v Portugalsku určovat sazby místních daní, ale že bylo okamžitým opatřením, díky němuž jen Azorské ostrovy mohou snížit sazbu daně pro právnické osoby, kterou centrální vláda snížila o 30 %, takže samotný rozsah snížení daně neurčily Azorské ostrovy, ale centrální vláda.

Vážený pan poslanec se dále ptá, proč Komise neuznává daňovou autonomii teritorií jako jsou Skotsko nebo Baskitsko, zatímco členské státy, jako jsou Lucembursko a Malta považuje za nezávislá národní teritoria.

Komise by chtěla nejprve zdůraznit, že členské státy, jakkoliv malé jsou, se nemohou zaměňovat s regiony, jakkoliv autonomní tyto regiony mohou být.

Když mluvíme o státní pomoci v souvislosti s daňovým opatřením, Komise považuje za hlavní kritérium zjištění, zda dané opatření poskytuje výjimku z uplatňování daňového systému ve prospěch některých podniků v daném členském státě. Nejdříve je tedy potřeba určit společný referenční systém, ať už bude místní, nebo centrální.

Při přezkoumávání místních daňových opatření se výše zmiňované posuzování bude provádět vzhledem ke kritériím určeným Soudem ve výše zmíněném rozsudku týkajícím se Azorských ostrovů. Komise především určí, zda bylo opatření přijato orgánem při výkonu jeho autonomních pravomocí a zda se dané opatření skutečně vztahuje na všechny podniky se sídlem na daném území, nebo na všechnu produkci zboží na daném území, které spadá do správy tohoto orgánu (bod č. 62 rozsudku).

Pojem regionální selektivnosti v oblasti daňových opatření bude konečně ozřejměn dále v soudních sporech, které se v současnosti projednávají u soudu, zejména spory ve věci Baskitska (věci C428/06 až C-434/06) a Gibraltar. Stanovisko generálního advokáta ve věci Baskitska bylo zveřejněno 8. května 2008.

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Esko Seppänen (H-0320/08)

Předmět: Obchodování s lidskými orgány v Kosovu

„Kosovská osvobozovací armáda“ – podobná teroristické organizaci – stála za vyhlášením „nezávislosti“ Kosova. Její představitelé nyní zastávají důležité funkce ve správních orgánech tohoto regionu. Podle novinových zpráv tato organizace ještě před několika lety financovala svou činnost pomocí mezinárodního obchodování s lidskými orgány odebranými uvězněným etnickým Srbům.

Prošetřila Komise tato tvrzení, a pokud ne, proč? Jestliže jsou zprávy pravdivé, má Komise v úmyslu pokračovat ve spolupráci se současnými představiteli Kosova, kteří jsou zodpovědní za tyto zločiny?

Odpověď

Evropská komise se dozvěděla o údajných zločinech nelegálního obchodování s lidskými orgány z tisku po publikování knihy paní Carly del Ponteové, bývalé hlavní prokurátorky Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY). Taková vážná obvinění nemožou zůstat bez povšimnutí, ale měla by být podložena fakty.

ICTY uzavřel celé vyšetřování koncem roku 2004 s tím, že nenašel žádné spolehlivé důkazy potvrzující tato obvinění.

Proto Komise navrhuje, aby všechny relevantní dokumenty včetně těch, kterými disponuje ICTY a srbské úřady, byly postoupeny Misi OSN v Kosovu (UNMIK) a soudním⁽¹⁷⁾ orgánům v Kosovu, které by měly v úzké spolupráci s albánskými orgány posoudit, zda existují důvody k zahájení nového vyšetřování.

Protože Komise má v tomto stádiu k dispozici pouze obvinění a žádná prokazatelná fakta, v současnosti neuvažuje o změně postoje ke spolupráci s představiteli Kosova.

Komise vítá podporu Parlamentu v boji proti obchodování s lidskými orgány a transplantační turistice, jak bylo prezentováno ve zprávě „Dárcovství orgánů a transplantace: politická opatření na úrovni EU“, která navrhuje soubor opatření na řešení těchto otázek.

Zejména pokud jde o obchodování s lidskými orgány, Komise bude podrobně monitorovat vývoj v rámci EU a také celosvětově ve spolupráci s našimi mezinárodními partnery – Radou Evropy a Světovou zdravotnickou organizací. S tímto cílem brzy začne být uskutečňována studie, která se bude zabývat mapováním různých druhů nezákonného obchodu včetně obchodování s lidskými orgány.

*
* *

⁽¹⁷⁾ Mise OSN v Kosovu (UNMIK)

Otázka č. 50, kterou pokládá Gisela Kallenbach (H-0333/08)**Předmět: Umístění mise Eulex v Kosovu**

Dne 28. ledna 2008 Evropská rada schválila misi EU na podporu právního státu v Kosovu (Eulex Kosovo). Ukazuje se však, že mise se setká s těžkostmi, protože srbská populace na severu Kosova oznámila, že v žádném případě nesouhlasí s misí Eulex. Souběžně bude nadále v Kosovu umístěna mírová mise OSN – UNMIK.

Jak chce Komise předejít tomu, aby se na severu trvale neangažovaly paralelní mise UNMIK, Eulex a srbské vládnoucí struktury?

Dalším problémem je skutečnost, že v současnosti tvoří ženy pouze 28 % personálu EU v Kosovu (srov. Plánovací tým EU pro Kosovo EUPT 2007), ačkoliv podle rezoluce OSN č. 1325 počet žen vyslaných do bývalých válečných oblastí se má výrazně zvýšit.

Jaká opatření přijme Komise, aby se zvýšil počet žen sloužících v nově vytvořené misi Eulex?

Odpověď

Komise uznává, že zřízení paralelních srbských struktur na severu Kosova bude výzvou pro mezinárodní společenství.

Členské státy EU se velmi silně zasazují za to, aby byla mise EULEX⁽¹⁸⁾ rozmístěna po celém Kosovu. Je v kompetenci Rady, aby rozhodla o přesném časovém harmonogramu a o funkčních a geografických parametrech umístění mise, a to s ohledem na vývoj situace v Kosovu a ve spolupráci s OSN.

Pokud jde o Komisi, ta pomáhá při vytváření příznivějších podmínek pro plné nasazení mise EULEX pomocí nástrojů, které máme k dispozici, jako jsou například programy pomoci zaměřené na zvýšení důvěry členů srbské komunity v Kosovu.

Tyto programy, probíhající i plánované, zahrnují: a) podporu obcí pomocí projektů na zlepšení infrastruktury a poskytování technické pomoci; b) ochranu kulturního dědictví; c) podporu návratu a opětovného začlenění vysídlených lidí a d) podporu hospodářského a regionálního rozvoje.

Komise věnuje velkou pozornost podpoře rovnosti mezi ženami a muži. Komise uplatňuje princip rovnosti mezi ženami a muži v rámci svých vnitřních předpisů pro nábor a profesní postup.

Pokud jde o EULEX, většinu expertů v této misi jmenovaly vlády členských států v souladu se svými vnitrostátními postupy a politikou, a do těchto záležitostí Komise nemůže zasahovat.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Vural Öger (H-0334/08)**Předmět: Strategie EU pro rozšíření**

Je velmi důležité, aby občané EU byli obeznámeni se skutečností, že EU má jasnou strategii pro budoucí rozšiřování. Diskuse v Evropském parlamentu o strategii EU pro rozšíření se nezaměřuje jen na strategii vůči zemím, které se pravděpodobně připojí k unii, ale i na politiky EU zaměřené na země bez vyhlídek na přistoupení, jako je například evropská politika sousedství (ESP). Někteří kolegové navrhuji zavést mezi ESP a úplný proces rozšiřování přechodné etapy, jiní jsou pro užší spolupráci mezi generálními ředitelstvími pro rozšíření a pro vnější vztahy.

Domnívá se Komise, že strategie rozšiřování EU by měla být striktně oddělena od politik, které jsou významné pro celkovou zahraniční politiku EU, jako jsou například ESP nebo Barcelonský proces: Unie pro Středomoří? Nebo se domnívá, že je potřeba, aby zemím, které ještě nejsou připraveny k přistoupení, byla v budoucnosti udělena jistá forma přechodného statutu?

Myslí si Komise, že EU by měla přehodnotit svou strategii pro rozšíření? Domnívá se Komise, že strategie EU pro rozšíření, která je v podstatě založena na souboru etap vedoucích k plnému členství (dohoda o stabilizaci a přidružení – status kandidátské země – jednání o přistoupení – přistoupení) je realistická?

⁽¹⁸⁾ Mise Evropské unie v Kosovu na podporu právního státu (Eulex Kosovo)

Odpověď

Politika rozšiřování EU předpokládá, že hlavním cílem pro zainteresované země je jejich členství, a proto se odlišuje od evropské politiky sousedství (ESP) a Barcelonského procesu: Unie pro Středozeří. Navzdory tomu nevylučuje účast evropské země na politice ESP nebo na Barcelonském procesu její vyhlídku na budoucí přistoupení. Politika rozšiřování a ESP mají mnoho společných důležitých principů, protože obě mají za cíl zlepšovat prosperitu, stabilitu a dobré spravování věcí veřejných a podporovat hodnoty EU v sousedských zemích EU. Právě proto komisař pro rozšíření a jeho útvary úzce spolupracují s komisařkou pro vnější vztahy a evropskou politikou sousedství a jejími útvary na generálním ředitelství Relex⁽¹⁹⁾ při vypracovávání a zavádění těchto politik.

Další přechodná etapa mezi statutem potenciálního kandidáta a přistoupením by nebyla vhodná ani užitečná. V tomto rozhodujícím roce pro západní Balkán a Turecko musí být Komise spravedlivá při vyžadování plnění podmínek a zároveň musí dodržovat naše závazky ohledně perspektivy členství pro všechny země, kterých se to týká. Pokračují jednání s Chorvatskem a Tureckem, přičemž jejich hlavním cílem je přistoupení. Ve svém strategickém dokumentu z roku 2005 Komise načrtla kroky, které země západního Balkánu musí vykonat na své cestě do EU.

Strategii pro rozšíření pravidelně přehodnocujeme s cílem lépe reagovat na výzvy, kterým čelí zúčastněné země, a přizpůsobit ji daným okolnostem. Na to jsou zaměřeny zejména každoroční strategické dokumenty pro rozšíření, v nichž Komise prezentuje doporučení ke změnám v této politice. Komise předpokládá, že základní body vytyčené v opětovně dosaženém konsensu, na němž se shodly hlavy států a vlád v prosinci 2006, zůstanou v platnosti.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Colm Burke (H-0273/08)

Předmět: Čad – Světový potravinový program (WFP) / dohoda ze 13. srpna 2007 / Národní vyšetřovací komise

Ve východním Čadu se nyní Světový potravinový program (WFP) potýká se skličující úlohou zajistit dodávky potravin pro více než 500 000 uprchlíků a vnitřně přesídlených osob na 6 měsíců dopředu, dříve než začne období dešťů. V době, kdy přijdou deště, budou všechny silnice uzavřeny. Příspěvky dárců jsou naléhavě potřebné pro zabezpečení toho, aby byly nákupy dokončeny v následujících měsících a aby se potraviny dostaly do Čadu včas. Každé zpoždění může mít vážné důsledky pro život velkého množství lidí, jejichž přežití zcela závisí na pomoci WFP.

Jak přispěje Evropská komise v této naléhavé výzvě k pomoci při dodávkách potravin? Jaké kroky v současnosti Komise podniká na pomoc při plnění dohody z 13. srpna 2007 (kterou zprostředkovala)? Vzhledem k tomu, že Komise nemá v úmyslu pozvat ozbrojenou politickou opozici k usmiřovacímu procesu, pokud tato nebude souhlasit s příměřím, jaké kroky Komise podniká, aby přesvědčila tyto skupiny složit zbraně? Jak chce Komise zajistit, aby Národní vyšetřovací komise zřízená za účelem vyšetření událostí, jež se odehrály začátkem února po povstaleckých útocích, postupovala ve vyšetřování objektivně a nezávisle?

Odpověď

Humanitární pomoc, kterou Komise poskytuje uprchlíkům a vnitřně přesídleným osobám v Čadu, dosáhne v roce 2008 30 milionů eur. Pomocí globálního plánu pro Čad, za 17 milionů eur, a rozhodnutím o potravinové pomoci, za 13 milionů eur, Komise financuje projekty v oblasti zdravotnictví, dodávek vody, potravinové pomoci a potravinové bezpečnosti, ochrany, dočasného bydlení a vzdělávání, které realizují agentury OSN, organizace Červeného kříže a mezinárodní mimovládní organizace. Pokud jde o operace potravinové pomoci pod záštitou Světového potravinového programu (WFP) v Čadu, Komise přispěla sumou 7 milionů EUR roku 2007 a v roce 2008 by se tato suma měla zvýšit na 8,5 milionu eur.

V tomto stádiu nejsou problémem pro WFP v Čadu finance. Podle informací, jež poskytl samotný WFP, na urgentní operaci ve východním Čadu má momentálně 75 % potřebných financí. Komise se vyjádřila, že je ochotna přispět dalšími 7 miliony eur na potravinovou pomoc. Dodnes ji o to však WFP nepožádal.

⁽¹⁹⁾ Generální ředitelství pro vnější vztahy

Zdá se, že problém WFP je spíše politického a logistického charakteru, protože trasa dodávek přes Libyi (přes níž má být realizována přeprava 37 miliard tun potravin z celkových 68,4 miliard tun, které jsou potřebné) byla zablokována kvůli neshodám o dani z ropy. Kvůli urychlení procesu dodávky otevřel WFP základnu ve Faya Largeau a Komise vyjádřila ochotu přispět 1,5 milion eur na tuto operaci, ale WFP ji nepožádal o její financování.

Musíme také poukázat na to, že pravděpodobně dojde k dalším problémům na trase dodávek přes Kamerun, kde se o dopravu po této trase dělí WFP, EUFOR⁽²⁰⁾ a MINURCAT⁽²¹⁾.

V každém případě, problémy WFP v Čadu není možné vnímat jako problémy finančního charakteru. V tomto stádiu jsou to spíše těžkosti logistického a organizačního charakteru.

Komise potvrzuje, že má humanitární závazek řešit tuto krizi a v současnosti zvažuje dostupné možnosti, jak zajistit humanitární potřeby, které nepokrývá činnost WFP. Také potvrzuje, že je ochotna zajistit financování potřebné pro WFP, pokud ji o to požádají.

V zájmu posílení úlohy Komise jako pozorovatele a zprostředkovatele dohody z 13. srpna 2007 zahrnuje její program ustanovení o finanční a logistické podpoře průběhu voleb v rámci 9. Evropského rozvojového fondu (EDF)⁽²²⁾ a nástroje stability. Tato pomoc má zajistit, aby koncem roku 2009 mohly proběhnout svobodné a řádné parlamentní volby – což bylo klíčovým cílem dohody z 13. srpna 2007.

Pokud jde o otázku ozbrojené politické opozice, Komise podporuje uplatnění nedávné Dakarské dohody, která řeší vztahy mezi Súdánem a Čadem. Uplatnění této dohody by pomohlo nastolit příměří, jež by zahrnovalo všechny povstalecké skupiny, čímž by se vytvořil prostor pro široký dialog o dosažení míru v Čadu.

Komise, podobně jako Francie a Mezinárodní organizace frankofonie, má status pozorovatele v Národní vyšetřovací komisi, jež byla zřízena, aby vyšetřila události ze začátku února 2008 a následné zmizení vůdců opozice. Komise již zaznamenala souhlas čadských představitelů s jejími záměry týkajícími se objektivnosti a nestrannosti tohoto orgánu a udělá všechno pro to, aby zajistila, že tyto hodnoty budou mít převahu v přístupu Národní vyšetřovací komise a jejích zjištěních.

Otázka č. 53, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0275/08)

Předmět: Transparentnost diskusí týkajících se jednání se Světovou obchodní organizací (WTO)

Mohla by Komise objasnit vztah mezi ní, Výborem pro otázky článku 133 a Radou ve složení pro obecné záležitosti? S pokračujícími jednáními WTO narůstají mezi veřejností obavy o otevřenosti procesu jednání a vůbec o samotném procesu, jehož cílem je dosáhnout dohody o celosvětovém obchodě. Může Komise poskytnout prohlášení ohledně účinnosti tohoto systému, vzhledem k tomu, že jednání Výboru pro otázky článku 133 se nezveřejňují, následkem čehož diskuse probíhají bez dohledu veřejnosti? Jaké jsou záruky toho, že v těchto jednáních budou vzaty v úvahu oprávněné požadavky jednotlivých členských států?

Odpověď

Část třetí hlavy IX Smlouvy o ES (články 131 až 134) zavádí společnou obchodní politiku. Článek 133 stanovuje, že Komise předkládá Radě návrhy na uskutečňování této politiky a vede jednání s jinými státy a mezinárodními organizacemi, přičemž je konzultuje se zvláštním výborem ustanoveným Radou, aby pomáhal Komisi v tomto úkolu. Tento výbor – „Výbor pro otázky článku 133“ – tedy pomáhá Komisi v průběhu jednání o obchodních dohodách a radí Komisi v otázkách společné obchodní politiky. Všechny členské státy se pravidelně každý týden zúčastňují porad tohoto výboru, kde jsou seznámeny s aktuálním stavem a mohou na něj reagovat a projevit svou podporu a/nebo nesouhlas. Výboru předsedá rotující předsednictví a mívá schůze v budově Rady.

Výbor pro otázky článku 133 tvoří důležitou platformu pro tvoření politiky a pro podrobné informování Komise o názorech členských států. Nepřijímá právně závazná stanoviska vůči návrhům Komise ani formální rozhodnutí ve smyslu článku 249 Smlouvy o ES.

(20) Ozbrojené síly EU

(21) Mise Organizace spojených národů ve Středoafrické republice a Čadu

(22) Evropský rozvojový fond (EDF).

Když je vyžadován formální akt (například povolení začít jednání), navrhuje ho Komise a rozhodne o něm Rada ministrů, obvykle Rada ve složení pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy, a v zásadě kvalifikovanou většinou. Jednomyslné schválení se vyžaduje v oblastech audiovizuálních služeb, vzdělávání, dopravy, kultury a zdravotnictví, služeb nebo obchodních aspektů ochrany duševního vlastnictví (kdy obchodní dohoda zahrnuje ustanovení, pro něž je vyžadováno jednomyslné schválení kvůli přijetí vnitřních pravidel). Komise se však snaží dospět ke konsensu ve všech důležitých otázkách. To je potřeba pro zabezpečení hladkého průběhu jednání v Radě, ale také abychom měli plnou podporu celého Společenství pro probíhající i připravovaná obchodní jednání: sjednocené Společenství je silnější. Proto se Komise vždy snaží brát v úvahu názory a potřeby všech členských států a hledá společnou střední cestu, která by odrážela zájmy celého Společenství a ne jen některých členských států.

Podle současné smlouvy zůstává role Parlamentu nadále omezena. Je však zažitou praxí, že Komise informuje Parlament zároveň s Radou prostřednictvím výboru INTA⁽²³⁾. Kromě toho Komise vítá skutečnost, že Lisabonská smlouva rozšíří pravomoci Parlamentu v obchodní oblasti díky rozšíření postupu spolurozhodování k přijímání právních předpisů a systematickému využívání postupu předběžného souhlasu při mezinárodních dohodách.

Společná obchodní politika umožňuje 27 členským státům EU vystupovat na mezinárodním fóru jednotně. A to posouvá EU, největší obchodní seskupení na světě, do velmi silné pozice v mezinárodním obchodě. Mezinárodní mechanismy spolupráce a rozhodování zajišťují legitimitu a zodpovědnost Komise za její vyjednávací pozice.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Jim Higgins (H-0279/08)

Předmět: Konkurence v oblasti širokopásmového připojení

Mohla by Komise uvést, zda ji znepokojují spotřebitelské ceny za širokopásmové připojení, které platí irští spotřebitelé, a zda si myslí, že tyto vysoké ceny jsou důsledkem nedostatku konkurence v Irsku, nebo jiných faktorů?

Odpověď

Komise sbírá údaje o cenách za širokopásmové připojení od roku 2007 s cílem monitorovat vývoj trhů. Údaje se získávají dvakrát ročně a poskytují přehled cen, které si stanovili poskytovatelé širokopásmového připojení tvořící přibližně 80 % každého vnitrostátního trhu.

Podle nejnovějších údajů Komise jsou v Irsku maloobchodní ceny za běžné produkty širokopásmového připojení s rychlostí stahování 1 až 2 megabajtů za sekundu nejnižší v celé EU.

Tento údaj se shoduje s těmi, jež zveřejnil irský telekomunikační regulační orgán Comreg⁽²⁴⁾. Navzdory skutečnosti, že metodologie zkoumání cen je odlišná, údaje Comregu také ukazují, že ceny za poskytování širokopásmového připojení v Irsku jsou jednoznačně pod průměrem EU. Komise proto nemá žádné mimořádné obavy o ceny za širokopásmové připojení, které platí irští spotřebitelé.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Robert Evans (H-0284/08)

Předmět: Chytání zvěře do kovových smyček

Kovové smyčky se používají jako nediskriminační způsob chytání a zabíjení zvířat. Často je nasazují zemědělci a myslivci se záměrem lovit lišky, ale uvědomuje si Komise, že při použití smyčkových pastí stále dochází ke zranění a usmrcení jezevců, vyder, domácích zvířat, dobytka, ohrožených druhů zvířat a jiné divoké zvěře?

Používání smyčkových pastí je v současnosti zakázáno v některých zemích EU včetně Estonska, Dánska a Maďarska, přičemž se plánuje přijetí dalších podobných zákazů.

(23) Výbor pro mezinárodní obchod

(24) http://www.comreg.ie/_fileupload/publications/ComReg0822.pdf

Souhlasí Komise s tvrzením, že neustálé používání smyčkových pastí je nejen kruté, ale i neúčinné? Jaké kroky podnikne Komise pro schválení zákazu používání smyčkových pastí v celé EU?

Odpověď

V červnu 2004 Komise předložila návrh směrnice zavádějící humánní standardy odchytu některých živočišných druhů⁽²⁵⁾ s cílem implementovat povinnosti a závazky vyplývající z Dohody o mezinárodních normách humánního lovu do pastí, kterou podepsalo ES, Kanada a Ruská federace, a z protokolu o dané věci, který odsouhlasily Spojené státy americké. Tyto závazky a povinnosti vyžadují zavedení jednotných norem pro chytání zvířat do pastí s cílem zlepšení životních podmínek zvířat, která jsou chytána do pastí. Tyto jednotné normy pro lov do pastí, o kterých se zmiňuje návrh, zahrnují i smyčkové pasti používané k chytání do pastí 19 druhů zvířat uvedených v dohodě. Záměrem zavedení norem pro chytání zvířat do pastí, které se vztahují i na smyčkové pasti, bylo zakázat používání neadekvátních a nehumánních pastí.

Navzdory tomu návrh směrnice, který předložila Komise, odmítl Parlament v prvním čtení z různých důvodů přijmout. Důvodem byl nedostatek nejnovějších vědeckých poznatků, o které se měl celý návrh opírat, nekompetentnost ES zabývat se životními podmínkami divoké zvěře, požadavky na aplikování zásady subsidiarity s ohledem na implementaci norem humánního odchytu v EU, všeobecná kritika na adresu Dohody o mezinárodních normách humánního lovu do pastí, požadavky na větší svobodu při řešení národních a regionálních zájmů s ohledem na chytání zvířat do pastí, požadavky na výhody s ohledem na životní podmínky zvířat a hodnocení vlivu zavedení směrnice.

Komise začala zkoumat současný stav vývoje vědeckého výzkumu a aplikace humánních norem pro chytání zvířat uvedených v Dohodě o mezinárodních normách humánního lovu do pastí a návrhu Komise se zřetelem k identifikaci zlepšených norem pro odchyt, které technicky co nejvíce snižují zbytečnou bolest a utrpení odchycených zvířat, aby reagovala na obavy Parlamentu, jako například obavy z nedostatečné vědecké báze navrhovaných norem a hodnocení vlivu zavedení směrnice. Proto je důležitým úkolem výzkumu určit ty pasti, včetně smyčkových pastí, které co nejvíce snižují zbytečnou bolest a utrpení a které jsou selektivní. Ve světle výsledků výzkumu, které se očekávají v první polovině roku 2009, se Komise rozhodne, zda přijme další potřebná opatření pro řešení této záležitosti.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Jacky Hénin (H-0289/08)

Předmět: Zvyšování sociální zodpovědnosti podniků

Textilní podnik STAF, patřící do skupiny SINTERAMA, nedávno přestřel sedmi svým zaměstnancům v továrně v Hénin Beaumont ve Francii následující dilema: buď budou souhlasit s tím, že půjdou pracovat do Brazílie, kde jejich hrubá mzda bude 315 eur, nebo do Turecka za 230 eur, nebo je propustí. Je třeba poznamenat, že tento podnik dostal značné státní dotace.

Neměla by Komise jménem zásady sociální zodpovědnosti podniků navrhnout směrnici, která by umožnila buď zakázat takové praktiky, nebo požadovat vrácení přidělených státních dotací od podniků, které je praktikují?

Odpověď

Komise pod pojmem sociální zodpovědnost podniků rozumí jejich dobrovolné zahrnutí sociálních a environmentálních principů do jejich obchodních aktivit a vztahů s akcionáři. Podniky mají zodpovědnou sociální politiku tehdy, když dělají pro potřeby svých zaměstnanců víc, než vyžaduje zákon a plnění povinností, které jim vyplývají z pracovních smluv. Není proto politikou Komise vytvářet směrnici na téma sociální zodpovědnosti podniků. Pokud však podniky dodržují zásady sociální zodpovědnosti, budou se ke svým zaměstnancům chovat čestně, i když se musí vyrovnávat se změnami v průmyslu. Totéž se dá říci, i pokud jde o správné využívání pomoci ze státních fondů.

Komise ví, jaké negativní důsledky může mít restrukturalizace podniku na jeho zaměstnance, jejich rodiny a zasažené oblasti. Avšak není v kompetenci Komise, aby v takových případech vyjadřovala názor nebo aby zasahovala do rozhodování podniků, pokud nebylo porušeno evropské právo.

(25) KOM(2004) 532 v konečném znění.

Je třeba poznamenat, že v evropském právu existuje několik ustanovení, která mají zajistit práva zaměstnanců v případě restrukturalizace. Jsou to zejména směrnice 2002/14/ES⁽²⁶⁾, 94/45/ES⁽²⁷⁾ a 98/59/ES⁽²⁸⁾. Komise připomíná Parlamentu, že správné a účinné uplatňování těchto směrnic je v první řadě zodpovědností členských států.

Komise připravuje mnoho nových iniciativ, které budou pravděpodobně v blízké budoucnosti přijaty a které mají podporovat sociálně zodpovědné řízení změn a restrukturalizaci – navazující na své sdělení z roku 2005⁽²⁹⁾ na toto téma.

*
* *

Otázka č. 57, kterou předkládá Lambert van Nistelrooij (H-0293/08)

Předmět: Vybírání DPH od různých podniků, které dodávají nebo distribuují energii

V souvislosti s oddělením síťových provozovatelů od dodavatelů elektrické energie a zemního plynu (směrnice EU 2003/54/ES⁽³⁰⁾ a 2003/55/ES⁽³¹⁾), se objevuje otázka, jakým způsobem členské státy vybírají daň z přidané hodnoty (DPH) z činnosti oddělených síťových provozovatelů a dodavatelů. Některé používají model „agenta“, což znamená, že dodavatel (podnik, který přepravuje energii) je povinen vybírat DPH za celou síť a odevzdávat ji příslušným daňovým orgánům. Tam, kde se tento obvyklý model uplatňuje, se DPH splatná dodavatelům a jeho „dodavatelům“ (síťovým provozovatelům) může zpracovat zvlášť. Naproti tomu, pokud tento model není povolen (nebo už není povolen), výše DPH, kterou si dodavatel uvede na faktuře vystavené pro zákazníky za přepravu, musí přesně odpovídat výši DPH, kterou si účtuje přepravní podnik od konkrétního zákazníka. Na faktuře musí dodavatel přesně uvést DPH z přepravy energie jako položku oddělenou od DPH ze svých služeb. Tato vzájemná závislost dodavatele a přepravce je obzvlášť problémová v případě podniků, které se opoždějí s platbami, při změně adresy zákazníka nebo přechodu k novému dodavateli.

Mohla by Komise potvrdit, že po oddělení síťových provozovatelů od dodavatelů bude model „agenta“ povolen na základě platného práva EU? Připravuje Komise v této souvislosti novelizaci návrhů EP z roku 2007 týkající se „třetího energetického balíku“?

Odpověď

Směrnice 2006/112/ES o DPH⁽³²⁾ podle článku 28 umožňuje osobě povinné k dani, která se podílí na poskytování služeb a která jedná vlastním jménem, ale na účet jiné osoby povinné k dani, přijímat a poskytovat tyto služby. V takových případech se dodavatel považuje za subjekt, který osobně (přijímá a) poskytuje příslušné služby. To znamená, že v případech, kdy dodavatel energie jedná vlastním jménem a na účet síťové společnosti, která přepravuje energii, spotřebitel může dostat jednu fakturu o dodání energie, jež pokrývá dodávky energie od dodavatele i od síťové společnosti.

Směrnice 2003/54/ES o elektrické energii ani směrnice 2003/55/ES o zemním plynu platné v současnosti neobsahují ustanovení nebo usměrňování o daňových otázkách, které jsou mimo jejich kompetence. Stejně okolnosti se týkají také třetího energetického balíku, který v současnosti projednává Parlament, proto Komise nepřipravuje novelizaci návrhů týkajících se problematiky zdanění.

*
* *

⁽²⁶⁾ Směrnice 2002/14/ES Evropského parlamentu a Rady z 11. března 2002, která stanovuje všeobecný rámec pro informování a porady se zaměstnanci v Evropském společenství, Úř. věst. L 80, 23.3.2002

⁽²⁷⁾ Směrnice Rady 94/45/ES z 22. září 1994 o zřizování Evropské zaměstnanecké rady nebo postupu v podnicích s významem na úrovni Společenství a ve skupinách podniků s významem na úrovni Společenství pro účely informování zaměstnanců a projednávání s nimi, Úř. věst. L 254, 30.9.1994.

⁽²⁸⁾ Směrnice Rady 98/59/ES z 20. července 1998 o aproximaci právních předpisů členských států týkajících se hromadného, Úř. věst. ES L 225, 12.8.1998.

⁽²⁹⁾ Oznámení Komise – „Restrukturalizace a zaměstnanost. Předvídání restrukturalizací a doprovodná opatření pro rozvoj zaměstnanosti: úloha Evropské unie,“ (KOM (2005) 0120 v konečném znění, 31.3.2005).

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 176, 15.07.2003, s. 37.

⁽³¹⁾ Úř. věst. L 176, 15.07.2003, s. 57.

⁽³²⁾ Daň z přidané hodnoty

Otázka č. 58, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0296/08)**Předmět: Evropský program na ochranu kritických komunikací a informačních infrastruktur**

V rámci oznámení Komise o legislativním a pracovním programu na rok 2008 bylo prezentováno několik iniciativ strategického nebo prioritního charakteru. Oznámení o ochraně kritických komunikací a informačních infrastruktur je jednou z těchto prioritních iniciativ. Kromě této iniciativy, jejímž cílem je zajistit vhodnou a koherentní úroveň ochrany a flexibility pro kritické informační infrastruktury, aby byla zaručena kontinuita služeb, může Komise uvést, jaká další opatření včetně legislativních připravuje uskutečnit do června 2009 se záměrem zvýšení bezpečnosti komunikačních sítí a počítačových systémů?

Odpověď

Otázka, kterou položil vážený pan poslanec, se týká základního problému, a to posílení bezpečnosti informačních a komunikačních sítí a systémů.

Roku 2006 Komise představila návrh na EPCIP – Evropský program na ochranu kritické infrastruktury. Oznámení, v němž byl stanoven celkový přístup, provázal návrh směrnice o identifikaci a označování evropských kritických infrastruktur. Směrnici v současnosti projednává Rada.

EPCIP zavádí do ochrany kritické infrastruktury koncepci ochrany na základě sektorů. Komise ve svém legislativním pracovním programu na rok 2008 oznámila – a také představí v roce 2009 – politiku specifickou pro odvětví IKT, aby zajistila vysokou úroveň bezpečnosti a odolnosti kritických komunikačních sítí a informační infrastruktury (jako je internet) a také aby zaručila kontinuitu poskytování služeb. Tato iniciativa se zaměří na zlepšení připravenosti a schopnosti reagovat na úrovni EU a bude stavět na práci jednotlivých států a soukromého sektoru. Jejím cílem bude zaangažovat příslušné subjekty veřejného i soukromého sektoru tak, aby se podařilo zavést adekvátní a konsistentní úrovně preventivních, detekčních, nouzových a rekonstrukčních opatření.

Tato iniciativa následuje po několika dalších důležitých opatřeních týkajících se bezpečnosti sítí, která nedávno navrhla Komise. V první řadě jsou v kontextu legislativních návrhů na reformu regulačního rámce elektronických komunikací⁽³³⁾ navržena opatření, která by umožnila všem subjektům včetně telekomunikačních operátorů a regulačních orgánů rychleji a koordinovaněji reagovat na porušení bezpečnosti sítě a zákeřné útoky. Přesněji řečeno, tvůrčové rozhodnutí budou muset být lépe informováni o aktuální úrovni bezpečnosti sítí, aby mohli dělat účinnější politická rozhodnutí. Telekomunikační operátoři budou muset přesněji informovat o opatřeních, která dělají, aby zajistili poskytování bezpečných, spolehlivých sítí a služeb, odolných vůči narušení bezpečnosti. Navíc poskytovatelé služeb, u nichž dojde k narušení bezpečnosti, budou muset informovat své zákazníky o úniku osobních údajů, aby tito mohli udělat potřebná předběžná opatření.

Za druhé, Komise navrhla okamžité prodloužení platnosti mandátu agentury ENISA⁽³⁴⁾, což by umožnilo získat dostatek času na podrobnou diskusi o budoucí síťové a informační bezpečnosti na úrovni Společenství, bez ohledu na to, zda prodloužení mandátu bude mít vliv na výsledek této diskuse.

Závěrem chceme uvést, že Komise právě spustila několik výzkumných projektů v oblasti bezpečných a důvěryhodných infrastruktur sítí a služeb pod názvem „Informační a komunikační technologie“ (IKT) v sedmém rámcovém programu EU pro výzkum a vývoj, který bude probíhat od roku 2007 do roku 2013.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Zita Pleštinská (H-0297/08)**Předmět: Evropský systém normalizace**

Evropa potřebuje nové inovační technologie na oživení hospodářství EU. Navzdory tomu však bez transparentního a nediskriminačního evropského systému normalizace nebudou malé a střední podniky schopny těžit z výhod vnitřního trhu. Při vytváření nových norem narážejí některé inovativní malé a střední podniky na vážné překážky. Normalizace by neměla být nástrojem, který neumožňuje konkurenci vstoupit

(33) http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/proposals/index_en.htm

(34) Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací

na trh. Má Evropská komise, v rámci revize směrnice o stavebních výrobcích (směrnice Rady 89/106/EEC⁽³⁵⁾), v úmyslu prověřit transparentnost, nestrannost a efektivitu evropského systému normalizace pro inovační výrobky, především v Evropské organizaci pro technické osvědčování a její vztahy s velkými úřadujícími společnostmi?

Otázka č. 60, kterou pokládá Janelly Fourtoux (H-0304/08)

Předmět: Evropský systém normalizace

Evropa potřebuje inovační technologie, aby splnila svůj cíl snížit emise oxidu uhličitého do roku 2020. Tyto technologie, často vyvíjené malými a středními podniky, podléhají evropské normalizaci. Zdá se, že některé inovační malé a střední podniky, které vyrábějí nové výrobky šetřící energii, narazily v evropském systému normalizace na vážné problémy. Místo toho, aby pomáhal rozvíjet nové trhy a čelit novým výzvám, jako je například globální oteplování, tento systém znemožňuje konkurenci vstoupit na existující trhy.

Mohla by Komise předtím, než pozmění směrnici Rady 89/106/EHS⁽³⁶⁾ z 21. prosince 1988, prozkoumat transparentnost, nestrannost a účinnost evropského systému normalizace pro inovační výrobky (především EOTA – Evropskou organizaci pro technická schválení – a její vztahy s velkými společnostmi), aby zaručila, že nedojde k deformaci systému?

Společná odpověď

Komise jednoznačně souhlasí s názorem váženého pana poslance, že nové inovační technologie jsou velmi důležité pro dosažení záměru snížit emise oxidu uhličitého do roku 2020. Transparentní a nediskriminační evropský systém normalizace je samozřejmě nezbytnou podmínkou pro tyto záměry, a stejně tak i pro neustálou snahu zachovat rozsáhlý inovační potenciál malých a středních podniků v Evropě. Je nezbytné, aby tento systém fungoval stejně účinně i pro ně, jak to zdůrazňuje Komise ve svém nejnovějším sdělení o normalizaci a inovaci⁽³⁷⁾.

Komisi však záleží na tom, aby byly malé a střední podniky lépe zastoupeny v činnostech národních a evropských organizací pro normalizaci a už začala tuto otázku řešit.

V rámci užšího kontextu revize směrnice o stavebních výrobcích⁽³⁸⁾ (Construction Products Directive – CPD) Komise nedávno přijala návrh nařízení, které by nahradilo tuto směrnici. V tomto návrhu se mluví o tom, že postupy, které v současnosti koordinuje EOTA⁽³⁹⁾ budou restrukturalizovány s cílem značně je zjednodušit, udělat je více transparentními a stejně tak umožnit výrobcům, aby v nich hráli rozhodující roli. Kromě toho mají být zavedena nová striktnější kritéria určování orgánů pro technické posuzování vykonávajících praktickou činnost. Kromě toho, že se zpřehlední stávající systém, jsou všechny změny zaměřeny na zvýšení přístupnosti systému, zejména pro malé a střední podniky, a také na posílení jeho celkové důvěryhodnosti.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-0300/08)

Předmět: Likvidace 100 000 kusů knih, kterou nařídilo UNESCO

Podle článku, který vyšel v deníku Washington Post, odhalil audit, že UNESCO zaplatilo za likvidaci 100 000 kusů knih včetně několika svazků o všeobecných dějinách Afriky a Latinské Ameriky, do kterých patří i ty, které se týkaly zkoumání starověkých památek. K likvidaci těchto knih došlo v letech 2004 a 2005, kdy byly knižní prostory Unesca přesunuty z Paříže do Bruselu.

Když uvážíme, že zmiňované knihy byly zničeny na území Evropské unie, vyjádří se Komise k tomu, zda se podle jejího názoru dalo tomuto zničení předejít? Věděla dopředu o tom, že knižní prostory organizace UNESCO se sídlem v Paříži budou přesunuty do Bruselu kvůli nedostatku místa, a měla představu o tom,

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽³⁶⁾ Úř. věst. L 40, 11.02.1989, s. 12.

⁽³⁷⁾ KOM (2008) 0133 v konečném znění z 11. března 2008

⁽³⁸⁾ Směrnice 89/106/EHS

⁽³⁹⁾ Evropská organizace pro technická schválení

kolik knih bude přesunuto a jakým způsobem? Pokud ano, která sekce v rámci organizace UNESCO podala tyto informace a kterému útvaru Komise?

Odpověď

Komise si není vědoma situace, o níž se vážený pan poslanec zmiňuje, a ani není oprávněna odpovídat na otázku týkající se administrativních činností jakékoliv mezinárodní organizace, v tomto případě Organizace OSN pro vzdělávání, vědu a kulturu (UNESCO). Vzhledem k tomu, že země, z níž vážený pan poslanec pochází, je právoplatným členem Unesca, Komise navrhuje, aby se Řecko se zmíněnou otázkou obrátilo přímo na sekretariát této organizace.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Leopold Józef Rutowicz (H-0303/08)

Předmět: Omezení konkurence v zemědělství

Má Komise v úmyslu jednat v otázce omezení konkurence v zemědělském odvětví, kde byly stanoveny limity na produkci řady zemědělských produktů?

Otevření trhu s biopalivy nabízí neomezené možnosti pro využívání zemědělských produktů v průmyslu. Nová situace způsobila zvýšení cen potravin a restriktce při jejich výrobě ještě zhoršují tento stav ke škodě spotřebitelů.

Otevření trhu konkurenci by umožnilo omezit vliv tohoto nepříznivého vývoje cen. Jaká opatření přijme Evropská unie v této oblasti?

Odpověď

Od roku 1992 všeobecný tlak na reformu společné zemědělské politiky (SZP) směřoval k posílení konkurenceschopnosti evropského zemědělství a zvýšení tržní orientace přesměrováním politiky od podpory cen a výroby k přímé podpoře producentů.

V kontextu reformy společné zemědělské politiky z roku 2003 můžeme očekávat, že oddělení přímých plateb od produkce dále posílí konkurenceschopnost odvětví.

Krátkodobé změny ve společné zemědělské politice měly vliv na limity zavedené v zemědělské výrobě. Povinná tvorba rezerv pěstovaných plodin se pro hospodářský rok 2008/09 snížila na nulu a kvóty na mléko se od 1. dubna 2008 zvýší o 2 %.

V návrzích na „kontrolu stavu“ reformy společné zemědělské politiky se uvažuje o různých úpravách, které byly přijaty 20. května 2008. Zejména odstranění tvorby rezerv a postupné odbourávání režimu kvót na mléko více otevrou trh pro dodatečné dodávky.

Komise je toho názoru, že tyto úpravy poskytnou dodatečnou půdu a potenciál potřebný pro pokrytí zvýšené poptávky a přispějí ke zmírnění růstu cen.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0305/08)

Předmět: Ochrana regionálních kulturních tradic

Regionální kulturní tradice, s nimiž jsou obzvláště spjata občané nejnovějších členských států Evropské unie, jsou součástí evropského dědictví a jako takové by se měly pečlivě doložit a chránit. Tyto tradice se rychle vytrácejí, což je důsledkem změn, které se odehrávají v našem globalizovaném světě, jako například migrace, změny v zemědělství, hromadění bohatství a ztráta smyslu pro společenství. Vytrácejí se stará řemesla spolu s ojedinělými zručnostmi – a dokonce i hodnoty – které představují silnou stránku venkovského cestovního ruchu a mohly by hrát významnou roli při vylepšování profilu méně rozvinutých oblastí.

Chystá se Komise připravit program a poskytnout přiměřené financování dokumentace a ochrany regionálních kulturních tradic?

Odpověď

Ochrana, zachování a rozvoj evropského kulturního dědictví jsou pro nás všechny velmi důležité. Článek 151 Smlouvy stanovuje, že aktivity Společenství v této oblasti mají přispívat k rozvoji kultur členských států, přičemž má být respektována jejich národní a regionální rozmanitost a současně má být vyzdvižováno společné kulturní dědictví. Komise informuje váženého pana poslance, že program Kultura podporuje projekty spolupráce ve všech oblastech umění a kultury prostřednictvím každoročních výzev k předkládání návrhů. Tento program poskytuje finanční podporu pro projekty v oblasti ochrany kulturního dědictví.

V rámci politiky rozvoje venkova existuje zvláštní opatření na ochranu kulturního dědictví na vesnici. Opatření „Zachování a zkvalitňování kulturního dědictví na venkově“ upřesňuje, že podpora EAFRD⁽⁴⁰⁾ může být poskytnuta pro „studie a investice spojené s udržováním, obnovou a zkvalitňováním kulturního dědictví, jako jsou kulturní znaky vesnic a venkova“.

Také další politiky Společenství se věnují otázkám kulturního dědictví. Například Evropský fond pro rozvoj venkova v rámci cíle „Konvergence“ počítá s investicemi do kultury včetně ochrany, propagace a zachování kulturního dědictví; s rozvojem kulturní infrastruktury podporujícím socioekonomický rozvoj, trvale udržitelný cestovní ruch a větší atraktivnost regionů; a s prostředky na zlepšení dodávání kulturních služeb prostřednictvím nových služeb s vyšší přidanou hodnotou.

Navíc v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum a technický rozvoj (2007–2013) oblast výzkumu Kooperativního programu pro výzkum socioekonomických a humanitních věd zahrnuje i kulturní rozmanitost.

Komise však připomíná, že členské státy nesou zodpovědnost za přijetí nařízení o ochraně zvláštních příkladů kulturního dědictví na svém území.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0310/08)

Předmět: Nová opatření EU pro boj proti nelegálnímu dovozu drog do EU

Může Evropská komise udělat prohlášení, v němž načrtne nová opatření, která v současnosti podporuje na pomoc v boji proti nelegálnímu dovážení drog do Evropské unie, a může také Evropská komise načrtnout nové iniciativy, které podporuje a které mají pomoci při konfiskaci majetku zločinců v rámci 27 zemí EU?

Odpověď

V rámci protidrogové strategie EU na období let 2005-2012 Komise v současnosti připravuje návrh na nový akční plán EU o drogách na období let 2009-2012, který bude obsahovat nová politická opatření odrážející aktuální výzvy v souvislosti s pašováním drog do EU.

Z vnitřního hlediska EU zavedla širokou škálu opatření na boj proti organizovanému zločinu souvisejícímu s drogami, kromě jiného prostřednictvím Europolu⁽⁴¹⁾ (projekty MUSTARD⁽⁴²⁾, COLA⁽⁴³⁾, SYNERGY⁽⁴⁴⁾), Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust), pracovní skupiny policejních ředitelů (projekty COSPOL⁽⁴⁵⁾), společných vyšetřovacích týmů a nových společných celních operací zaměřených proti drogám.

Komise také finančně podporuje posílení spolupráce mezi orgány na prosazování práva jednotlivých členských států, v oblasti boje proti pašování heroínu do EU přes balkánskou stezku (projekty COSPOL, společné celní operace a společné vyšetřovací týmy).

(40) Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova

(41) Evropský policejní úřad

(42) Program MUSTARD zaměřený na pašování heroínu s důrazem na turecké kriminální a propojené skupiny

(43) Projekt COLA zaměřený na pašování heroínu s důrazem na kriminální organizaci Latinské Ameriky

(44) Projekt SYNERGY zaměřený na výrobu a pašování syntetických drog, chemických prokurzorů a výrobních zařízení s důrazem na původní kriminální organizace

(45) Souhrnné operační strategické plánování (COSPOL) je multilaterální nástroj na prosazování práva, který spravuje, podporuje a řídí PCTF (pracovní skupiny policejních ředitelů)

Z vnějšího hlediska spolupracuje EU na bilaterálním a regionálním základě s třetími zeměmi v otázce řešení problému s drogami a stala se významným účastníkem na mezinárodní scéně. Značný objem financí směřuje na kontrolu dodávky drog. Kromě toho je třeba zmínit, že je poskytována podpora třetím zemím určená k posílení kapacity hraniční kontroly a boj proti organizovanému zločinu.

V rámci toho je věnována velká pozornost hlavním trasám pašování drog (heroinu/kokainu) směrem do EU. Následující příklady uvádějí konkrétnější popis druhů současných aktivit, které jsou financovány Komisí v oblasti prosazování práva a výměny informací:

V zájmu řešení zvýšeného pašování kokainu do EU přes západní Afriku spolufinancuje Komise (800 000 eur) projekt UNODC⁽⁴⁶⁾ na podporu výměny informací mezi Latinskou Amerikou, Karibskou oblastí a západní Afrikou. Tento projekt bude probíhat tři roky, má základnu v Kolumbii a Dakaru a podporuje ho, kromě jiných, také policejní komisař EU.

Dalším probíhajícím projektem (875 605 eur) zřízeným v rámci předchozí rozpočtové položky drogy sever/jih je Pracovní skupina pro výměnu informací v oblasti drog (ISWG) EU – Latinská Amerika a Karibik (EU-LAK), která je mechanismem na výměnu informací mezi zúčastněnými zeměmi v rámci mechanismu koordinace a spolupráce v oblasti drog mezi EU-LAK, který zavedlo britské ministerstvo zahraničních věcí a Společenství národů⁽⁴⁷⁾. Je to pravidelně se scházející fórum, na němž přijímají zástupci agentur pro prosazování práva a soudní moci zemí EU a Latinské Ameriky a Karibiku nejvhodnější postupy na výměnu operačních informací s cílem bojovat proti nelegálnímu obchodu s drogami v oblasti LAK a mezi zeměmi Latinské Ameriky, Karibiku a EU.

Komise také věnuje zvláštní pozornost řešení problému nelegálního obchodování s drogami přes balkánskou stezku a jsou zaváděny další projekty na posílení kapacity dotyčných zemí pomocí jiných geografických finančních nástrojů.

Jsou navrhovány různé iniciativy na zvýšení spolupráce mezi jednotlivými členskými státy EU v oblasti snížení dodávky drog:

V rámci programu Prevence a boj proti zločinu poskytla Komise grant ve výši 661 000 eur Centru pro námořní analýzu a operace - narkotika (MAOC-N) se sídlem v Lisabonu. Je to iniciativa sedmi členských států EU, která vojenskými prostředky a prostředky na prosazování práva shromažďuje aktuální informace, a tím umožňuje okamžitý zásah proti obchodníkům s drogami pokoušejícím se pašovat kokain do EU. Zaměřuje se zejména na nekomerční plavidla a letadla, zejména z regionů Jižní Ameriky a západní Afriky. Komise v ní má status pozorovatele od 1. ledna 2008.

Kromě toho se v některých jiných regionech připravují podobné regionální iniciativy, například ve Středomoří. Evropská komise také poskytla 95 000 eur na konferenci z francouzské iniciativy, která je podobná MAOC-N, ale je zaměřena speciálně na nelegální obchod s drogami ve Středozeří (CECLAD-M).

V rámci programového období na roky 2009/2011 Komise pro nástroj stability připravuje především opatření pro boj proti pašování drog po kokainových a heroinových stezkách. Cílem těchto iniciativ bude poskytování transregionální a komplexní reakce a posílení vnitřní a vnější bezpečnosti EU pomocí rozvíjení spolupráce a řešení.

Konfiskace majetku

Akční plán Haagského programu uvádí, že Komise má prozkoumat, a když je to potřeba, navrhnout nástroj na posílení legislativy EU o konfiskaci majetku nabytého z trestné činnosti. Komise připravuje oznámení o postupech trestního práva na podzim 2008. Toto oznámení bude zaměřeno na politická opatření, která by v Evropské unii posílila legislativní rámec a postupy konfiskace a vymáhání majetku získaného z trestné činnosti. Toto oznámení bude podpořeno výsledky studie o postupech členských států ve věcech konfiskace majetku z trestné činnosti, která bude zaměřena na zjištění, co je efektivní na národní úrovni, s cílem propagovat a vyměňovat si poznatky.

Jako součást tohoto procesu vydala Komise v prosinci 2007 zprávu o implementaci rámcového rozhodnutí Rady 2005/212/SVV o konfiskaci zisku, prostředků a majetku získaného z trestné činnosti, která ukázala, že většina členských států je pomalá při zavádění opatření umožňujících širší uplatňování konfiskace.

(46) Úřad OSN pro drogy a kriminalitu

(47) Ministerstvo zahraničních věcí a Britského společenství národů

Komise také podporuje zavedení rozhodnutí Rady 2007/845/SVV o spolupráci mezi úřady pro vymáhání majetku v jednotlivých členských státech, která by umožnila co nejrychlejší identifikaci a nalezení majetku nabytého z trestné činnosti. V březnu 2008 například Komise spolufinancovala konferenci vysoké úrovně o zřízení úřadů pro vymáhání majetku.

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Antonio López-Istúriz White (H-0318/08)

Předmět: Přetrvávající neschopnost španělské vlády stáhnout z pobřeží nákladní loď Don Pedro poté, co se 12. července 2007 potopila v přístavu na ostrově Ibiza

Komerční plavidlo Don Pedro, které patřilo společnosti Iscomar, se potopilo 12. července 2007 v přístavu na ostrově Ibiza. Mořský ekosystém utrpěl vážné škody vlivem protržení palivové nádrže plavidla, úniku palivové nafty a minerálního oleje a následného vylití husté kapaliny podobné smůle na třech plážích ostrova, které musely být uzavřeny po několik dnů. Španělská vláda nařídila zalepit trhliny, které se našly na vraku lodě, ale koncem srpna se poté, co ostrov zasáhlo několik bouří, znovu začala objevovat palivová nafta stejně jako nové naftové skvrny, což způsobilo další znečištění životního prostředí v chráněné oblasti národního parku. Stále je potřeba stáhnout loď z pobřeží, kde leží v hloubce 43 metrů se všemi hrozbami znečištění, které jsou kvůli ní možné.

Jakou úlohu v této věci hraje Evropská komise, Evropská agentura pro námořní bezpečnost a systém CleanSeaNet? Hledala se pomoc v systému CleanSeaNet, a pokud ano, jaké technické řešení bylo navrženo Španělsku a vládě Baleárských ostrovů?

Bylo by možné, aby Komise nebo Evropská agentura pro námořní bezpečnost požádala nebo doporučila španělské vládě nebo regionální vládě Baleárských ostrovů stáhnout plavidlo z mělčiny s ohledem na ekologická a zdravotní rizika?

Odpověď

Španělské úřady nepožádaly Komisi o pomoc ve věci potopené lodi Don Pedro.

Evropská agentura pro námořní bezpečnost však monitorovala tuto oblast několik týdnů v úzké spolupráci se španělskými orgány a pomocí systému CleanSeaNet. Na satelitních záběrech nebylo zjištěno žádné znečišťování ropnými látkami pravděpodobně proto, že tato oblast se nachází blízko pobřeží.

Systém CleanSeaNet – vypracovaný podle směrnice 2005/35⁽⁴⁸⁾ o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání – umožňuje odhalení možného znečišťování moře ropnými látkami prostřednictvím použití satelitních záběrů. Tento systém však neposkytuje žádná zvláštní technická řešení na zvládnutí znečištění podobného rozsahu.

Komise by chtěla zdůraznit, že zodpovědnost za přiměřené zacházení s vrakem lodě zůstává na pobřežní zemi, která si musí plně uvědomovat hrozbu pro bezpečnost na moři a mořské prostředí.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Armando França (H-0325/08)

Předmět: Kolumbie

Evropská unie hraje v Kolumbii velmi důležitou roli a má mimořádné závazky v rámci svého politického a mírového procesu.

Kolumbijští činitelé i kolumbijský lid uznávají význam role EU a zároveň doufají, že je bude EU podporovat i nadále.

Jaká je současná situace kolumbijských mírových laboratoří, za kterými stojí EU, a existují nějaké plány na podporu dalších mírových laboratoří?

⁽⁴⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání, Úř. věst. L 255, 30.9.2005.

Prostřednictvím jakých dalších plánů zamýšlí Komise podporovat rozvoj Kolumbie v budoucnosti?

Jakou specifickou roli momentálně Komise hraje v kolumbijském mírovém procesu?

Odpověď

Mír a stabilita jsou klíčovými předpoklady pro rozvoj Kolumbie. Někdejší, současná a také budoucí politika EK vůči Kolumbii se proto soustřeďuje na podporu vzniku pevné a udržitelné základny pro mír. Tento cíl se prosazuje zejména prostřednictvím kooperačního programu EK pro Kolumbii. Strategický dokument na roky 2007–2013 vyčleňuje 70 % celkových financí v rámci prvního Národního indikativního programu (2007–2010) pro oblast míru a stability.

Současná podpora EK, které se dostává třem mírovým laboratořím – a které velmi oceňují všichni zainteresovaní (ústřední vláda, jednotlivá ministerstva, samospráva, občané) – bude v případě prvních dvou laboratoří pokračovat do roku 2009 a v případě třetí až do roku 2010–2011. Následně má být spuštěn nový program, který by měl být připraven koncem roku 2008.

Tento program s názvem „Regionální rozvoj za mír a stabilitu“ s rozpočtem 28 milionů eur ještě více posílí už probíhající procesy, které v této chvíli realizují současné mírové laboratoře. Zároveň vytvoří půdu pro potenciální budoucí kroky EK související s postupy, které byly úspěšně rozpracovány v rámci mírových laboratoří na systémovější, pokud možno celonárodní úrovni.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0327/08)

Předmět: Vražedné útoky na migrující zemědělské pracovníky

19. dubna 2008 velkopěstitelé jahod a jejich pomocníci v Nea Manolada, v Ilii, uskutečnili vražedný útok na migrující zemědělské pracovníky, kteří se zúčastnili stávky, a na členy PAME (Militantní fronta všech pracovníků) a KKE (Komunistická strana Řecka), kteří demonstrovali za podporu svého boje za spravedlivost. Shovívavost k pěstitelům jahod a dokonce podpora, kterou jim prokázala policie a soudní orgány, byla pobuřující. Podobné případy jsou podporovány a rozvíjeny politikou vykořisťování přistěhovalců, kterou praktikují vlády a EU v Řecku, Itálii a jiných členských státech.

Odsuzuje Komise tyto brutální vražedné útoky na migrující pracovníky, kteří pracují ve špatných podmínkách bez pojištění, a na pracovníky, kteří se spojili, aby ukázali svou sounáležitost?

Odpověď

Komise nemůže zaujmout stanovisko k událostem, o nichž se dověděla pouze z tisku. Avšak bez ohledu na tuto konkrétní událost, o níž se zmínil vážený pan poslanec, Komise odmítá jakékoliv násilí a vykořisťování přistěhovalců nezávisle na tom, jaký je jejich právní status. Členské státy musí zajistit, aby základní práva byla účinně dodržována, a aby tedy chránili lidský život a nedotknutelnost osob.

Společná imigrační politika EU nás zavazuje prosazovat komplexní přístup, který se zabývá všemi aspekty migračních toků. Legální migrace by se měla řídit jasnými, transparentními a spravedlivými pravidly. Zároveň je potřeba přijmout přísná opatření, aby se zamezilo ilegálnímu přistěhovalectví.

Je to dlouhodobá politika, která umožňuje legálně pracujícím migrantům těžit se stejným sociálně-ekonomickým právům jako domácí obyvatelé daného členského státu. Příkladem takového přístupu je směrnice o dlouhodobě pobývajících rezidentech z roku 2003 a nedávný návrh směrnice o migrujících dělnících s povolením k pobytu v členské zemi.

Komise zanedlouho představí návrh směrnice o podmínkách vstupu a pobytu sezónních pracovníků, jak již uvedla ve svém politickém plánu o legální migraci z roku 2005. Kromě jiného bude návrh obsahovat ustanovení o některých právech sezónních pracovníků, jako například právo nebýt diskriminován vzhledem k pracovním podmínkám včetně výše mezd.

EU zároveň potřebuje rázně zakročit proti nelegálnímu přistěhovalectví a nelegální práci, které nejen znemožňují dohlížet na legální migraci, ale často vedou k vykořisťovatelským pracovním podmínkám pro dotyčné osoby. Tento fenomén je komplexní, má mnoho mechanismů, a proto i reakce na něj musí být četné.

V tomto kontextu je důležité zmínit návrh směrnice, který vypracovala Komise, jež umožňuje udělit sankce zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají pracovníky z třetích zemí bez povolení k pobytu v EU. Cílem návrhu je přispět ke snížení nelegálního přistěhovalectví. Tento návrh nařizuje každému členskému státu zavést preventivní opatření a peněžité pokuty pro zaměstnavatele a efektivně je uplatňovat. Peněžité tresty by měly zahrnovat pokuty a jiné administrativní sankce. Ve vážných případech by měly být zavedeny trestné sankce, jako například v případě, kdy jsou občané třetích zemí zaměstnáváni za velmi špatných podmínek.

Komise doufá, že návrhy takající se nelegálního i legálního přistěhovalectví budou brzy přijaty, protože silnější legislativa EU může pomoci předejít situacím, jako například té, které se zmínil vážený pan poslanec.

*

* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0329/08)

Předmět: Neschopnost poskytnout státní pomoc dětem s postižením

Předmětem kritiky zodpovědných řeckých organizací, které vyzdvihují potřebu celoživotní komplexní státní podpory a poskytování služeb dětem se speciálními potřebami a jejich rodinám, je neschopnost poskytnout rodinám, které vychovávají děti s postižením nebo se speciálními potřebami, státní pomoc, důsledkem čeho zůstávají tyto rodiny odkázány samy na sebe. Minimální příspěvky a dávky, které se jim v současnosti vyplácejí, nestačí ani na pokrytí jejich základních potřeb, což vyvolává hluboce zakořeněný pocit nejistoty a zároveň podporuje ty, kteří se snaží vydělat na lidském utrpení.

Jaká opatření přijme Komise na pomoc dětem se speciálními potřebami a jejich rodinám, které se snaží vytvořit a zkonsolidovat veřejnou infrastrukturu odpovídající dnešním potřebám, obzvláště v případech mentálně postižených dětí, a jak chce zabránit snaze vydělávat na zdravotních problémech lidí a životních podmínkách těch, kdo jsou postiženi celý život?

Odpověď

Zodpovědnost za ochranu dětí včetně pomoci dětem se speciálními potřebami, jako jsou například děti s mentálním postižením, a jejich rodinám, je v kompetenci členských států. Komise proto nepřebírá zodpovědnost za specifická opatření na pomoc dětem se speciálními potřebami a jejich rodinám, které se snaží vytvořit a zkonsolidovat veřejnou infrastrukturu odpovídající dnešním potřebám.

Navzdory tomu Komise není, a nikdy nebyla, lhostejná k situaci dětí se speciálními potřebami a jejich rodin. V této sféře Komise podporuje aktivitu členských zemí, zejména prostřednictvím strukturálních fondů.

Mezi nástroje, které používá EU, aby podporovala začlenění dětí se speciálními potřebami a jejich rodin do společnosti, patří: finanční pomoc poskytovaná Evropským sociálním fondem, podpora přístupu k poradenským a ošetrovatelským službám, kampaně na zlepšení informovanosti a vytvoření platformy pro výměnu osvědčených postupů.

V rámci třetího podpůrného plánu Společenství (2000–2006) pro Řecko poskytl Evropský fond pro regionální rozvoj prostřednictvím operačních programů, které spolufinancuje, finanční pomoc projektům, jejichž cílem je podpora lidí se speciálními potřebami, včetně dětí. Uvedu jen ty nejvýznamnější příklady: opatření 5.1 operačního programu "Vzdělávání a počáteční odborné vzdělávání 2000–2006" je určen výhradně na zlepšení fyzické infrastruktury výchovných zařízení pro žáky se speciálními potřebami – s celkovým veřejným rozpočtem 7 629 562 eur.

Podobně i operační program "Zdraví a životní podmínky 2000–2006" financuje několik projektů zaměřených na skupiny se speciálními potřebami včetně méně častých a závažných onemocnění, která způsobují postižení, jako například rakovina u dětí. Jeden z těchto projektů například zahrnuje zajištění radiologických přístrojů pro děti a je určen k použití v Dětské nemocnici P. & A. Kyriakou v Aténách (celkový veřejný rozpočet 7 milionů eur). Nakonec většina z třinácti regionálních operačních programů v Řecku zahrnuje opatření na zlepšení infrastruktury zdravotní péče a podpory služeb sociální pomoci, které mohou finančně podpořit aktivity pro lidi se speciálními potřebami včetně dětí.

Kromě toho během čtvrtého programového období strukturálních fondů (2007–2013) všech pět regionálních operačních programů Řecka obsahuje prioritní osy určené ke zlepšení kvality života obyvatel, které budou financovat, mezi jiným infrastrukturu a služby zdravotní a sociální péče včetně příslušných aktivit pro lidi se speciálními potřebami. Kritéria pro vyhodnocení návrhů projektů, které vypracovaly řecké orgány pro

výběr projektů financovaných prostřednictvím výše uvedených operačních programů, ve skutečnosti významně odrážejí potřeby lidí s postižením.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Ivo Belet (H-0335/08)

Předmět: Řízení vozidel pod vlivem drog – účinné testy

V červnu 2003 Evropská komise spustila Evropský akční program pro bezpečnost silničního provozu s cílem snížit počet obětí dopravních nehod v Evropské unii o polovinu do roku 2010. Po odevzdání předběžného vyhodnocení programu Parlament ve svém prohlášení z 18. ledna 2007 (P6_TA(2007)00009) zaměřil pozornost na nebezpečí při řízení vozidel pod vlivem drog.

V říjnu 2006 spustila Evropská komise čtyřletý projekt DRUID (Řízení vozidel pod vlivem drog, alkoholu a léků) se záměrem zkoumat tento problém.

Tyto iniciativy zdůrazňují nebezpečí při řízení vozidel pod vlivem drog a potřebu přijmout opatření na snížení užívání drog.

Přinesl výzkum prováděný jako součást projektu DRUID (předběžné) výsledky?

Jsou na úrovni EU přijímána praktická opatření na vývoj účinných drogových testů pro řidiče?

Odpověď

Komise vyčlenila na výzkumný projekt DRUID (Řízení vozidel pod vlivem drog, alkoholu a léků) 19 milionů eur ve formě finanční podpory – přibližně 80 % jeho celkového rozpočtu. Projekt je koordinován německým Spolkovým výzkumným ústavem pro dálnice (BAST) a podílí se na něm 37 partnerských výzkumných ústavů z téměř 20 členských států EU.

Tento projekt se inspiroval závěry projektu Rosita II⁽⁴⁹⁾, který vznikl ve spolupráci EU a USA a jeho hlavním cílem je pokročit ve výzkumu až k zjištění účinků drog na nervový systém a schopnost lidí řídit motorová vozidla a rozvinout výzkum v oblasti hledání účinnějších prostředků na drogové testy přímo na silnicích.

V této chvíli by však bylo unáhlené přijmout nějaké konečné návrhy na konkrétní aktivity týkající se zjištění přítomnosti drog u řidičů, protože přístroje, které se v současnosti používají, nejsou dostatečně spolehlivé a účinné. Ale poté, co budou v roce 2010 k dispozici závěry projektu DRUID, který bude probíhat následující čtyři roky, by měly být hotové i přepracovaná řešení tohoto problému.

Průběžné výsledky mezi současností a rokem 2010 – myslím si, že tímto odpovím na první otázku váženého pana poslance – budou uveřejněny na webové stránce projektu⁽⁵⁰⁾.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Diamanto Manolakou (H-0337/08)

Předmět: Nepříjemná demolice chráněných budov kvůli výstavbě nového muzea na Akropoli

Řecká vláda se rozhodla demolovat další dvě neoklasicistní budovy v blízkosti nového muzea na Akropoli, aby tak dodala muzeu „prostor k dýchání“. Kvůli budovám, které mohou být více než sto let staré, bylo přijato opatření za podmínek prvních dvou veřejných soutěží o stavbě nového muzea na Akropoli, což vysvětluje důvod, proč bylo muzeum postaveno i bez toho, aby je bylo nutné demolovat. Získalo je muzeum a staly se majetkem ministerstva kultury.

Domnívá se Komise, že kulturní a architektonické dědictví by mělo být chráněno a že architektonicko-historická kontinuita by měla být zachována v takové oblasti, kterou je ta v blízkosti Akropole, zejména jde-li o historickou památku světového významu, která přímo souvisí s dějinami města? Domnívá se také, že by měla být přijata opatření k zabránění užívání historických památek ke komerčním

(49) <http://www.rosita.org>.

(50) <http://www.druid-project.eu>.

účelům s cílem zvýšit cenu pozemků a nabídnout přehnaně drahé služby, které budou spíše odrazovat než lákat domácí obyvatele?

Odpověď

Komise zaznamenává postoj váženého pana poslance k rozhodnutí demolovat neoklasicistní budovy v blízkosti muzea na Akropoli. To poukazuje na skutečnost, že v rámci článku 151 smlouvy úlohou Společenství v otázce ochrany evropského kulturního dědictví je přispívat k rozvoji kultur členských států respektováním jejich národní a regionální rozmanitosti a současně vyzdvihovat společné kulturní dědictví. Z toho vyplývá, že Komise nemá přímé kompetence v rozsahu této otázky. Proto navrhuje, aby se vážený pan poslanec obrátil s touto záležitostí na kompetentní národní instituce.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Florencio Luque Aguilar (H-0339/08)

Předmět: Bezpečnost potravin ve Španělsku

Poté, co byl do Španělska importován ukrajinský slunečnicový olej kontaminovaný minerálními oleji, Komise zaručila, že jeho vnitrostátní orgány přijaly všechna potřebná opatření.

Navzdory tomu některé španělské zemědělské organizace obvinily španělskou vládu z toho, že neudělala potřebné kontroly při dovozu zboží ze zemí, které nejsou členy EU, čímž ohrožuje bezpečnost potravin ve Španělsku.

Plánuje Komise ověřit kontroly prováděné na španělských hranicích s cílem předejít jakémukoliv opakování případů jako například případu slunečnicového oleje, které ohrožují bezpečnost potravin? Existují nějaké prostředky na kompenzaci finanční ztráty španělských výrobců, kteří utrpěli kvůli tomuto dovozu kontaminovaného oleje?

Odpověď

Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva RASFF dostal 23. dubna 2008 od kompetentních francouzských orgánů upozornění o přítomnosti minerálního oleje ve slunečnicovém oleji pocházejícím z Ukrajiny.

Vyšetřování ve věci zdroje kontaminace stále probíhá, ale kontaminace je pravděpodobně spojena se záměrným přidáním minerálního oleje do surového slunečnicového oleje.

Za předpokladu, že přítomnost minerálního oleje ve slunečnicovém oleji je pravděpodobně záměrná, taková kontaminace není předvídatelná. Je proto velmi těžké předejít tomu, aby se takový kontaminovaný olej dostal do potravinového řetězce i přes existující systém kontroly.

Po zjištění výskytu minerálního oleje v slunečnicovém oleji požádala Komise představitele Ukrajiny, aby se odebráním vzorků a analýzami zaručili za absenci neakceptovatelného množství minerálního oleje v slunečnicovém oleji ve všech budoucích dodávkách.

Komise požádala všechny kompetentní orgány členských států, aby zkontrolovaly všechny dodávky slunečnicového oleje z Ukrajiny, zda neobsahují minerální olej, předtím, než se dostanou na trh.

Stejně tak požádala, aby byly posíleny kontroly na přítomnost minerálního oleje ve všech rostlinných olejích dovezených do států EU.

Kromě toho se federace FEDIOL, zástupkyně průmyslu rostlinných olejů EU, zavázala zkontrolovat přítomnost minerálního oleje ve všech importovaných dodávkách rostlinných olejů jakéhokoliv původu.

Tato opatření by měla minimalizovat riziko, že by se podobná kontaminace mohla objevit znovu.

Rozpočet Společenství nepočítá s možností poskytnout španělským výrobcům kompenzaci finanční ztráty, kterou utrpěli při dovozu kontaminovaného oleje.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0340/08)**Předmět: Otevření německého pracovního trhu**

Na konci dubna německá média uvedla, že se odborníci z vládnoucí koalice CDU/CSU a SPD dohodli na prodloužení přechodného období přístupu na německý pracovní trh občanům nových členských států EU až do roku 2011. Rozhodnutí potvrdil Olaf Scholz, ministr práce německé vlády. Proto všechno poukazuje na to, že rozhodnutí najde podporu v celé vládě.

Takové rozhodnutí přijaté v Německu, největším členském státě EU dožadujícím se okamžitého přijetí Lisabonské smlouvy, která ve všeobecných ustanoveních uvádí, že Unie bude „bojovat proti (...) diskriminaci“, by bylo jasným příkladem diskriminace na pracovním trhu založené na národní příslušnosti.

Jaký přístup navrhne při nejbližší příležitosti Komise německé vládě ve věci otevření svého pracovního trhu občanům nových členských států?

Odpověď

Pozornost váženého pana poslance je zaměřena na skutečnost, že podle přístupových dohod jsou země oprávněny neudělit volný přístup na pracovní trh pracovníkům z některých členských států, které se staly členy EU v letech 2004 a 2007, a to není diskriminace, která by byla v rozporu s právními předpisy Evropského společenství.

Přechodná opatření zapracovaná v přístupových dohodách členských zemí, které vstoupily do EU v letech 2004 a 2007, povolují ostatním členským zemím dočasně omezit základní svobodu pohybu do jiných členských zemí podmíněním přístupu na pracovní trh pro pracovníky z nedávno přistoupičských členských států vnitrostátním právem. Skutečnost, že s těmito pracovníky se zachází jinak než s ostatními pracovníky z EU, není diskriminací na základě státní příslušnosti, která by byla v rozporu s právem Evropského společenství: Smlouva o ES zakazuje diskriminaci na základě národní příslušnosti, ale nemá vliv na zvláštní ustanovení smlouvy, jakými jsou například přechodná opatření v přístupových dohodách.

Členská země, která omezuje přístup na svůj pracovní trh, však musí splňovat podmínky stanovené v přechodných opatřeních v přístupových smlouvách. Celkové přechodné období sedmi let je rozděleno do třech fází (2+3+2 roky) a v průběhu každého období se aplikují jiné podmínky: v první a druhé fázi se má každá členská země rozhodnout, zda otevře nebo neotevře svůj pracovní trh pracovníkům z těchto zemí.

Navzdory tomu omezení pro přístup na pracovní trh v podstatě zaniknou po těchto prvních dvou fázích, tj. pět let po vstupu do EU (30. dubna 2009 v případě pracovníků z členských zemí, které vstoupily do EU v roce 2004). Omezení mohou být aplikována následující dva roky po tomto datu pouze v případě, když nastane narušení pracovního trhu nebo jeho ohrožení, a Komise o tom musí být obeznámena před koncem pátého roku od vstupu země do EU.

Proto se od 30. dubna 2009 členské země nebudou moci samy rozhodnout, zda budou nadále omezovat přístup na svůj pracovní trh až do roku 2011 a Komise se naplno ujme své role ochránkyně plnění smlouvy, a to tak, že se zaváže dodržet podmínky stanovené v přístupových dohodách. Navíc přechodná opatření představují výjimku ze základní svobody, a protože se podmínky na výjimky ze základních svobod musí přesně interpretovat, Komise očekává od členských zemí, že poskytnou dostatečně jasné důkazy o tom, že došlo k vážnému narušení pracovního trhu nebo k jeho ohrožení.

*

* *